

La Veu de Catalunya

diari d'avisos i notícies

Any 44

Barcelona, dimecres, 10 octubre 1934

Núm. 11.954

REDACCIO I ADMINISTRACIO:
Fontanella, 16, 1.º - Telèfon 20676
IMPREMTA: Ferlandina, 9. Tel. 15110
DARRERA HORA: Telèfon 15151
Subscripció a Catalunya:
Un mes. 350 ptes.
Trimestre. 10'00 ptes.
Preu del núm. 15 cts.

Tot el país torna a la normalitat

El senyor Ventosa defensa, a les Corts, la llibertat de Catalunya

Han estat assassinats, a Marsella, Barthou i el rei de Iugoslàvia

Editorial

DESPRES DE LA NIT TRAGICA

PASSEN les hores, i encara que els esperits no poden asserenar-se amb la mateixa rapidesa que els carrers, el pensament recobra, a poc a poc, els seus furs, i, després de la tràgica sotragada produïda per la insensatesa, veiem la situació difícilíssima en què els dolorosos esdeveniments han deixat les nostres institucions autonòmiques.

tot l'esforç, intel·ligent i abnegat, de tantes generacions de patriotes, ha estat compromès i destruït en una nit de bogeria. La responsabilitat històrica que han contret davant de Catalunya els homes que en tenen la d'aquest desastre és enorme. Per a reparar en el que sigui possible aquest estrall, per a salvar el que sigui possible de les nostres institucions autonòmiques, caldrà ara un doble esforç de tots els catalans.

Perquè cal no oblidar el que tantes vegades hem dit. Els perills que podien córrer les nostres institucions autonòmiques no radicaven fora de Catalunya, sinó dintre de Catalunya mateixa. I si hem de poder refer penosament el que tan sinistrament ha estat destruït per la inconsciència, ha d'ésser també, no amb l'esforç i el treball d'altri, sinó amb l'esforç i el treball de nosaltres mateixos, de tots nosaltres.

La tasca que ens espera ha d'ésser molt dura. Destruït és molt fàcil. Reconstruir és més difícil. En una nit d'inconsciència pot des-

truir-se l'obra de moltes dècades. Per a reconstruir el que s'ha destruït es necessiten molts dies de treball conscient i continu.

No és que Catalunya hagi perdut el seny. Es va equivocar en donar i reiterar la seva confiança als homes i als partits que, com els fets han demostrat, no la mereïen. Més d'una i més de dues vegades advertirem oportunament al cos electoral els perills d'una equivocació en els moments decisius de l'emissió del vot. L'error que fos comesa aleshores—dèiem—no seria fàcilment reparable. I és això el que ha passat. El que molts diuen i pensen ara haurien hagut de dir-ho, i sobretot de pensar-ho, a l'hora d'emetre el seu vfragi.

Caldrà esperar, almenys, que la tràgica línia no fos desaproveitada. Però això depèn exclusivament—no ens cansarem de repetir-ho—dels propis catalans.

Per a iniciar aquesta penosa i lenta obra de reconstrucció de tantes coses com foren malmeses i esfondrades en la nit trisfissima del 6 al 7 d'octubre de 1934 trobem algun encoratjament en les paraules pronunciades pel President del Consell de Ministres, senyor Lerroux, i, sobretot, pel nostre il·lustre i volgut amic Joan Ventosa i Calvell a la sessió celebrada ahir per les Corts de la República. Als desastres que ha produït el desordre i la il·legalitat, cal oposar-hi la força constructiva de la llei i l'ordre.

Si tots els catalans hi col·laboren, i els que els calgui fan examen de consciència, podrem emprendre l'obra de reconstrucció que amb urgència necessita Catalunya, adolorida. Però no ens fèssim masses il·lusions. Caldrà molt veritable patriotisme en els homes i en els partits. Molt patriotisme d'aquell que es prova fent sacrificis d'amor propi i avantposant l'interès suprem i permanent de Catalunya al propi interès personal o partidista.

Llegiu, a la pàg. 12,
el resum clarivident
de la situació actual,
per Josep Pla

El temps

Cap a la banda Est de la nostra part de Continent, el cel és variable, i plou a Suècia, Alemanya i Itàlia.

La causa de les perturbacions venia d'una depressió existent al mar Bàltic i una altra al Sud d'Itàlia, entre aquest país i Trípoli.

Hi ha règim d'anticicló als restants països europeus.

A Barcelona la pressió baromètrica pujava, i arribà a 765 mil·límetres. La humitat era de 78 centèsimes i la màxima de temperatura de 26 graus.

A Sant Julià de Vilatorrada la temperatura era de 23 graus; a València, de 25 graus i a Tarragona, de 26.

El temps per a avui, segons els auguris, és variable, amb descens de la temperatura.

Comentari

ELS RESSORTS MORALS DEL COP

EL dia primer de juliol d'aquest any els diaris publicaven la notícia del cop d'Estat organitzat per Hitler contra l'ala del partit que seguia al capità von Roehm. Aquesta notícia va causar sensació a tot el món, però a Barcelona, entre els elements d'Esquerra, va fermentar com una petició de gangsters en la imaginació d'un adolescent. Els esquerrans discutien si el cop de Hitler afèbliria el règim o l'enfortiria, i més d'una vegada, tot sentint-los parlar d'això, em vaig adonar perfectament que el gest del Führer era objecte d'una admiració secreta i havia fet la mateixa impressió que la descoberta d'un procediment nou per a resoldre d'una manera incontestable les divergències de partit. Però, com que ni a una banda ni a l'altra, ni entre Estat Català ni entre el grup Companys, no hi havia la quantitat de mals sentiments ni de valor personal per a decidir-se a matar en llurs llocs els capítols del bàndol adversari, la idea va cristallitzar admetent la possibilitat d'un cop d'Estat dintre el partit amb una violència ben administrada.

Tot això que dic potser farà riure algunes persones, però vaig veure tan clar com en una pantalla de radiografia la formació del cranc que havia de devorar l'Esquerra. I més d'una vegada, en moments de mal humor, vaig sentir al·lusions al cop d'Estat que va amputar el partit nazi. La idea va evolucionar rapidíssimament. Un fet aparentment banal,—el suposat atemptat contra el senyor Grau Jassans,—va ésser tan ben explotat per Estat Català, que aquell dia va fallar-se, en aparença, la sort del grup Companys i, en realitat, la de tota l'Esquerra i de tot Catalunya. La història té ressorts aparentment insignificants i d'explosió retardada. L'eliminació de les forces del senyor Grau Jassans decidia que la víctima de la futura escissió esquer-

rana seria el grup Companys. Des del vot de censura contra el senyor Grau Jassans, el senyor Companys podia donar-se per vençut. Estat Català creiria rapidíssimament i el cop era fatal. En els moments crítics produïts pels fets del palau de Justicia va arribar-se a parlar francament de la possibilitat d'un cop violent. De molt temps ençà, el senyor Companys era un vençut i només això pot explicar que acceptés a contracor el projecte de proclamació de l'Estat Català dintre la República Federal Espanyola. El president es trobava davant del dilema següent: un cop de força, més o menys immediat, dintre el partit o un cop de tot el partit que donés una certa satisfacció al grup d'Estat Català evitant el separatisme. Tots dos extrems eren equivalents a una mena de suïcidi, però el segon no comportava una caiguda tan humil·lant i representava el naufragi de tota la col·lectivitat esquerrana. A més, el segon extrem tenia un avantatge: havent evitat el separatisme hi havia la possibilitat de negociar amb Madrid. Els precedents de les faccions fugades durant tot l'estiu al Govern Samper, i encara més el precedent que, en proclamar el senyor Macià la República Catalana, el Govern de Madrid hagués cedit a enviar uns ministres amb l'encàrrec de negociar amb el Govern de la Generalitat, feien preveure que, després d'uns dies d'intensa demagògia i emoció, podria, en cas de mantenir-se al Poder el Govern Lerroux, arribar-se a la solució del conflicte. Podrien meditar sobre aquest punt els qui sostenien que el senyor Companys era un gran polític i un home d'energia. El que es pot assegurar és que el senyor Macià no s'hauria deixat vèncer per un sector del partit, ni s'hauria deixat enredar amb l'Estat Català Federal. Dic això pensant en un estómac agraiat que s'ha passat mig any proclamant que amb el senyor Companys hi haviem guanyat almenys un vintanta per cent.

MANUEL BRUNET

La policia ha detingut el senyor Azaña. al domicili d'un metge de Barcelona

Quan els periodistes es trobaven a la Comandància militar esperant que el general Batet els fes passar al seu despatx, arribà el cap superior de policia, coronel Ibáñez.

Com que mostrava una gran satisfacció, els periodistes van endevinar que la policia havia prestat un servei important.

El general Batet, en rebre els periodistes, els digué que acabava d'ésser detingut el senyor Azaña.

—¿Ens podria donar detalls de la detenció?—preguntà un periodista?

—El coronel Ibáñez únicament m'ha dit que havia estat detingut a Barcelona, al domicili del doctor Gubern.

El coronel Ibáñez tampoc no va voler fer cap manifestació.

FEDERACIO DE JOVENTUTS DE LLIGA CATALANA

Per motiu de les circumstàncies actuals, queden suspeses la reunió de Joventuts de la Circumscripció de Girona, que havia de celebrar-se el vinent dissabte, dia 13, i la reunió de Presidents i Secretaris de les Joventuts de la Ciutat de Barcelona, que havia de tenir lloc dijous, dia 11.

Pel Consell Federal:
El Comitè Executiu.

Barcelona, 10 d'octubre de 1934.

El diputat de Lliga Catalana senyor Miracle visita el general Batet

Ahir al matí, el diputat de Lliga Catalana, al Parlament Català, senyor Miracle, visità el general Batet per tal de demanar-li que fossin donades facilitats a les famílies dels detinguts per tal de poder-los visitar.

El general digué al senyor Miracle que, tot fent-se càrrec de les raons humanitàries que l'impulsaven a fer-li la petició, de moment no podia accedir-hi per raó del procediment que es segueix, però que, de totes maneres, la tindria en compte a fi de poder atendre-la tan aviat com sigui possible.

Així i tot, el senyor Miracle prosseguirà les seves gestions.

Noticiari de Barcelona

Advertiment

Per equivocació, el diari d'ahir aparegué xifrat amb el número 11.955, mentre que, per raó de la suspensió de les edicions corresponents a dissabte i diumenge, havia de portar el número 11.953. Per això avui el diari porta el número 11.954.

—Fosfo-Gluc-Kola-Lecitinat, cura inapetència. B. Domenech, Ronda de Sant Pau, 71.

Com guarir el reumatisme?

Avui resulta fàcil obtenir un alleujament del dolor reumàtic-nerviós i, de vegades, un guariment, amb l'ús del dissolvent de l'Àcid úric i neutralitzant de les impureses de la sang CEREBRINO MANDRI, fórmula fruit de l'estudi de diverses generacions de metges i farmacèutics, preparada per Francesc Mandri, metge i químic farmacèutic.

En tot tractament anti-reumàtic es molt útil assabentar-se bé del contingut del prospecte, per a prendre'l en la forma que indica que convé en cada cas.

Preparat nacional que reuneix les màximes garanties

El Consell Directiu de l'Orfeó Martinenc, en la darrera Assemblea general extraordinària, celebrada el dia 30 del proppassat mes de setembre, restà constituït pels senyors següents:

President, Ricard Urdeix Vall; vice-president, Agustí Morera Codorniu; secretari, Prudenci Vilella Bertran; vice-secretari, Enric Mas Salvatierra; caixer, Ramon Roderigas Malet; comptador, Salvador Casoponsa Martorell; arxiver, Salvador Alexandri Vila; bibliotecari, Marcellí Barnús Allopuz; vocals, Joan Miralles Cid i Daniel Gil Canet.

AIGUA DE LA VALL DE SANT DANIEL

Finíssima per a tota la representant general a Catalunya J. FONOLLEDA SERRA Comerç 38 Tel 18777

—L'alegria dels infants i el benestar dels grans que l'utilitzen per a després del bany és el talc boratat Klam Dos rals pot en Farmàcies, Drogueries i Perfumeries.

CHOCOLATES I BOMBONS

Publicacions rebudes

«Catalunya Ràdio», núm. 126, dedicat a les festes commemoratives de la ràdio.
«L'Avant», de la F. J. C. de Catalunya, núm. 40.
«Lluvia de roses», revista mensual il·lustrada, núm. 137.
«El Temps», de Valls, núm. 167.
«Or i Flama», núm. 125.
«El Eco de Sitges», núm. 2523.
«La Veu Comarcal», de Tortosa, número 18.
«Catalunya Flequera», núm. 20.
«Resorgiments», de Vilafranca del Penedès, núm. 38.
«Acció», de Vilafranca del Penedès, núm. 38.
«La Semana Financiera», de Madrid, núm. 1125.
«Ondas», de Madrid, núm. 481.
«Flama», de Barcelona, núm. 135.
«Catalunya Social», núm. 682.
«L'Hora», de Barcelona, núm. 23.
«D. I. C.», de Barcelona, núm. 168.
«Comercio y Navegación», de Barcelona, núm. 477.
«Saba Nova», de Rubí, núm. 847.
«Horitzó», de Borges Blanques, número 98.
«Boletín La Confianza», de València, núm. 22.
«Ingeniería Textils», de Barcelona, núm. 33.
«El Viajero», de Barcelona, número 345.
«Pintura Decorativa e Industrial», núm. 4.
«Pagesia», de Barcelona, número 112.
«Aubada», de Badalona, núm. 879.
«El Nostre Butlletí», de Barcelona, núm. 1.
«Venezuela», de Barcelona, número 2.
«Cruzada Misionera», núm. 118.
«El Propagador de la Devoción a San José», núm. 19.
«El Camí», de València, núm. 133.
«Semenario Católico de Reus», número 39.
«Baix Empordà», de Palafrugell, núm. 1293.
«Acció», de València, núm. 21.
«Reclut», de Banes, núm. 582.
«La Veu de l'Empordà», de Figueras, núm. 1564.
«Gasetta Municipal de Barcelona», núm. 32.
«L'Eixerit», setmanari catequístic, núm. 105.
«El Hogar y la Moda», revista setmanal de modes i varietats.
«Lecturas», revista mensual, corresponent a octubre.
«Ceretania», de Puigcerdà, número 1381.
«La Violeta de San Francisco de Pádua», núm. 10.
«La Veu de Tarragona», número 1392.
«Perseverancia», núm. 179.
«El Jardín Seráfico», núm. 140.
«Kataluna Esperantista», números 208-209.
«Arxius de Psicologia i Psiquiatria Infantil», núm. 6.
«Banco de Vizcaya», revista financiera, núm. 28.
«Nosaltres Sol», núm. 172.
«El Temps», de Barcelona, número 38.
«Boletín de la Cámara Oficial de

Comercio e Industria de Sabadell», núm. 277.
«Auto Transport», de Barcelona, núm. 53.
«La Nació Catalana», núm. 88.
«Información Hispano-Argentina», núm. 228.
«El Gironès», núm. 838.
«Finanzas y Presupuestos», de Barcelona, núm. 5.
«La Correspondencia Internacional», de Barcelona, núm. 48 i 49.
«Estos», revista de Madrid, número 38.
«Automóvil Comercio», de Barcelona, núm. 171.
«Altaveu», de Ripoll, núm. 149.
«Acció», del Centre de Dependents, núm. 38.

Cupó dels Cecs de Barcelona

En el sorteig públic efectuat ahir, dels cupons del dia 5 d'octubre, al Passatge de la Pau, 7, tel·lèfon 14372, sortiren premiat els números següents de totes les sèries: amb 25 ptes, el 602 i amb 3 pessetes, el 02, 102, 202, 302, 402, 502, 702, 802 i 902.

Institut Feminal

L'Institut Feminal, Via Laietana 61, pral., ultra les classes especials d'art que inaugura l'any passat, obrirà enguany un curs de tall i confecció (sistema Martí). Les alumnes i ex-alumnes de l'esmentat Institut que s'hi inscrivin, gaudiran de condicions especials.

GENERALITAT

LA CARTA D'IDENTITAT PROFESSIONAL

La Borsa del Treball de la Generalitat de Catalunya, Sant Honorat, 5, principal, prega que es serveixin passar per les oficines del dit organisme, els dies feiners, de les dotze a la una, per assumptes que fan referència a la «Carta d'Identitat Professional», els senyors que a continuació s'esmenten:

Residents a la capital:
Emili Bismarck, Domènec Grisolia, Josep Dagovitz, Artur Marton, Jaume Griffin, Carles Ehemann, Clara Bayer, Hofmann Heffardo, Teodor Menck, Josep Henfling, Anna Helmer, Paul Tebarth Harpinny, William Parish, Genai Gruber Segmaltz, Elena Buchele, Pere Piteu, Maria Maier, Rafael A. Miquel Brass, Hermíni Fernández, Rosa Hayes, Carles Duda, Domènec Dámaso Mossion, Abraham Wuhl, Philippo Cabrese, Carles Furnells Llobet, Gerard Wallestein, Nicolau Saufels.

Residents fora de la capital:
Herzog Ludvig Willy, Oscar Ehrler Bucher, Budi Henke Raume-mann, Fritz Keschinsky Winer, Schoeninger Graesler Carles, Joan Rutschmann Suter, Masse Steiner Schuhmann, i Friedric Rausch Strauss, tots de La Riba (Tarragona); Albert Miquel Carcanada, de Palafrugell; Eugeni Kutz Weiermann, de Tarragona; Enric Coney, de Caldes de Montbuy; Alfred Yoryert, de Caldes de Montbuy; Elisa Helfstetter, de Sant Cugat del Valles.

Cursos i conferències

* Ateneu Popular de Gràcia (Salmerón, 6). — Aquest Ateneu ha organitzat les classes nocturnes que formaran part del Curs de 1934-35 i que començaran el pròxim dia 15. Aquests cursos són els següents:

Curs de català, a càrrec de Maria Castells, tres dies a la setmana, de dos quarts de vuit a dos quarts de nou; curs de francès, a càrrec d'August Newton, dos dies a la setmana, de vuit a nou; curs d'anglès, a càrrec de L. S. Gartside, tres dies a la setmana, de vuit a nou; curs de dibuix artístic i pintura, a càrrec d'Eduard Castells, tres dies a la setmana, de dos quarts de vuit a dos quarts de nou; curs per a obrers paletes (projectes d'edificació, cubitatge, resistència de materials, etc., etc.), a càrrec de

DAMPHALT
El millor tapagoteres que es coneix
Inatacable als àcids. Sempre flexible i de durada il·limitada
DE VENDA A LES PRINCIPALS DROGUERIES
Dipòsit:
Vicenc Farrer, Dalmau Oliveras, Vidal i Ribes, Cerdà, etc.

Manuel Colàs, dos dies a la setmana, de dos quarts de vuit a dos quarts de nou; curs d'història dels moviments obrers, a càrrec de Baptista Xuriguera, dos dies a la setmana, de dos quarts de nou a dos quarts de deu; curs d'història universal, a càrrec de Sebastià Corredor, dos dies a la setmana, de nou a deu.

Les condicions d'inscripció seran facilitades a la Secretaria de l'Ateneu, tots els dies feiners, de vuit a nou.

* Conservatori del Liceu. Classes gratuïtes de Declamació catalana. — La Junta del Conservatori ha prorrogat fins al dia 20 del corrent, el termini per a l'admissió d'instàncies, amb el fi d'obtenir plaça gratuïta per a cursar els ensenyaments de Declamació catalana.

* Escola d'Assistència Social per a la Dona. — S'adverteix a totes les senyoretes inscrites a l'Escola d'Assistència Social per a la Dona, Corts Catalanes, 669, principal, que el dia 12 d'octubre restarà tancada la matrícula, per la qual cosa se'ls agrairà que passin per la Secretaria els dies feiners, d'onze a una.

Igual que els anys anteriors, resta oberta la matrícula d'oient, fins a començar el curs.

Noticiari de Música

* El pianista Bauer i la cantant Lotte Schoene. — Dos concerts de màxima importància se celebraran durant el corrent mes d'octubre a l'Associació de Cultura Musical. El primer, a càrrec del gran pianista anglès Harold Bauer, tindrà lloc el dia 13. El segon serà per a presentació de la famosa cantant austríaca Lotte Schoene, anunciat per al dia 26, ambdós al Palau de la Música Catalana. Aquestes dues audicions són, com totes, reservades als associats de l'Associació de Cultura Musical.

* Dimarts, inaugural de «Música da Camera». — Dimarts vinent tindrà lloc el concert inaugural del present curs de l'Associació de Música da Camera. L'Orquestra Pau Casals, sota la direcció de l'il·lustre mestre Casals, interpretarà un programa d'importància excepcional, amb la cooperació d'un extraordinari violoncel·lista rus, Gregor Piatigorsky, el nom del qual és avui famós per tot on ha actuat, o sigui, a les principals ciutats d'Europa i Nord-Amèrica. Completa encara la solennitat de la festa l'estrena de la «suite» d'il·lustracions musicals per a «La filla del marxant», comèdia d'Adrià Gual, del mestre Eduard Toldrà, qui dirigirà aquesta estrena.

El repartiment de seients numerats es farà diumenge, dia 15, entre els socis que oportunament n'hauran fet sol·licitud.

* Amics de les Arts de Terrassa. — Amics de les Arts de Terrassa inaugura el proper diumenge la temporada de concerts, la qual, com tots els anys, promet ésser força interessant. La sessió inaugural, que tindrà lloc l'esmentat dia, a les deu de la nit, la integraran l'eximia cantant Concepció Badia d'Agustí, l'artista Ro-

CARTELL D'EXPOSICIONS

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 36
Mobles i Objectes d'Art

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRÀCIA, 34
Marcs i Gravats
PERE MAYOL
Pintura
del 6 al 19 d'octubre

SYRA

DIPUTACIO, 262 - Telèfon 18710
Art i ornamentació
Exposició monogràfica del pintor
TORRESCASSANA
Fins el 19 d'octubre

SALA GASPAR

CONSELL DE CENT, 323
Telèfon 12064
Pintures, Dibuixos, Marcas, Gravats,
Miralls i Motilures

SALA BARCINO

V. García Simon
RAMBLA DE CATALUNYA, 29
Marcs - Gravats - Motilures
PINTURA MODERNA

LLIBRES!!

AUTOGRÀFS, DIBUIXOS
AQUAREL·LES i el més important
assortiment de GRAVATS
de Barcelona. Exposició i venda
a preus inversemblants a:
METROPOLITANA
LLIBRERIA VELLA I NOVA
Canuda, 31. b. Sala Mozart.

NOTES PERSONALS

Durant els dies 15 i 16 de l'actual, als salons de la renomada Modista SANTIRO, tindrà lloc una interessantíssima exhibició de models de les últimes novetats de París i creacions pròpies.
Es reparteixen les invitacions, que seran rigorosament personals.

sa Balcells i el compositor i concertista Robert Gerhard. La primera part del concert ha estat reservada a l'arxista Rosa Balcells; la part central, dedicada al compositor Gerhard, a la cantant Concepció Badia, a la qual acompanyarà al piano el mestre Gerhard, i la tercera part a Concepció Badia i Rosa Balcells.

Creiem que els noms d'aquests artistes són ben bé prou per avalar amb escreix l'èxit d'aquesta vetllada.

* Associació de Cultura Musical. — La Junta Directiva d'aquesta Associació ha acordat implantar novament la Quota d'entrada a partir del proper mes de novembre. Seran admeses totes les inscripcions de nous socis, sense pagament d'ingrés, durant tot l'actual mes d'octubre.

Na Dolors Sallarès i Camps

finà ahir, als 14 anys d'edat,
després de rebuts els Sants Sagraments
i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus pares Joaquim Sallarès Llobet i Mercè Camps Casablanques; germans Laeta, Montserrat, Carme i Josep; àvia paterna Eulàlia Llobet, vídua Sallarès; àvia materna Dolors Casablanques, vídua Camps; oncles, ties, cosins i família tota, i la raó social «SUCESSOR DE JOSE SALLARES DEU», en assabentar llurs àmics i coneguts de tan irreparable pèrdua, demanen a tots els qui la coneixien i estimaven la caritat de pregar per la seva ànima i els agrairan l'assistència al piadós acte de l'enterrament que tindrà lloc avui, dimecres, dia 10, a dos quarts de quatre de la tarda, acompanyant les despulles de la finada fins a l'Església Parroquial de Sant Feliu i des d'allí al lloc del Sant Repós.

Sabadell, 10 d'octubre de 1934

CASA MORTUORIA: ILLA, 8
EL DOL ES DONA PER ACOMIADAT

Acadèmia SANT JORDI

DIBUIX — PINTURA — MODELAT

Director: R. TARREGA

Preparació adequada per a l'ingrés a les escoles d'Arquitectura, Enginyers, Aparelladors, Belles Arts, etc.

Com es pot comprovar, aquesta Acadèmia és la que ha aprovat major nombre d'alumnes en el curs 1933-34

CLASSES DEL NATURAL
CLASSES ESPECIALS PER A SENYORETES
BOTERS, 4 (final Portaferrissa) Tel. 22297

RELIGIOSES

SANTORAL

Sants d'avui: Sant Francesc de Borja; Sant Pauli, b., i Sant Victor i companys màrtirs.

Sants de demà: La Maternitat de la Mare de Déu; Sant Germà, bisbe i mr.; Sant Fermí, b., i Santa Plàcida, verge.

Quaranta hores: Avui i demà, a les Penides.

Adoració Nocturna: Avui, torn de la Mare de Déu del Roser. Demà, torn del Sagrat Cor de Jesús.

CURSOS BIBLICS

Tots els dimecres, d'octubre a juny, «Amics de la Bíblia», de set a vuit del vespre, donaran un curs complet sobre els Sants Evangelis: Evangelis Sinòptics i Evangelis de Sant Joan. I a la primavera, deu lliçons sobre el preciós llibre de «Tobias», l'apòstol de la caritat i l'almoïna.

En aquests temps de laïcisme, cada dia es fa més necessari de conèixer a fons els Sants Evangelis, fonament de tota l'economia de la nostra salvació i gloriificació futura.

Matrícula de consuetud. Assistir a les lliçons. Per a les associacions religioses i culturals, matrícula col·lectiva.

Referències particulars i lliçons, a carrer del doctor Josep Casanelles, prev., carrer de Duran i Bas, número 11.

ESGLÉSIA DE LA MARE DE DEU DE L'AJUDA

Demà, a les vuit del matí, els Dijous Eucarístics tindran la Comunió general reglamentària. De set a vuit del vespre, solemne Hora Santa, amb sermó pel reverend P. Tomàs de Barcelona, caputxí, per a solemnitzar la festa de Cor de Sant Francesc d'Assís.

Es guanya indulgència plenària.

Les Arts

Els artistes que exposaran a la Sala Busquets. — Aquest any la temporada d'art de la Sala Busquets s'anuncia molt important; per tenir una idea del relleu inusual que prendrà la present temporada a l'esmentada Sala, n'hi haurà prou amb recordar els noms dels artistes que hi exposaran. Aquests són els següents: Grup «Art Vivent», J. Bassa-Ribera, Concepció Boter, Josep Civil, Enric Clarasó, Gustau Cochet, Miquel Farré, J. Ferrer Pallejà, Juli Garcia, Miquel Gispert, Oleguer Junyent, Francesc Labarta, J. Marquès Puig, Jaume Mercadé, Josep Pausas, E. Romagosa, Francesc Serra, Domènec Soler, J. Soler Puig i Tomàs Viver.

La inauguració oficial tindrà lloc dissabte, dia 20 del corrent, amb l'exposició de pintures de l'interessant artista, resident a Caldes, Miquel Gispert, les quals ocuparan els dos amplis salons de la Sala Busquets.

Federació de Joves Cristians de Catalunya

NOTA ALS GRUPS DE LA F. J. C.

Degut a les circumstàncies anormals d'aquests dies, el número de «Flama», que havia de sortir divendres passat, no sortí fins ahir, dimarts. Per consegüent tots els Grups que acostumen a passar pel Secretariat General poden passar a recollir-lo des d'aquest moment.

El pròxim número sortirà normalment.

Corporacions científiques

★ Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya. — Aquesta Corporació celebrarà sessió científica, avui, a les set de la tarda, en la qual seran presentades les següents comunicacions:

Doctor Josep M. Mascaró i Porcar: «La psicologia femenina vista per un ginecòleg». Doctor Antoni Cardoner: «Estudi experimental de l'acció de les injeccions esclerosants de les hemorroides». Doctors P. Barceló i Torrent i J. Pàmies i Xercavins: «El verí d'abella en el tractament de les al·lèrgies».

L'acte tindrà lloc al nostre estatge social, Via Laletana, 31, primer (Casal del Metge).

Cambra oficial del Llibre

La Cambra Oficial del Llibre de Barcelona crida l'atenció dels seus associats llibrers de vell sobre la necessitat que compleixin estrictament les disposicions relatives al descans dominical, tant les dictades pel Govern central com les emanades recentment de la Conselleria de Treball de la Generalitat de Catalunya. Esperem que ben aviat les esmentades disposicions seran complertes per tots aquells qui les infringeixen actualment.

Cursos Amics de la Bíblia

D'octubre a juny, Amics de la Bíblia donaran els acostumats cursos. Dissabtes, des del 6 d'octubre: Pàgines selectes d'Història Sagrada. Primavera: Fets dels Apòstols. Projeccions.

Dimecres, des del dia 10: Evangelis. Primavera: Llibre de Tobias. Projeccions.

Divendres, des del dia 19: Curs complet de llatí.

Matrícules de consuetud. Totes les lliçons de set a vuit del vespre. Avinentment s'anunciaran les lliçons públiques i les projeccions. Els cursos i referències particulars: Dr. Josep Casanelles, prev., Foment de Pletat, carrer Duran i Bas, 11. Telèfon 17605.

ANUNCIS JUDICIALS

EDICTO

En virtud de lo dispuesto por el señor Juez de primera instancia del Juzgado número nueve de esta Capital, en providencia de este día dictada en los autos de juicio ejecutivo sumario instados por doña María de la Salud Figueras y de Arce contra don José María Feliu Ferrer y doña María del Remedio de San Germán y de Llansà, por el presente se saca a pública subasta por segunda vez, término de veinte días y con rebaja del 25 por ciento de valoración, la finca siguiente:

Casa cuya construcción está casi ya terminada, situada en la calle de Granados, de la barriada de San Vicente de Sarrià, de esta Ciudad, sin número todavía, con jardín en su parte posterior, compuesta de semi-sótanos, bajos, primer piso y desván habitable, con cubierta parte de terrado y parte de tejado. Ocupa en junto una superficie de seiscientos cuarenta y siete metros cuadrados, y dos decímetros setenta centímetros, equivalentes a diez y siete mil ciento treinta y siete palmos treinta y nueve décimas veinte décimos de palmo, cuadrados, de los cuales corresponden ciento treinta y cinco metros cuadrados, iguales a tres mil quinientos setenta y tres palmos setenta y ocho décimos cincuenta centímetros de palmo del edificio y el resto del jardín. Linda, al Norte, frente, con dicha calle de Granados, en una línea de veinte y tres metros; por la derecha, entrando, Oeste, en una línea de veinte y siete metros, y por la izquierda, Este, en otra línea de treinta y un metros, ochenta y cinco centímetros, con terreno de la misma procedencia propiedad de don Salvador Oliveras y Vilaró; y por detrás, Sud, en una línea curvada de veinte y tres metros setenta y un centímetros, con el torrente del Arch o de Gadenas. Inscrita en el tomo 123 del archivo 145 de la Sección de Sarrià, del Registro de la Propiedad del Distrito de Occidente, folio 29, finca 2.643, inscripción segunda, con fecha diez y siete de Abril de mil novecientos veintiseis.

VALORADA DE COMUN ACUERDO POR LAS PARTES EN NOVENTA MIL PESETAS. Se previene que la subasta tendrá lugar en la Sala Audiencia de este Juzgado, sito en el ala izquierda del Palacio de Justicia (Salón de Fermín Galán), el día catorce de Noviembre próximo y hora de las doce, bajo las condiciones siguientes:

Primera. Que para tomar parte en la subasta deberán los licitadores depositar previamente en la mesa del Juzgado o en el establecimiento destinado al efecto, el diez por ciento del tipo de valoración, cuyas consignaciones serán devueltas a sus respectivos dueños, acto seguido del remate, a excepción de la del mejor postor, que continuará subsistente como garantía de su obligación, o en su caso, como parte del precio de remate.

Segunda. Que no se admitirá postura alguna que no cubra el tipo de subasta.

Tercera. Que los autos y la certificación del Registro a que se refiere la regla cuarta del artículo 131 de la Ley Hipotecaria, estarán de manifiesto en Secretaría, que se entenderá que todo licitador acepta como bastante la titulación, y que las cargas o gravámenes anteriores y los preferentes, si los hubiere, al crédito del actor, continuaran subsistentes, entendiéndose que el rematante los acepta y queda subrogado en la responsabilidad de los mismos, sin destinarse a su extinción el precio del remate; y

Cuarta. Que los gastos de subasta, pago de derechos a la Hacienda y demás adherentes, serán de cuenta del rematante.

Barcelona, nueve de Octubre de mil novecientos treinta y cuatro. El Secretario, Lcdo. José María Salvà.

EDICTO

En virtud de lo dispuesto en providencia del día de hoy dictada en la pieza primera del juicio universal de concurso de acreedores de don Rafael Rodríguez Anzuiz, se saca a primera pública subasta por término de veinte días y precio de SESENTA Y UNA MIL, QUINIENTAS SESENTA Y CIN-

MOBLES - R. SIN

PROPERA INAUGURACIO DELS TALLERS I SALES D'EXPOSICIO A RAMBLA CATALUNYA, 125

CO PESETAS SETENTA Y CUATRO CENTIMOS, la nuda propiedad de la siguiente finca:

Porción de terreno con la casa en el construida de planta baja y sótanos señalada con el número 307 de la calle de Muntaner de esta ciudad, de extensión superficial 220 metros 52 centímetros cuadrados, poco más o menos. Linda por Oriente con la calle de Muntaner; por Norte, con Ramon Martí; por el Sur, con la calle de Cabanes, en la que forma esquina; y por Poniente con Juan Rafael Moreno. I consta inscrita en el folio 230 del tomo 519 del archivo libro 85, finca 2.288, inscripción cuarta del Registro del Norte; cuya subasta tendrá lugar el día TRECE DE NOVIEMBRE PROXIMO A LAS DIEZ Y MEDIA, EN EL LOCAL DE ESTE JUZGADO, bajo las siguientes condiciones:

1.ª Que los postores, para tomar parte en la subasta, deberán consignar en la mesa del Juzgado acreditar haber realizado la consignación en un establecimiento de crédito destinado al efecto, una cantidad igual cuando menos al diez por ciento del valor de los bienes, sin cuyo requisito no serán admitidos.

2.ª Que la finca se saca a pública subasta sin suplir previamente los títulos de propiedad.

3.ª Que las cargas o gravámenes que pesen sobre la finca en su nuda propiedad y las preferentes, si las hubiere, continuarán subsistentes, entendiéndose que el rematante las acepta y queda subrogado en la responsabilidad de las mismas, sin destinarse a su extinción el precio del remate.

4.ª Que los gastos de subasta, pago del impuesto de derechos reales, inscripción en el Registro y demás que se produzcan, serán de cuenta del rematante.

Barcelona, diez de octubre de mil novecientos treinta y cuatro. El Secretario, DON TOMAS RIERA Y SANS.

Homenatge al doctor Girona i Trius

La Comissió organitzadora de l'homenatge al doctor Girona i Trius, director facultatiu de la Vila de Salut «L'Aliança», amb mo-

tiu d'haver estat inscrit a la Legió d'Honor pel Govern Francès, prega a totes les entitats mutualistes federades que per qualsevol motiu no haguessin rebut la circular amb instruccions per a l'homenatge i que desitgin adherir-s'hi, que vulguin formalitzar l'adhesió, per tot el dia 15 d'aquest mes, puix que els treballs d'organització de la festa que ha de tenir lloc el diumenge dia 28 d'aquest mes, així hi obliguen.

Amb l'intent de correspondre a les moltes indicacions que s'han fet de poder-hi prendre part particularment individus de les Directives, a més del representant oficial de cada entitat adherida, i a fi de poder complaure alguns dels molts amics del doctor Girona que desitgen concórrer a l'homenatge, aquesta Comissió fa avinent que donada la cabuda del local, s'extingirà un nombre reduït de tiquets individuals al preu de 15 pesetes, per a l'assistència a l'apat que tindrà lloc a un dels principals restaurants d'aquesta ciutat.

Per a inscripcions, a la Secretaria de la Comissió, carrer del Doctor Dou, 4, entresol.

L'Exposició Monogràfica de la Barceloneta

Definitivament ha estat assenyalat el dia 18 del mes que som per a la inauguració oficial d'aquesta important Exposició que organitza el Centre Excursionista Minerva, amb la col·laboració destacada de l'Arxiu Històric de la Ciutat, i sota el patronatge de la Generalitat de Catalunya i de l'Ajuntament de Barcelona.

Dels qui col·laboren en aquesta manifestació cultural s'han rebut una sèrie d'objectes, fotografies, gravats, dibuixos i llibres que, per la seva importància, no hi ha dubte que aquesta Exposició marcarà una fita per a la història de la Barceloneta.

Cal remarcar, en aquest esdeveniment cultural, el butlletí extraordinari que publicarà l'entitat organitzadora, Centre Excursionista Minerva, en el qual col·laboraran prestigioses signatures, com també el catàleg, que serà acuradament confeccionat.

J. ROCA

J O I E R PASSEIG DE GRACIA, 18

US OFEREIX

al costat de la joia de gran preu el joiell discret de gran to i d'execució impecable.

CABELL SEDÓS
Useu Petrolí Gal. Tindreu els cabells sedosos i nets, sense caspa. Us pentinareu molt bé i us ondulareu millor.

PETROLÍ GAL
FLASCÓ, 2,50 GERMES EL TINDREU

BORSA DE BARCELONA

Valors a terme

Sessió del matí, d'onze a dos quarts de dotze, al Casino Mercantil: Es fa de Nords de 50'50 a l'enter 50 i a 50'25, Alacants de 40'50 a l'enter 40'60 i a 40'65, i de tanca a 40'40; Orenses a 16'50, Tramvies preferents a 44'50, Colonial de 45'75 a 46'50, Algües de 168'50 a 167'50, Gas a 110'50, Explosius de l'enter 114'00 a 114'50 i a 113'50, i de tanca a 113'75; Mines Rif de 55'00 a 55'50 i a 55'5, Filipines de 323'00 a 320'00, i C. H. A. D. E. a 339'00.

Sessió de la tarda, de tres a quatre, a Borsa: S'opera de Nords de 50'10 a 51'15 i a 50'70, Alacants de 40'40 a 41'10 i a 40'75, Orenses a 17'00 i a 16'75, Transversals a 25'25, Colonial de 46'75 a 47'00 i a 46'50, Algües de 167'75 a 168'35 i a 168'25, Gas a 110'50, Explosius de 113'50 a 115'50 i a 115'00, Mines Rif de 55'75 a 56'15 i a 56'00, Feigueras de 34'50 a 35'25 i a 35'00, Fords a 172'00, Petrolis a 6'00, i C. H. A. D. E. a 340'00.

Valors al comptat

Deutes de l'Estat

	TANCA	Ant. Avui
Interior 4 % A.	71'25	71'00
» B.	71'15	71'00
» C.	71'15	71'00
» D.	70'35	70'35
» E.	70'85	70'85
» F.	71'15	71'15
» G.	70'50	70'50
» H.	68'00	68'00
Perp. ext. 4 % A.	67'75	67'75
» B.	67'35	67'35
» C.	68'00	68'00
» D.	68'85	68'85
» E.	68'70	68'70
» F.	68'00	68'00
» G.	68'00	68'00
» H.	68'00	68'00
Amortit. 4 % A.	81'75	81'75
» B.	81'75	81'75
» C.	81'75	81'75
» D.	81'75	81'75
» E.	81'75	81'75
» F.	81'75	81'75
» G.	81'75	81'75
» H.	81'75	81'75
Amortit. 5 % A.	95'35	95'35
» B.	95'35	95'35
» C.	95'35	95'35
» D.	95'35	95'35
» E.	95'35	95'35
» F.	95'35	95'35
» G.	95'35	95'35
» H.	95'35	95'35
Amortit. 6 % A.	91'65	91'65
» B.	91'65	91'65
» C.	91'65	91'65
» D.	91'65	91'65
» E.	91'65	91'65
» F.	91'65	91'65
» G.	91'65	91'65
» H.	91'65	91'65
Amortit. 5 % A.	100'15	100'15
» B.	100'15	100'15
» C.	100'15	100'15
» D.	100'15	100'15
» E.	100'15	100'15
» F.	100'15	100'15
» G.	100'15	100'15
» H.	100'15	100'15
Amortit. 4 1/2 % A.	94'25	94'25
» B.	94'25	94'25
» C.	94'25	94'25
» D.	94'25	94'25
» E.	94'25	94'25
» F.	94'25	94'25
» G.	94'25	94'25
» H.	94'25	94'25
Amortit. 5 % A.	100'25	100'25
» B.	100'25	100'25
» C.	100'25	100'25
» D.	100'25	100'25
» E.	100'25	100'25
» F.	100'25	100'25
» G.	100'25	100'25
» H.	100'25	100'25
Amortit. 4 1/2 % A.	94'25	94'25
» B.	94'25	94'25
» C.	94'25	94'25
» D.	94'25	94'25
» E.	94'25	94'25
» F.	94'25	94'25
» G.	94'25	94'25
» H.	94'25	94'25
Bons or Tresoreria A.	235'50	235'50
Bons or Tresoreria B.	235'50	235'50
Deute Ferrov. 5 % A.	88'85	88'85
Deute Ferrov. 5 % B.	88'85	88'85
Deute Ferrov. 5 % C.	88'85	88'85
Deute Ferrov. 4 1/2 % A.	81'50	81'50
Deute Ferrov. 4 1/2 % B.	81'50	81'50
Deute Ferrov. 4 1/2 % C.	81'50	81'50
Tresor 5 % abril 1933 A.	101'25	101'25
Tresor 5 % abril 1933 B.	101'25	101'25
Tresor 5 % Obre. 1933 A.	101'25	101'25
Tresor 5 % Obre. 1933 B.	101'25	101'25
Tresor 5 % abril 1934 A.	101'85	101'85
Tresor 5 % abril 1934 B.	101'85	101'85

Regions autònomes

Tres. Generalitat 6 % (98'25)	
Ajuntaments	
Badalona 6 %	84'00
Barcelona semestre	57'00
» 1906 A	57'50
» 1906 B	58'00
» 1906 C	57'00
» 1907 D	58'50
» 1910 D	58'50
» 1912 E ampli.	57'50
» 1912 F	55'00
» 1913 B ampli.	57'75
» 1916 B	58'25
» 1917 B	57'25
» 1918 B	58'25

ECONOMIA I FINANCES

LA RECONSTRUCCIO ECONOMICA

Amb la destrucció política i moral de Catalunya, feia temps que l'Esquerra anava consumant la destrucció econòmica de la nostra terra. La primera ha arribat al moment culminant que la catàstrofe del dissabte marca. La segona no ha anat tan lluny, i la catàstrofe no s'ha produït encara. Amb tot, ha fet molt de camí, i la situació econòmica de Catalunya era ja, abans de la revolta, veritablement greu. Després del fet inconcebible, encara ho ha esdevingut molt més.

Per això, si no són aquests moments de plany ni d'estèrils desesperacions, sinó de pensar en la tasca reconstructiva que cal fer, i el mot d'ordre de Lliga Catalana, llançat immediatament després de la gran catàstrofe, de reconstruir Catalunya, s'ha d'adoptar i fer efectiu, també, en el terreny econòmic, i cal procedir tot seguit a la salvació i a la reconstrucció de l'economia catalana.

No són solament els mals causats en l'economia de Catalunya, d'una manera directa per la gran desgràcia del dissabte passat. Com tampoc els que en l'especulador se'n puguin derivar. Les rels del

mal són molt profundes. Vénen de lluny. De l'esclatissada del principi d'autoritat, de la negligència i la ineptitud dels governants, de la "demagògia esdevinguda sobirana, de la insensatesa de tot un poble de l'oblit del sentit del deure; en una paraula, del corcament de la consciència catalana i espanyola en general.

Ho deia En Francesc Cambó en el seu darrer discurs. "Al costat de totes les causes generals que pertorben la nostra economia, hi ha causes específiques pròpies de Catalunya, creades per inconsciència —perquè no puc creure que ho siguin amb maldat— pels governants de l'Esquerra, que pesen greument damunt l'economia catalana." I així les anava enumerant: minva del rendiment i encament de la producció; legislació social absurda; desconfiança engendrada per la inconsciència dels governants, i en conseqüència, crisi, emigració d'indústries, misèria.

D'aquesta manera, s'ha arribat a una situació en què la més important de les indústries catalanes, a l'entorn de la qual volten totes les altres, la que nodreix, per tant, el major nombre d'obres, la

indústria tèxtil, travessa la crisi més greu que mai hagi conegut i, ajustant-se a aquesta crisi econòmica, les tresoreries de totes les empreses es troben en situació difícilíssima, en forma que és real l'amenaça d'una crisi financera que resultaria gravíssima i que amb l'economia llançaria masses enormes d'obres de Catalunya a l'atur forçós i a la misèria.

Es, doncs, immensa i urgent la tasca de la reconstrucció econòmica de la nostra terra. Perquè és immensa, cal que hi contribueixi tothom. Perquè és urgent, cal procedir-hi tot seguit. Però junt amb aquesta tasca, cal treballar en la reconstrucció d'Espanya, sense la qual l'especificament catalana no seria possible. I, finalment, que no se'ns digui materialistes perquè en aquests moments en què ha estat vessada la sang parlem d'economia. "Dins de les venes, vida és la sang —vida per als d'ara i per als que vindran— vessada, és morta..." diu el Poeta. I perquè hi hagi aquella vida, perquè un poble existeixi, cal, abans que tot, que la seva economia li doni els mitjans.

Xavier RIBO

Monedes estrangeres

Cotització de monedes estrangeres facilitada pel C. O. de

C. de M. de Madrid

Llures, 35'85 x 35'95.
Francs, 48'35 x 48'45.
Dòlars, 7'31 x 7'32.
Llars, 63'00 x 63'20.
Marcs, 2'935 x 2'95.
Suïssos, 239'75 x 240'00.
Belgues, 171'40 x 171'65.
Piemonts, 4'975 x 4'985.
Escuts, 32'50 x 32'90.
Cor. Praga, 30'50 x 30'70.
Cor. suecs, 1'84 x 1'86.
Cor. noruegues, 1'79 x 1'81.
Cor. daneses, 1'59 x 1'61.

Recorre per al pagament en or de drets d'Arancel 138'64 %

Impressió borsàtil

La Borsa, després de suspesa, així com la liquidació de valors, amb motiu dels luctuosos successos passats, que dificultaren el normal funcionament de les tasques bancàries i borsàtils, reprèn l'activitat contractadora amb gran impetuositat i abundor de negoci, i els canvis dels valors especulatiu del mercat obtenen sengles beneficis de cursos. De totes maneres, a la tanca, els canvis s'han replegat lleument per sota dels màxims assolits durant la jornada.

Al comptat, si que el negoci ha estat molt migrat, car el resum total de pessetes nominals negociades no passa d'un milió, entre Fons Públics i obligacions diverses. Els canvis, davant d'aquesta insuficiència del diner, s'han limitat a sostenir-se, en general, tot i haver-hi bastanta concurrència a tots els compartiments.

Ajunt. Mai a 1929	74'00
Ajunt. Sabadell 6 %	85'00
Ajunt. Santander 6 1/2 %	74'50
Ajunt. Sevilla 1920	40'00
Ajunt. Sevilla 1923	40'00
Ajunt. Tarragona 5 %	90'00
Ajunt. Saragossa 5 %	71'00
Ced. Coop. Funcionaris	62'00
F. C. Cat. pref. 7 %	23'50
Trans. 6 % restampat	18'00
Trans. 6 % avalat 1929	67'50
Grat. Tramv. Bar. 6 %	75'00
Hispano Suïssa 6 %	86'50
Algües València 1929	95'00
Barcelona Traction 6 %	82'25
Gas Lebon 6 % 1927	84'00
Bons 6 % Gas Lebon	93'75
Gallega d'Elecc. 6 %	97'00
Bons Gallega d'Elecc.	98'00
Marroquí Gas i Elec.	82'00
Llum i For. Llevant 7 %	83'00
Cinemat. Veraguera	42'50
Const. Immob. 6 %	12'00
Pao Mecán. Vidre 6 %	88'00
Bons Mecán. Vidre 6 %	92'00
Espanyola de Petrolis	88'75
Stat. Grat. Hules 6 %	96'00
Llars Guadalupe 6 %	17'00
Bons 6 % Espanya Ind.	88'50
Ind. Química Saragossa	91'50
Bons Cim. «Griffis» 7 %	100'00
Bons Mines de Surtis	101'00
Bons Unió Salinera 6 %	101'00
Aeri S. Sebastián-Minamur	22'00
Acc. Fonder. Hisp. Ame.	2'00
Grat. del Suro (pref.)	8'00
Grat. del Suro (ord.)	1'00

RESUM GENERAL DE PESSETES NOMINALS NEGOCIADAS

Deutes i obligacions

Interior 4 %	8,000
Exterior 4 %	000,000
Amort 5 % 1927 a imp.	287,500
Amort 6 % 1927 a imp.	108,000
Amort 8 % 1928	3,000
Bons or de Tresoreria	80,000
Obligacions Tresor. 5 %	5,000
Deute Ferrov. de l'Estat	21,500
Municipals i Diputacions	101,500
Oblig. f. c. i industrials	272,000

Fundat en 1919

EXPANSIO COMERCIAL

Estudi de Mercats
Momentament representants
Cobrament de crèdits

Detalls i condicions:

CENTRE INTERNACIONAL D'INTERCANVI
Avinguda Portal de l'Angel, 40
Telèfon 24367

Alacant 1.ª hipoteca	58'00	51'00
» 2.ª	72'00	
» 3.ª	70'00	70'50
» A 5 %	86'00	
» B 4 1/2 %	85'50	
» C 4 %	82'00	
» D 4 %	81'75	
» E 4 1/2 %	86'18	
» F 5 %	86'25	
» G 6 %	82'50	81'50
» H 5 1/2 %	72'25	72'50
» I 6 %	80'75	81'50
» J 5 %	86'25	
» França 1864	45'50	
» » 1878	36'00	34'50
» Directes	41'00	
» Reus a Roda	37'00	
» Córdoba 3 %	47'00	
» Badajoz 6 %	74'50	
» 1.ª variable	6'00	
» 2.ª variable	11'50	11'50
» 3.ª variable	6'25	
» 1907 3 %	10'00	
» «Bobadilla»	12'50	10'25
» 1918 5 %	11'00	
» 1920 6 %	12'00	
F. C. Catalunya 6 %	58'50	57'00
» Central d'Aragó 5 %	68'50	69'50
F. C. Cast. Espanya 3 %	40'00	
F. C. Cantabria 6 %	7'00	
F. C. Secundaria	30'00	
Gran Metro 1922 6 %	72'25	
Gran Metro 1925 6 %	72'00	71'25
Medina a Salamanca	41'00	
Metropolitana Trans. 6 %	25'00	
Orense primitives	34'00	
Orense prioritat	52'50	53'00
F. C. Sarria 6 %	85'00	
Tànger a Fez 6 %	97'00	

Grat. Tramvies 4 %	58'75
Grat. Tramvies 5 %	67'00
Eximplota i Gràcia 4 %	80'00
Tramv. Sant Andreu	85'50
Tramv. Barcelona 1926	77'50
Tramv. Barcelona 1930	76'50
Tramvies Sevilla 6 %	94'75
Navlieres	
Transatlàntica 4 %	8'00
Transatlànt. 6 % 1920	15'00
Transatlànt. 6 % 1922	15'00
Trans. 6 1/2 % esp. 1925	82'00
Trans. 6 1/2 % cons. 1925	83'00
Transatlànt. 6 % 1926	87'75
Transatlànt. 6 % 1928	77'00
Bons Transmedit. 6 %	88'50
U. Naval Llevant 6 %	71'75

Algües de Huelva 6 %	40'00
Algües València 6 %	90'50
Algües València 1926	98'00
Barcelonense Elect. 1907	94'50
Barcelonense Elect. 1908	98'00
Barcelonense Elect. 1912	98'00
Barcelonense Elect. 1913	94'50
Barcelonense Elect. 1920	100'00
Canal Urgell	83'25
Catalana Gas D.	85'00
Catalana Gas E.	84'50
Catalana Gas F.	83'25
Catalana Gas G.	99'75
Catalana Gas H.	99'50
Catalana Gas I.	97'75
Hisp. Amer. d'Elecc. 6 %	102'25
Hisp. Amer. d'Elecc. 5 1/2 %	97'25
Hisp. Amer. d'Elecc. Bons	115'00
Regants Ebre, Bons	64'00
Coop. Fluid Elec. 6 %	50'00
Coop. Manresana Ener.	87'00
Energ. Elec. Cat. 5 %	82'25
Energ. Elec. Cat. 6 %	96'00
Energ. Elec. Cat. 6 % or	97'00
Energ. Elec. C. 6 % 1928	99'00
Energ. Elec. C. 6 % 1932	99'50
Energ. Elec. C. Bons 1913	103'50
Energ. Elec. C. Bons 1924	101'00
Eléctrica Cinca 6 %	98'00
Eléctrica Tenerife 6 %	81'00
Elect. i Gas Lebon 6 %	85'75
Algües Barcelona 3 %	78'25
Algües Barcelona 4 %	79'25
Algües Barcelona 5 %	84'00
Algües Barcelona 6 % C	102'85
Algües Barcelona 6 % D	77'00
General Regadius 6 %	99'00
Llum i Forcs Llevant	95'00
Manresana Elec. 6 %	89'00
Prod. Forcs Motr. 6 %	89'00
Prod. For. M. Bons 7 %	84'75
Prod. For. M. 6 % 1923	71'50

Algües de Huelva 6 %	40'00
Algües València 6 %	90'50
Algües València 1926	98'00
Barcelonense Elect. 1907	94'50
Barcelonense Elect. 1908	98'00
Barcelonense Elect. 1912	98'00
Barcelonense Elect. 1913	94'50
Barcelonense Elect. 1920	100'00
Canal Urgell	83'25
Catalana Gas D.	85'00
Catalana Gas E.	84'50
Catalana Gas F.	83'25
Catalana Gas G.	99

BLATS, CAFES
SUCRES, ETC.Informació facilitada per la casa
Dorca i Fellu

Blat

Winnipeg	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Desembre	73 1/2	78 1/2		
Maig	83 1/2	83 1/2		
Juliol	—	—		

Xicago	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Desembre	96 1/2	95	96 1/2	
Maig	96 1/2	96 1/2	97 1/2	
Juliol	91 1/2	90 1/2	91 1/2	

Liverpool	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Desembre	5-2 1/2	5-3	5-3 1/2	
Maig	5-5 1/2	5-5 1/2	5-6 1/2	
Juliol	5-7 1/2	5-6 1/2	5-7 1/2	

Buenos Aires	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Desembre	—	—	—	—

Moresc

Xicago	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Desembre	73 1/2	73	74 1/2	
Maig	75 1/2	—	76 1/2	
Juliol	75 1/2	—	76 1/2	

Buenos Aires	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Desembre	—	—	—	—

Metalls termini

Londres	Coure	Estany	Argent
—	—	—	—

Cotó

L'Havre	Octubre	246
---------	---------	-----

Seda

NOVA-YORK	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Setembre	1'14			
Desembre	1'14			
Gener	1'15			

Cuiros

NOVA-YORK	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Setembre	6'40			
Desembre	7'62			

Sucre

Londres	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Desembre	4-4	4-5		
Maig	4-6 1/2	4-7		
Juliol	4-7 1/2	4-8 1/2		

NOVA-YORK	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Setembre	1'91	1'91	1'86	
Gener	1'87	1'87	1'86	
Maig	1'85	1'84	1'82	
Juliol	1'83	1'83	1'80	
Setembre	1'87	1'88	1'94	

Cacau

Londres	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Setembre	19-10 1/2			

NOVA-YORK	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Setembre	4'36	4'35	4'34	
Octubre	4'43	4'42	4'41	
Desembre	4'58	4'55	4'55	
Gener	4'72	4'70	4'69	
Maig	4'96	4'84	4'84	
Juliol	5'00	4'96	4'98	

Cautxú

Londres	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Oct.-Dbr.	7 1/2	6 15/16	7	
Gen.-Març	7 1/2	7	7 1/16	
Abril-juny	7 1/2	7 1/2	7 1/2	

Pere Fondevila
i SolàCORREDOR DE CANVI
I BORSAInformació, Compra i venda de
valors al comptat i a terminis.Col·locació de capitals en
DOBLES

Subscripcions a emprèstits

VIA LAIETANA, 49, ent. 1.
Telèfon 23044 :: BarcelonaCENTRE
COTONER

Mercat	Posicions	Interior	Tanca	Obertura	Segon	Tanca	Tercer	Telegram
--------	-----------	----------	-------	----------	-------	-------	--------	----------

LIVERPOOL (Cotó Americà)

Disp.	6'84		6'83					
Octubre	6'69	Nm.	6'58	6'58				
Gener	6'64	6'55	6'52	6'55				
Maig	6'61	6'53	6'50	6'50				
Juliol	6'58	6'50	6'47	6'47				
Octubre	6'56	6'47	6'45	6'45				
Gener	6'46	6'38	Nm.	6'36				
Maig	6'45	Nm.	Nm.	6'35				

LIVERPOOL (Egipt Sakel)

Novembre	7'82	7'71						
Gener	7'89	7'71						
Maig	7'96	7'85						
Juliol	8'03	7'93						

LIVERPOOL (Egipt Upper)

Novembre	6'88	Nm.						
Gener	6'93	6'83						

NOVA YORK

Disp.	2'35							
Octubre	2'03	Nm.						
Desembre	2'14	12'03						
Gener	2'17	12'06						
Maig	2'30	12'15						
Juliol	2'36	12'22						
Trans.	3'75							

Arribades als ports dels Estats Units

Campanya anterior

En Bales

Des de 1.er agost Bs.

ALEXANDRIA (Sakel Iaridis)

Mercat	Posicions	Tanca	Obertura	Tanca
Novembre	14'22			
Gener	14'36			
Maig	14'42			
Juliol	14'67			

ALEXANDRIA (Ashmounit)

Octubre	12'0			
Desembre	12'15			
Febrer	12'25			
Abril	12'35			
Juny	12'46			

LIVERPOOL (Cotó imperi britànic)

(i variats)

Octubre	6'61			
Gener	6'53			
Maig	6'52			
Juliol	6'50			
Maig	6'48			

LIVERPOOL (Indio-Oombra)

Octubre	4'91	4'82		
Gener	4'90	4'81		
Maig	4'87	4'78		

(Bombal Cenggal)

Da./En.	136	132	131	
---------	-----	-----	-----	--

(Bombal Oombra)

Da./En.	184	179	177	
---------	-----	-----	-----	--

BOMBAL (Broach)

Abril-maig	212	208	206	
------------	-----	-----	-----	--

Barcelona

Disponible Good Mida

Barcelona, 9 d'octubre de 1934.

NOVA-YORK

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Setembre	14'16	13'86	13'68
Octubre	14'18	14'00	12'80
Desembre	14'43	14'22	14'06
Gener	14'64	14'46	14'28
Maig	14'85	14'64	14'52
Juliol	15'03	14'85	14'96

L'HAVRE

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Desembre	135'00	155'00	
Maig	158'25	155'75	
Juliol	159'50	156'00	
Maig	159'50	156'00	

NOVA-YORK (Contracte Santos)

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Desembre	10'48	10'48	10'50
Maig	10'53	10'51	10'55
Juliol	10'58	10'55	10'59
Maig	10'63	10'60	10'62

NOVA-YORK (Contracte Rio)

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Desembre	7'48	7'27	7'46
Juliol	7'57	7'48	7'55
Maig	7'66	7'50	7'64
Maig	7'71	7'65	7'70

MERCAT
DE LLOTJA

Revista setmanal de preus

ARROSSOS

Amposta, Benilloc 0, a 50 Ptes.
València, classe 0, a 50.
Bomba de Pego, a 125.
Idem de Calasparra, a 110.
Preus per 100 quilos moll o es-
tació procedència. Classe matisada
augmenta 1'50 pessetes per 100
quilos.

BLATS

Lleida, a 51'50 pessetes.
Les altres classes no tenen con-
tractació, per no estar autoritza-
da llur tramesa.

CIGRONS

Màlaga, de 48-50, a 73 pessetes.
Idem, de 56-58, a 58.
Idem, de 60-65, a 52.
Els preus són per 100 quilos, da-
munt vaixell sortida.

CIVADA

Comarques, a 32 pessetes.
Extremadura, a 32.
Manxa, a 32.
Preus per 100 quilos acl.

ERBS

Castella, a 39'50 pessetes.
Tot els 100 quilos, posat moll o
estació d'aci

PAVES

Extremadura, a 44-50 Ptes.
Andalusia, a 44-50.
Idem morades, a 42.
Mallorca, a 42'50.
Tot els 100 quilos damunt vagó
estació o carro moll d'aci.

FAVONS

Andalusia, fins, a 40-50 Ptes.
Idem correts, a 39'0.
Preus per 100 quilos damunt car-
ro moll d'aci

FARINES

Extra-força, a 78 ptes.
Corrent-força, a 72.
Extra-blanca, a 72.
Corrent-blanca, a 67.
Número 2, a 55.
Número 3, a 48.
Número 4, a 47.
Preus per 100 quilos en fàbrica
d'aci o damunt vagó els de proce-
dència forastera.

FARINASSES

Segones, a 23 pessetes els 60
quilos.
Terceres, a 22-50.
Quartas, a 20.
Prims, a 33 els 100 quilos.
Segonet, a 32'50.
Segó-fula, a 33.
Els preus són en fàbrica d'aci o
damunt vagó les de procedència
forastera.

GARROFES

Tarragona, negres, a 34 rals els
40 quilos.
Vinaròs, negres, a 38 rals 42 qui-
los.
Matalafera, a 37.
Castelló, roges, a 36.
Mallorca, a 30.
Tot els 42 quilos, sense envàs,
damunt carro moll aci.

GUIXETES

Castella, a 41 pessetes, els 100
quilos damunt vagó estació d'aci.

LLENTILLES

Castella, a 135 pessetes
Andalusia, a 85.
Preus per 100 quilos, damunt
vagó o moll d'aci.

MONGETES

Castella, seleccionades, a 180 pes-
setes.
Idem, garbellades, a 115.
Idem, corrents, a 110.

BORSES
FORANES

Borses estrangeres

PARIS

Renda francesa 3 %	73'80
Banca de França	10450
Suez	18630
Wagons lita	76
Rio Tinto	1023
Tabacs Filipines	31'25

MILA

Convertit 3 1/2 %	88'52
Bca. Com. Italiana	965
Navigazione Gle. Ital.	156
P. I. A. T.	280
Montecatini	137
Adriatica	151

BRUSSEL-LES

Sofina	510
Bca. de Bruxelles	165
Angleur	118 1/2
Hellipolis Railways	6475
Sidro privileg	34750
Chade	4915

ZURIC

Brown Boveri	57
Sevillana Electricitat	140 d.
Motor Colombus	183
Chade Bons de Renda	35 d.
Chade	896

BERLIN

Reichsbank	
Deuts. Bank & Dt. Ges.	
Harpener Bergbau	
Siemens & Halske	
I. G. Farben	
Chade	

LONDRES

Consolidat 2 1/2 %	81 1/2
Barcelona Traction	13 1/2
Hidro-Elec. Securities	5 1/2
Midland Bank	89 1/2
Armstrong, With. o.	4
Imperial Chemical o.	36 1/2

NOVA YORK

American Teph. Tel.	
Cons. Gas Co. of N.Y.	27 1/2
Pennsylvania R. R.	33 1/2
U. S. Steel	
General Motors	
Standard O. of N. Y.	43

Idem, «pintes», a 90.
València, monquillina, a 86.
Idem Mallorca, a 84.
Tot els 100 quilos damunt vagó
estació o carro moll d'aci.

MORESC

Plata, a 44.	
Lleida, a 42.	
Tortosa, fi, a 44.	
Idem, corrent, a 43'50	
Sevilla, fi, a 44.	
Idem corrent, a 43'50.	
Preus per 100 quilos i damunt va- go estació o carro moll d'aci.	

SEGOL

Castella, a 31 pessetes els 100
quilos procedència.

VECES

Màlaga, a 38'50 pessetes els 100
quilos, damunt carro moll d'aci.

ORDI

Comarques, a 34'50 pessetes.
Lleida, a 35.
Extremadura, a 34'50.
Tot els 100 quilos i envàs, da-
munt carro moll o estació d'aci.
Per les diverses estacions arri-
baren darrerament les mercaderies
següents:
Nord: 15 vagons de blat i 1 de
segó.
M. S. A.: 10 vagons de blat i 1
de farina.

VIDA
MARITIMA

Moviment del Port

ENTRADES D'AHIR

Vapor EUZKERA, de Gijón, amb
carbó mineral. Vapor italià CAPO
FARO d'Estambul i escales, amb
un passatger i càrrega general. Pa-
lebot ERNALDO OLIVER, de Fe-
lanitz, amb càrrega general. Moto-
nau CIUDAD DE PALMA, de Pal

Passada la tragèdia, Catalunya torna a empendre la seva vida normal

Ahir al matí es normalitzà el treball i la ciutat recobrà el seu aspecte normal

Ahir al matí la ciutat recobrà el seu aspecte normal. Foren obertes les portes de tots els establiments i han funcionat amb tota normalitat tots els serveis de transports urbans.

De bon matí començaren de circular un gran nombre de taxis. Al centre de la ciutat es treballa en tots els tallers, despatxos i cases de Banca. A les barrades es treballa també en quasi totes les fàbriques.

Dilluns els representants de la Federació Obrera Catalana i els de la Confederació Nacional del Treball van pronunciar una allocució davant el micròfon instal·lat a la caserna general, adreçada als obrers. Els representants d'aquells dos organismes van recomanar als vaguistes que reprenguessin el treball.

Aquests darrers dies, els militants de la F. A. I. han seguit treballant en algunes fàbriques i tallers. Heus ací la nota de la C. N. T., que fou radiada:

«Después de los momentos de intensa emoción por que hemos atravesado, y a los cuales no quisimos ser obstáculo, dejando que el pueblo manifestase su opinión libremente, hoy lunes, previo estudio sereno y razonado de la situación, la Confederación Regional del Trabajo y la Federación Local de Barcelona, reunidas, han acordado la vuelta al trabajo para mañana, martes, recomendándolo así a todos los trabajadores.»

Que todos los productores vivan alerta frente a los acontecimientos que puedan desarrollarse, para salir en defensa de las libertades populares, cuando las organizaciones así lo entiendan.

No es hoy momento de ser más explícitos, y los trabajadores recibirán las orientaciones pertinentes que aconsejen las circunstancias, por medio de manifestos de estos Comités y de sus sindicatos respectivos.

«Todos a la expectativa y dispuestos a luchar contra quienes pretendan avasallar nuestras organizaciones y libertades adquiridas.»

Por la Confederación Regional del Trabajo y Federación Local de Sindicatos Unicos de Barcelona: Los Comités.»

Ahir al matí no es sentiren espantar els trets que engavaven els alarmistes dalt dels terrats. Segurament si no haguessin seguit actuant aquests individus que tenen la dèria de disparar les pistoles contra els nivells, dilluns ja s'hauria restablert la normalitat.

Els qui corrien dilluns pels carrers de la ciutat an actuant els alarmistes, fugien d'un enemic invisible. Si haguessin pogut observar els qui disparaven al cim d'algunes cases, en compte de fugir espordidits haurien tingut pietat d'uns pobres dements. No sabem veure quina transcendència i quina eficàcia poden tenir els trets que dispara un home dalt d'un colomar o damunt la teulada d'una casa.

Barcelona ha tornat a reprendre el seu ritme normal i els ciutadans s'han lliurat novament a la vida del treball.

Ahir al matí funcionaren els trens normalment

Ahir funcionaren tots els trens normalment.

Els ferrocarrils de Catalunya solament tenen dificultats entre Sant Cugat i Terrassa. Van sortir forces per a normalitzar aquella línia.

El senyor Carreres Pons pren possessió de la Conselleria de Governació

Ahir al matí continuà el registre a la Conselleria de Governació.

Ahir a la tarda, el Comissari de l'Estat, senyor Carreres Pons, en nom del ministre de la Governació,

ció, i d'acord amb el general Batet, prengué possessió de la dita Conselleria per implantar i organitzar el règim administratiu.

Acompanyaren el senyor Carreres Pons, el seu secretari particular senyor Herrera i el grup d'informació.

Ahir al matí complimentà el general Batet.

Ha estat autoritzat el funcionament de les sales d'espectacle

El general Batet ha autoritzat les empreses perquè facin funcionar les sales d'espectacles.

Serà permès el trànsit pels carrers de la ciutat fins a dos quarts de dues de la matinada.

El general Batet explica els fets de dissabte

Dilluns nit el senyor Domènec Batet, general cap de la Quarta Divisió, pronuncià el següent discurs davant els micròfons de Ràdio Associació de Catalunya i Ràdio Barcelona:

«Catalanes, españoles todos y a la humanidad entera me dirijo en estos momentos, solicitado y requerido por la verdad, a la cual he rendido siempre tributo y que puedo decir que mis labios sólo se han abierto para la verdad más estricta.»

Voy a referirme sucintamente a cómo se desarrollaron los hechos acaecidos la noche del 6 al 7 de octubre.

A las ocho aproximadamente de la noche, el entonces presidente del Gobierno de la Generalidad proclamó desde el balcón del palacio de la residencia la República Federal Catalana y diciendo que rompía desde aquel momento todas las relaciones con el Gobierno de la República Española.

A los pocos momentos me requirió en conferencia telefónica para que con mis fuerzas me pusiera a sus órdenes. Contestación mía: Que no podía resolver en un instante lo que él había meditado y preparado durante días, si bien el cumplimiento del deber me decía bien claramente cual era mi conducta a seguir.

A los pocos momentos un diputado de la Generalidad me trajo el oficio requiriéndome por escrito lo que en conferencia telefónica me había exigido.

Desde aquel momento no podía caber duda acerca de los propósitos que tenían.

Además había presenciado durante el día el transporte de municiones y de armas y la organización de guerra montada en diversos puntos de la ciudad.

No obstante, en mi afán de evitar un día de luto y que fuera consecuencia de aquellos actos la maldición de todos, intenté ponerme no al habla, sino en contacto directo con quienes dependían de mí y estaban en la Generalidad, y al efecto ordené que comparecieran inmediatamente. Fue rechazada mi orden, diciendo que sólo obedecían las órdenes del presidente de la Generalidad.

Coincidiendo con tales hechos, el Gobierno de la República española declaraba el estado de guerra, que resultaba ser contestación al presidente de la Generalidad. Ordené inmediatamente que se publicara el bando, al propio tiempo que tomaba las medidas oportunas para evitar el derramamiento de sangre.

La compañía que llevaba el bando no hizo más que doblar el Paseo de Colón y entrar en las Ramblas cuando fué hostilizada desde el Centro de Dependientes. Al mismo tiempo se veían ocupadas las calles que conducen a la Plaza de la República, en donde está la Generalidad y la Alcaldía.

Al llegar allí las fuerzas, uno de los jefes de la Generalidad se

adelantó a preguntar qué es lo que iban a hacer.

Contestación de mis fuerzas: —A defender la República. —¿Cuál?—le preguntaron—. ¿La Federal Catalana o la República Española? —La República Constitucional—contestó mi tropa.

Entonces —replicaron— las armas dirán cuál debe ser, si la Federal o la constituida legalmente.

Y dispararon desde la Generalidad, causándonos bajas. Mis tropas tenían la orden terminante de no atacar a menos que fueran agredidas. Y así fué. Y unos y otros sufrimos sensibles bajas. Desde aquel momento se contestó la agresión con la agresión, puesto que sabía que con cuanto más energía yo obrara, menos sangre sería derramada. Y aquella energía tuvo su efecto, puesto que a las seis de la mañana, aproximadamente, tuve la agradable sorpresa de que me llamara telefónicamente el presidente de la Generalidad diciéndome que consideraba estéril toda resistencia y se entregaba como único responsable de aquellos acontecimientos. Le dije que comunicara por Radio su capitulación para que llegara a conocimiento de todos aquellos que, llevados por su fantasía, faltos de toda razón, sin aquellas altas virtudes que exigen los ideales, intentaban implantar sus propósitos.

La Generalidad, con todo su Gobierno; el Ayuntamiento, con todos los concejales de su partido y de «Estat Català», se rindieron a las fuerzas y fueron trasladados a este Cuartel General de la Cuarta División. Se inició seguidamente el sumario en esclarecimiento de los hechos y se determinó entretanto en dónde serían guardados los detenidos, y con todas las consideraciones fueron trasladados al vapor «Uruguay». Esos son los hechos acaecidos la noche del 6 al 7 de octubre, noche histórica en la que experimenté una amargura grande por el derramamiento de sangre que quise evitar a toda costa sin ser escuchado.

Los pueblos, los hombres que viven dentro de un régimen democrático, deben desarrollar sus ideales dentro del orden y deben procurar día tras día, hora tras hora, minuto tras minuto, hacer el sacrificio más alto para la consecución de sus ideales. Respetables son todos los ideales cuando son expuestos dentro de la legalidad, pero son execrables cuando quieren imponerse por la violencia.

Y nada más. Estos son los hechos, pero no quiero terminar sin expresar mi gratitud fervorosa y mi afecto sincero hacia todos mis subordinados por el cumplimiento de su deber, en el que se superaron siempre, ofreciendo el sacrificio de sus vidas. Sacrificio moral y material que han sabido inculcarles los jefes y oficiales y clases subalternas, que en todo momento enseñaron con el ejemplo a sus subordinados. Virtudes militares que no son de esos que tienden a la destrucción, sino que muestran el constante sacrificio de nuestros días, nuestras horas y minutos por el bien de la Patria, lamentando que haya de implantarse la fuerza para hacer entrar en razón a los que no la tienen.

Un caluroso saludo a los radioyentes y deseables que esas virtudes les inspiren en su conducta, especialmente a los catalanes y a los españoles, y digo catalanes porque Cataluña no es más que una región de España. Las virtudes y el arte no tienen fronteras y por tanto pueden servir de ejemplo a la Humanidad entera.»

Detencions al Parc

Al Parc de la Ciutadella foren detinguts tres individus que es dedicaven al «paqueo». Sembla que un guàrdia civil havia estat ferit greument per un tret disparat hom no sap per qui.

El dia a la Generalitat

Els secretaris polítics dels Consellers han estat detinguts. — El «Butlletí Oficial». — Manifestacions del secretari de la Presidència. — Entre les visites rebudes pel President figura la de l'ex-diputat senyor Dolcet

Ahir fou permesa la circulació pel centre de la Plaça de la República. Una gran gentada hi ha desfilat durant tot el dia.

La gent traspassava amb molta calma per tal de poder apreciar minuciosament els desperfectes que hi ha a les façanes de la Generalitat i de l'Ajuntament. Al balcó de la Generalitat hi ha hissada la bandera de la República. La bandera catalana no hi és. A l'entrada del Palau segueixen havent-hi grups de soldats, i a la porta d'entrada al pati hi ha, enganxat als vidres, el ban del general Batet, do nant compte d'haver estat declarat l'estat de guerra. Aquest ban hi ha hagut interès que fos fixat al lloc més vistós de la casa. En efecte, tothom que entra al Palau el veu. Grups de soldats han estat al terrat de l'edifici per tal de recollir alguns dels morters que varen caure-hi la nit del dissabte al diumenge, sense fer explosió.

Segons s'ha dit, gairebé tots els empleats s'han reintegrat al treball. Els senyors Joan Alavedra, secretari polític del senyor Companys; Godas, secretari polític del senyor Mestres; Carles Sentís, secretari particular del Sr. Martí Esteve, i Melcior Font, secretari polític del senyor Gassol, que varen trobar-se a la Generalitat la nit de la capitulació, després d'haver estat posats en llibertat dilluns a la tarda, ahir al matí foren detinguts de nou i se'ls féu estar al pati dels tarongers ocupant una reduïda llenca del mateix pati i vigilats per dos soldats i un caporal. Fora del Palau i sense que puguem precisar el lloc, també ha estat detingut el secretari polític del senyor Lluhi i Vallesca, senyor Gubern. El caporal ha donat el corresponent consentiment als informadors, per tal que poguessin saludar-los, si bé els ha advertit que la salutació calia que fos molt breu. Així s'ha fet. Els quatre senyors esmentats, tots ells bons amics dels periodistes, i tres d'ells professionals de la ploma, han agraït molt la salutació i oferiment que els ha estat fet per part de tot els companys, per tal de prestar els ajuts en tot quant els sigui possible. De la Biblioteca de Catalunya, i a petició llur, els han estat facilitats alguns volums per tal que puguin passar entretinguts el temps del captiveri que no cal dir que desitgem que sigui molt breu. Per l'ambient de la Generalitat, hom podrà endevinar que els detinguts que hi ha al Palau actualment hi fan nosa, i que, per tant, seran trets de la casa tan aviat com els jutges els puguin prendre declaració. També hom podria endevinar que hi haurà en aquest procés un gran esperit de benevolença. Ahir foren repartits els números del «Butlletí Oficial» de la Generalitat de Catalunya corresponents al diumenge i dilluns i al dia d'ahir. Aquests butlletins són dedicats per complet a les Dues, Delegació d'Hisenda, Administració de Justícia i Municipal, edictes d'Ajuntaments, etc. L'única nota d'interès polític és l'Ordre en virtut de la qual l'Excel·lentíssim senyor Francesc Giménez Arenys assumeix les funcions del president de la Generalitat i la de tots els consellers que integren el Consell executiu. Aquesta ordre figura en el «Butlletí» del dilluns i és redactada en castellà.

El senyor Gabarron, secretari del president de la Generalitat, rebé els periodistes i els digué que ahir s'havia obert la Borsa, i que tots els valors s'han operat en alça. Va dir també que s'havia disposat que ahir fossin oberts tots els centres docents que depenen de la Generalitat, i que dilluns serà oberta l'Escola del Treball.

Aquesta Escola no s'obri ahir perquè hi ha establert, entre els professors i els alumnes, un plet sobre dretes esquerres. Aquest plet—digué el senyor Gabarron—serà solucional ràpidament en el sentit de què cadascú ocupi el seu lloc.

Va dir, encara, que la Generalitat funciona amb tota normalitat i que la Caixa d'Estalvis ha reprès totalment les operacions.

Quant als detinguts que hi ha al Palau, manifestà que ell no podia dir res, perquè no és cosa de la seva incumbència, i va manifestar també, contestant a preguntes dels periodistes, que no tenia cap notícia de Madrid. Entre les persones que han estat a complimentar el president, figuren els consells generals d'Anglaterra i els Estats Units, el delegat i el tesorero de Finances, el degà de la Catedral i l'ex-diputat a Corts de les Constituents, senyor Dolcet.

DEL VESPRÉ

Anit passada, als voltants de la Generalitat, foren augmentades les precaucions que hi ha hagut els darrers dies. Sembla que aquesta disposició fou donada pel temor que altra vegada els «paqueos» es reproduïssin. Era molt difícil de transitar pels voltants del Palau, i el qui havia de fer-ho calia que presentés els documents en regla. A la tarda arribaren a la Casa els soldats del terç, molts dels quals foren distribuïts pels terrats de les cases veïnes. Fou donada l'ordre que no funcionés la central telefònica del Palau, per tal, segurament, que hom no pogués celebrar cap conferència sense el degut control. Així no es pot comunicar fora de la Generalitat des de cap oficina. Solament poden fer-ho el president, el seu secretari i les persones per ells autoritzades. Els secretaris polítics dels Consellers anit passada seguien detinguts, tot esperant l'hora de prestar declaració. Altres dels detinguts ho feren durant la tarda, davant d'un comandant d'Infanteria. El coronel presidià a un rebre els periodistes, va dir que ell no tenia res a veure amb els senyors esmentats, puix que depenen de l'Auditor de Guerra. Va dir-los també que havia celebrat una extensa conferència amb el general Batet, per tal de donar-li compte de les qüestions de tràmit de la Generalitat i de petites coses que cal resoldre. Cap d'aquestes coses—va afegir—no té interès públic. També va conferenciar sobre temes de règim interior amb el Delegat d'Hisenda. Finalment, va dir que a la tarda, a Borsa, s'havia confirmat l'optimisme del públic, car tots els valors, igual que havia passat en la sessió del matí, s'havien cotitzat amb alça. Va dir, encara, que havia passat bona part del dia endegant la marxa de la Generalitat i que avui es preocuparia dels centres que depenen d'ella. Res no pogué contestar a les preguntes que va fer-li un informador sobre la situació de Madrid, per bé que no creia que passés res de particular, car havia estat a Capitania i no havia pas sentit dir res.

L'HERNIA

GUANIDA PER 50 PESSETES

mitjançant el nou VENTATGE PERFECT. Còmode, sense ressorts ni pilotes perjudicials. S'emmotlla al cos com un guant, evita infaliblement l'estrangulament de l'hernia; no té rival al món ampli, 14, prop de la Mercè, Casa PALAU, fundada l'any 1884.

A Casa la Ciutat. — Manifestacions del senyor Martínez Herrera

Hi havia a Casa la Ciutat més normalitat que el dia anterior.

Continuaven les precaucions per part de la tropa.

Acudí bastant de públic.

També hi hagué visites per tal de veure el tinent coronel senyor Martínez Herrera que està en funcions d'alcalde.

Entre altres hi havia aquestes visites: senyor Jaume Sabat, president de la Setmana Gastronòmica Catalana; gerència del Foment d'Obres i Construccions, contractista del Servei de Neteja Pública; senyor Marius Arderiu i Batista, agent executiu de l'Ajuntament; senyor Pina, arrendatari d'arbitris sobre gossos; una representació del Partit Agrari Espanyol de Barcelona, presidida pel senyor Gómez Monche, que l'havia visitat en nom del cap del partit senyor Martínez de Velasco i se li ha ofert amb motiu de les presents circumstàncies; senyor Eusebi Romo, director del Banc Hispano Colonial el qual se li ha ofert per ésser aquest Banc

Tresorer de l'Ajuntament; senyor Francesc Palau i Fina, agent executiu de l'Ajuntament; una Comissió de vocals propietaris d'Eixample, formada pels senyors Elías de Molins, Borrull i Tralal.

Després el senyor Martínez Herrera rebé els periodistes que fan informació a l'Ajuntament.

Digué que havia visitat els mercats, però no els centrals, ja que es preocupà més de les barriades humils.

Demà hi haurà més verdura. En quant al peix hi ha alguna difi-

cultat per algun aldarull que hi ha a Bascònia.

Amb trens i camions ajudats per l'Estat Major ha anat arribant el bestiar que hi havia entretingut a Catalunya. Per assortir bé els mercats i tendes es farà festa a l'Esplanada el dissabte dia 13 en comptes del divendres Festa de la Raça.

Es preocuparà de restablir la vida econòmica de l'Ajuntament establint contracte amb el Banc Hispano Colonial, perquè és una cosa essencial per a la marxa de la Corporació.

A la tarda anava a veure els establiments benèfics.

Només el preocupa la marxa administrativa.

Un periodista li preguntà:

—Així, vostè, és el gestor únic?

—Efectivament — contestà — estic sol, però compto amb bones col·laboracions. El que desitjo és acabar, però crec que de moment es pot prestar algun bon servei a la Corporació.

Finalment, el senyor Martínez Herrera demanà a la premsa que advertís el públic que perdien el temps els qui per telèfon i per carta fan enunciacions i ofereixen documents comprometedors. A l'Ajuntament no s'admeten missives d'aquestes, perquè, en tot cas, haurien d'anar a les autoritats militars i judicials que han estat designades.

Sàpiguen, doncs, els que fan això que no tindran cap efecte.

Seguidament donà per acabada l'entrevista, i s'acomiadà afectuosament dels informadors.

Nou cap dels Mossos d'Esquadra

Per ordre del general de la Divisió, el capità senyor Lizcano s'ha fet càrrec del comandament del cos de Mossos d'Esquadra.

Aquests reberen el seu nou cap amb gran entusiasme.

Dilluns nit començaren a prestar servei pels carrers.

Elogi als agents de vigilància

El coronel Ibáñez, cap de policia, pregà als representants de la Premsa que fessin constar la meritíssima tasca prestada pels agents de Policia de la plantilla de l'Estat, amb la cooperació dels quals ha estat possible d'organitzar en vint-i-quatre hores les delegacions dels districtes i constituir les noves unitats de guàrdies de Seguretat i d'Assalt. El miracle, digué, ha pogut efectuar-se gràcies a l'esforç dels agents, que en les referides vint-i-quatre hores no han descansat ni una sola hora.

Tropes a Vilanova

Dilluns marxaren cap a Vilanova i Geltrú, on havien ocorregut greus successos, un torpediner amb tropes que desembarcaren a aquella platja.

A més, hi foren enviades per terra forces de la guàrdia civil i de carabiners.

L'actuació dels jutges militars

El general Pozas, cap de la Brigada de cavalleria, ha estat designat per a instruir les diligències urgents en el sumari que s'instaura al President de la Generalitat, als consellers, alcalde i regidors E general Pozas es constituí dissabte a migdia al vaixell «Uruguay» i allí romangué fins dilluns a la tarda, en què es dirigí a l'Auditoria, de la Divisió, per a celebrar una conferència amb l'auditor i donar-li compte de la seva tasca.

El coronel d'Enginyers senyor Silveri Cañadas instrueix diligències contra els senyors Pérez Farràs, Ricart, Escofet i altres, que es troben al castell de Montjuïc.

El tinent coronel d'Enginyers senyor Combelles és el que instrueix les diligències pels successos ocorreguts a la Comandància de Sometents d'aquesta ciutat.

L'auditor de la Divisió, coronel Ricard Ferrer Barbero, ha dit:

«Per haver-se llurat els detin-

guts a la Generalitat i Ajuntament amb bandera blanca i no haver estat sorpresos en flagrant delictes, no es segueixen judicis sumaríssims contra ells, als quals es concedeixen les màximes garanties que la llei permet, sense perjudici que, si en algun cas hi hagués lloc a procediment sumaríssim, d'acord amb la llei, es procedirà amb tota urgència i amb el rigor que la mateixa llei exigeixi, per bé que, com a ciutadà, em lamentaria d'arribar a resolucions extremes. En el que procedeix, no es separa, ni mica ni gens, de la llei.»

Registre a un centre d'Estat Català

Per les forces de carabiners es practicà un registre al centre d'Estat Català del carrer de l'Estrella, i s'incautaren d'un fusell, un mosquetó, 62 carabines de diverses marques, 2 revòlvers i milers de cartutxos.

Enèrgiques ordres

Per a prevenir els ciutadans, el cap superior de policia manifestà que el ban del general de la Divisió es complirà inexorablement al peu de la lletra.

Aquestes són les ordres que tenen les forces d'ordre públic, i les compliran encara que s'hagin de veure en el lamentable cas de fer foc contra els qui no les acat.

L'inspector senyor Mesa i diversos agents a Montjuïc

Al castell de Montjuïc ingressaren uns agents de la Delegació de Drassanes, entre els quals hi ha l'inspector senyor Mesa, acusat d'haver disparat contra les tropes.

Segurament serà enderrocada la casa on estava instal·lada la Comandància del Sometent

A la Comandància militar s'està organitzant Acció Ciutadana, en substitució dels sometents.

La casa on estava instal·lada la comandància del Sometent, a conseqüència del bombardeig amenaça ruïna. Segurament serà enderrocada.

Sabotatge a Telèfons

L'avaria soferta per la central telefònica de Madrid, a conseqüència de la qual quedà la capital de

la República incomunicada amb gran nombre de poblacions, sembla que obedi a l'explosió d'una bomba que fou col·locada en un pou registre immediat a la Central. Durant algunes hores es pogué comunicar amb Barcelona utilitzant un circuit de València, però cap a les nou es va cometre un altre acte de sabotatge en aquesta línia, que quedà també interrompuda.

Detinguts alliberats

Dilluns foren posats en llibertat provisional els senyors Manuel Company, Lluís Aymamí i Baudina i Joaquim Vilà, de «La Humanitat», que es trobaven a l'interior del Palau de la Generalitat durant la nit del dissabte al diumenge i que foren detinguts per les tropes que s'apoderaren d'aquell Centre Oficial.

També foren alliberats provisionalment els senyors Alavedra, Pallarola, Millet, Rodés, Pruna, Peramón, Font i Farran i altres.

Al vespre restaven detingudes a la Generalitat unes trenta persones.

Arribada del vapor «J. J. Sister», amb tropes de Melilla

Dilluns nit, a les nou, entrà al nostre port, i ancorà al moll de Barcelona, el vapor de la Companyia Transmediterrània «J. J. Sister». Desembarcà 1.014 soldats i 122 atzemblés, amb el corresponent armament.

Ahí al matí es procedí al desment, que fou presenciat per nombrosos públics estacionats al sudit.

El vapor «J. J. Sister» sortí ahir a la tarda cap al port de Màlaga.

Ahí al matí anà a Comandància un gran nombre de comissions

Durant tot el matí acudiren a la Comandància, per a complimentar el general Batet gran nombre de comissions d'entitats i de personalitats.

El senyor Moles el complimentà en representació del Col·legi d'Advocats.

Continuen rebent-se gran nombre de targes de diverses persones de totes les classes socials.

Un dels secretaris del senyor Dencàs dona detalls sobre la fugida dels qui es trobaven a la Conselleria

Entre els detinguts que hi ha a la Direcció de Policia, figuren Abel Velilla, Joan Peiró i Daniel Domingo Montserrat, un dels secretaris del senyor Dencàs.

Aquest manifestà que havia rebut ordres del senyor Dencàs per a apoderar-se de la central telefònica, i en veure que no podia fer-ho tornà a Governació i presència la marxa dels senyors Dencàs, Menéndez, Pérez Salas, Duran, Vachier i Espanya. Marxaren tots per la claveguera i havien de sortir a la Plaça Palau, i per equivocació anaren a parar al Somorrostre on es dividiren.

En preguntar-li pel senyor Badia, digué que des de les sis de la tarda del dissabte no l'havia vist.

Ha sortit força cap a diversos indrets

En alguns pobles, els insurgents segueixen hostilitzant la força pública.

Han sortit cap a Esparraguera un tinent i 25 guàrdies, i 10 mossos d'esquadra, cap a Rubí.

En direcció a Vic, ha sortit una part de la bandera del terç.

Ha estat presa militarment una fàbrica de llum i força

S'han donat ordres perquè la fàbrica anomenada Montserrat, de llum i força sigui presa militarment per tal d'assegurar el subministrament i evitar actes de sabotatge.

També ha quedat completament assegurada la conducció d'aigües de Barcelona.

Han estat trobades armes a l'estudi de la Radio Barcelona

La policia s'ha incautat de sis Winchester amb les cintes del

Sometent de Catalunya, i de diverses pistoles metralladores, que han estat trobades a l'estudi de la Ràdio Barcelona.

Per manca de guàrdia civil s'han suspès algunes causes

A l'Audiència han estat suspeses les causes importants, per no haver estat traslladats els processats des de la presó, per manca de guàrdia civil.

Aquesta va acudir més tard, seguint les ordres del general Batet.

Seràn llançades unes proclames damunt els pobles on encara perdura la revolta

Ahí al matí arribaren nou avions que sortiran per diversos llocs on encara segueix la revolta.

Els avions llançaran unes proclames que diran: «Ciudadanos. En breves momentos llegarán fuerzas. Izar inmediatamente bandera blanca i depositar las armas a la Alcaldia. Hago responsable de esta orden al alcalde. Con ello evitaremos al pueblo sangre y victimas inocentes. El general Batet.»

Són posades a disposició de la policia 25 camionetes

La fàbrica d'autos Hispano-Suissa posà a disposició de la policia de l'Estat 25 camionetes que tenia disposades per a ésser lliurades a Madrid i que són utilitzades per al transport de guàrdies.

La policia s'incauta dels discos radiats la nit del dissabte

La policia s'ha incautat dels discos radiats la nit del 7 al 8, per les emissions de ràdio, en els quals hi havia impressionats els discursos pronunciats per les autoritats de Catalunya.

Han estat posats a disposició de l'autoritat militar.

Avui s'efectuarà l'enterrament de diversos militars

Avui, a les quatre de la tarda, s'efectuarà l'enterrament d'un capità d'Estat Major, tres sergents, dos caporals i tres soldats, morts en els últims successos.

La comitiva sortirà de l'Hospital Militar.

Arriben de Badalona deu detinguts

Ahí al matí arribaren de Badalona 10 detinguts, els quals han estat conduïts a la Direcció Superior de Policia.

S'ha trobat un aparell radiotelefònic al despatx del Comissari General d'Ordre Públic

Al despatx que fou del Comissari general d'Ordre Públic, senyor Coll, darrera de la cortina central ha estat trobat, ríntre un mallet de campana, un aparell mixt de radiotelefònic, amb telèfon mixt recte amb la presència de la Generalitat i aparell Morse.

L'auditor de guerra senyor Sagnier visita el general Batet

L'auditor de guerra, senyor Sagnier, ahí al matí celebrà una conferència amb el general Batet.

Es detingut un dels secretaris del Sr. Dencàs

Aquest matí ha estat detingut el senyor Domènec Montserrat, que havia estat secretari particular del conseller de Governació.

El coronel Giménez visita el general Batet

El President de la Generalitat, coronel Giménez, aquest matí ha visitat el general Batet. L'acompanyava el major dom senyor Rubí.

Sembla que la visita no té cap abast. El coronel Giménez s'ha limitat a complimentar el general Batet.

Als Josepets

Al matí de diumenge, entre vuit i nou, quan la situació ja estava francament dominada per l'autoritat militar, es presentà a la plaça dels Josepets un nodrit escamot d'Estat Català, constituït per uns 60 o 70 joves, que segurament, segons veus que van córrer, sortien fugitius del Centre d'Estat Català situat al carrer de Salmerón. Portaven una camioneta amb municions i queviures. Mentre el gros del grup, no sense fer alguns disparats contra un carret que no volia aturar-se com li manava el cap de l'escamot, s'encaminà en direcció a l'Avinguda de la República Argentina, uns quatre o cinc individus que anaven en la camioneta entraren a un dels garatges de la plaça per a fer benzina. Passats alguns minuts arribà un destacament de la guàrdia civil, que es desplegà en guerrilla i atacà a trets de màuser els individus que estaven dintre el garatge. Aquests contestaren també a trets l'agressió i s'entulà un veritable combat que es prolongà per uns minuts sembrant el pànic per tota aquella barriada. La topada acabà rendint-se els escamots, dels quals, segons hem sentit a dir, n'hi hagué un de mort i un altre de ferit. Dels guàrdies civils un restà lleument ferit.

A l'Hospital Clinic

Ahí al matí fou detingut el de dilluns, ahir s'estacionà des de primeres hores un nombrós grup que llegia la relació d'ingressats a l'Hospital com a ferits a causa dels successos. Aquesta relació es troba a l'entrada de l'edifici en un tauler.

A l'Administració ens han dit que d'encà de dilluns a les dotze del migdia fins ahir a la mateixa hora havien ingressat els següents ferits:

Dídac Carrasco Linares, de 17 anys, de Cartagena.
Antoni Torres Giménez, de 51 anys, de Tarragona.
Enric Gómez Martínez, de 35 anys, de València.
Quiteria Clavero Montanya, de 28 anys.
Emilia Murillo Ruiz, de 40 anys.

Al dipòsit judicial

Ahí al matí morí a l'Hospital Clinic un dels hospitalitzats ferits en els successos. Es deia Josep Baró Ballester.

Amb aquest són ja 25 els cadàvers que hi ha al dipòsit. S'identificaren fins ahir a migdia, tres cadàvers més. Han resultat ésser:

Teresa Vives Trilles, de 32 anys, casada.
Victòria Martínez Méndez, de 22 anys, casat.
Salvador Echaure Galvez, de 20 anys, solter.

Detalls de la fugida del senyor Manuel Azaña

Hom assegura que el dissabte, a la nit, el senyor Azaña va estar a la seva habitació de l'Hotel Co-

Passeig de Gràcia, 57.

Telèfon 79681

Sessió continua de 3 tarda a 1 de la matinada.

BUTACA. 1 pesseta

- Curiositats Mundials.
- Interessants reportatges UFA.
- Perill (de la famosa sèrie dels tres minuts).
- Noticiaris d'Actualitat Mundial segons visió Paramount i Eclair-Journal.
- La gran copa d'Amèrica.
- Un formidable torneig d'aviació.
- La caça d'ànecs als Estats Units.
- Hauptmann, el presumpte assassí del fill de Lindbergh.
- Campionats de Dirt-Track a l'Estadi de Buffalo.
- Una visita al cèlebre aquàrium de Nàpols.
- A Alsàcia es celebra el tricentenari de l'entrada dels francesos i altres.
- L'Expres Aeri Berlin-Roma. Documental UFA. Un viatge de meravella.

APUNTS DE LA JORNADA TRAGICA DEL 6 D'OCTUBRE

Hom fins prop de les nou del vespre. L'acompanyaven alguns amics particulars, entre ells un periodista, ex-governador civil.

A l'hora esmentada, acudia l'Hotel Colom un cotxe de la matrícula de Madrid, i en ell marxà el senyor Asaña, sol amb el xofer. L'automòbil arribà a la placeta formada per l'encreuament del Passeig de la República i l'Avinguda del 14 d'Abril, on, prop de l'estàtua de Verdader, hi havia un altre cotxe, en el qual pujà l'ex-President del Consell, i marxà en direcció desconeguda.

Hom diu també que durant el trajecte des de l'Hotel Colom a l'Avinguda del 14 d'Abril, l'automòbil del senyor Asaña fou detingut quatre vegades pels cotxes armats, els quals, en reconèixer-lo, li deixaren el pas lliure.

Baixes en la guàrdia civil

Entre les forces de la guàrdia civil es produïren, com és sabut, algunes baixes. Resultaren morts, entre d'altres, el caporal del 19 Terc, Roderic Rodríguez Prieto-Puerto, a Coll-Blanc; el guàrdia del tercer Terc, Alexandre Lora González, i el caporal del 19 Terc, que fou ferit a Vilanova i Geltrú. També es troba en greu estat un guàrdia del 19 Terc, que fou ferit mentre desembarcava armes a la Comissaria General d'Ordre Públic.

Tropes a Esparraguera, Rubí i Vic

Ahí sortiren tropes cap a Esparraguera, Rubí i Vic, per tal de dominar els focs de rebel·lió que hi havia.

Arribada d'una esquadra d'avions

Ahí al matí arribà de l'aeròdrom de Reçajo (Logroño), una esquadra d'avions de bombardeig, composta de nou aparells, pertanyents a la tercera esquadra d'aviació.

Com ha quedat la Conselleria de Governació

La Conselleria de Governació ha sofert poc dany en el seu interior. Hom pot dir gairebé que els desperfectes produïts per les bales són nuls; però, en canvi, el mobiliari apareix completament destruït a totes les dependències, i els documents que hi havia arxivats a la casa han estat destruïts. Segons sembla, aquestes destruccions les causaren els propis assetjats en tractar de construir barricades davant de les portes i finestres amb els mobles.

El Secretari, senyor Azcárraga, s'ocupava, ajudat pel personal de la casa, a habilitar alguns despatxos amb els pocs mobles que quedaven sencers.

Els bombers obren persianes

Ahí a la tarda, els bombers, proveïts d'escaleres, procediren a obrir les persianes dels pisos que encara romanien tancades, contravenint les ordres de l'Autoritat, per estar absents els estadants que els ocupen.

Escorcoll a l'Ajuntament

Les forces militars que custodien l'Ajuntament, amb llur Cap, i acompanyats pel senyor Ribé, feren ahir un minuciós escorcoll de totes les dependències de la casa, i en tot l'edifici no descobriren res de particular.

Enterrament de tres víctimes

Ahí a la tarda, s'efectuà l'enterrament de tres dels cadàvers que hi havia al dipòsit judicial de l'Hospital Clínic, i que havien estat reclamats per les respectives famílies.

Per a aquest matí, hi ha anunciats uns quinze enterraments, entre els quals figura el del Cap d'Estat Català proletari, Jaume Comte, que resultà mort al Centre Autonomista de Dependents.

Mort d'un ferit

Ahí tarda fou portat al dipòsit judicial de l'Hospital Clínic el cadàver d'un individu anomenat Josep Baró Ballester, mort a conseqüència de les ferides rebudes du-

A hores d'ara, per la premsa, el públic barceloní s'ha pogut asabentar de com va ésser la proclamació de l'Estat Català i de la República Federal, pel Sr. Companys, i dels fets que seguiren a aquest gest revolucionari. De totes aquestes notícies el lector català, però, no podrà destriar sinó l'aspecte extern dels fets. Creiem molt interessant dilucidar l'estat d'ànim dels qui eren al Palau de la Generalitat en aquelles hores tràgiques, estat d'ànim general del qual no s'ha pogut lliurar cap dels que han viscut a la vora dels esdeveniments de la matinalada de diumenge. I creiem també interessant, potser més que no pas la relació periodística dels fets, la ressenya d'alguns detalls simptomàtics.

A un quart de nou del vespre de dissabte, segons se sap, el senyor Companys proclamava, des del balcó de la Generalitat, l'Estat Català. Els que estaven atents a les notícies que s'anaven transmetent, deuen recordar que durant tot el dia la ràdio, ara incautada, ha vingut en tensió els esperits, no solament per les notícies que anava transmetent, sinó àdhuc per les peces de música que donava. Sembla que la ràdio fou un poderós instrument, car els nuclis disposats a la revolució rebien consignes de clau per mitjà d'ella.

Pot dir-se que, durant tot el dissabte, només foren transmeses cançons per les emissores incautades, llevat d'alguna marxa militar que també devia representar alguna cosa consignada. «La Santa Espina» fou repetida set o vuit vegades durant tot el dia, com «Els Segadors». No hi ha dubte que a la tensió nerviosa del poble barceloní durant el dissabte trágic hi contribuïa essencialment la música retransmesa.

Aquesta tensió d'ànim arribà ja al paroxisme al vespre. Les joventuts d'Estat Català no s'aguantaven. Poc abans que el senyor Companys fes el parlament, un automòbil recorregué els carrers de la ciutat, anunciant a les joventuts armades, que havia arribat l'hora. Les joventuts responien amb un «Visca la República catalana!», inconscients de la imminent tragèdia. Molts dels que portaven armes, joves que n'ignoraven el maneig, creien assistir com a protagonistes a un segon 14 d'Abril, sense conseqüències tràgiques. És per aquesta causa que molts d'ells, en veure que el fet no era

rant els successos de la nit del dissabte al diumenge.

Identificació d'un cadàver

Ha estat identificat un dels cadàvers que es trobava al dipòsit judicial des del matí del diumenge. Ha resultat ésser el d'un individu que s'anomenava Amadeu Bardina Prat, conegut com a element comunista molt significatiu.

Guàrdies d'assalt, aliats

A primeres hores d'ahir tarda foren posats en llibertat els guàrdies d'assalt de la Generalitat que estaven detinguts a l'Uruguai, els quals s'adreçaren a llurs respectives comissaries i d'allí a descansar, amb l'ordre que avui al matí compareguin per a prestar servei.

El Parlament Català

Fou cridat a la Generalitat l'Oficial Major del Parlament Català, senyor Soldevila, al qual el nou President, coronel senyor Jiménez Arenas, li comunicà oficialment el nou estat de coses, i li participà, a més, que l'edifici del Parlament quedava incautat per l'autoritat militar.

D'acord amb aquesta disposició, es presentà un piquet de tropa, comandada per un oficial, i procedí a ocupar l'edifici.

Per ordre també del senyor Jiménez Arenas, continuaren ocupant els respectius llocs tots els funcionaris del Parlament.

Ahí al matí acudí al Parlament el seu vice-President segon, senyor Antoni Martínez Domingo, el qual, després de conferenciar amb el tinent que comandava la força d'ocupació, abandonà l'edifici.

el mateix, abandonessin les armes.

I a un quart de nou del vespre esclatà aquesta tensió ciutadana. Abans que Companys sortís al balcó a pronunciar l'acte de rebel·lia, el Palau de la Generalitat era ple de gent. Gent que corria adalera, nerviosa i animada. Tot es veia encara molt lluny. Un cop pronunciades les darreres paraules, i així que en Companys sortí al balcó, bona part d'aquesta gentada havia desaparegut. Però encara persistia el nerviosisme, que en un moment es tornà emocionant i silenciós. Companys era abraçat pels que quedaven, alguns dels quals no contenien la seva emoció. Aquesta escena es va prolongar durant els moments que en Gassol pronunciava les seves paraules.

Quan en Gassol va sortir del balcó, el Govern de la Generalitat es retirà i els preparatius i les comunicacions telefòniques començaren.

Diem que els preparatius començaren. Així i tot, a la Generalitat no s'esperaven l'atac militar. Les primeres canonades no les esperava ningú i pot ben bé afirmar-se que causaren un extraordinari moviment d'estupor. Cal remarcar, però, que l'exèrcit no fou pas el primer de desaparar. Així i tot, ningú no s'esperava l'artilleria i el foc de granades. El soroll dels primers disparos de canó resonaven d'una manera esfereïdora i feien tremolar l'edifici. Els rostres eren desencaixats i de tot el primitiu desbordament en quedava ben poca cosa. Pot dir-se que només els mossos d'Esquadra disparaven. Però el foc de l'artilleria anava dirigit, sobretot, a l'Ajuntament.

La Generalitat, al saló de Sant Jordi, lloc estratègic del Palau, era només defensada pels mossos d'Esquadra. Les joventuts d'Estat Català no hi eren.

Ben entrada la nit el foc va cessar. La impressió que hi havia era que l'exèrcit volia tornar a fer foc de valent en fer-se clar. Efectivament, en fer-se clar el foc d'artilleria va ésser reprès intensament.

Durant aquest parèntesi la Generalitat oferia un aspecte emocionant. Al saló de Sant Jordi, llevat dels mossos d'Esquadra no hi havia ningú. A les dependències apartades hi havia el Govern, llevat d'en Dencàs, alguns diputats, secretaris i alguns xicots d'Estat Català. Els rostres eren llargs i grocs. Tothom feia cara de fatigat, però ningú no dormia, ni tan sols acucava els ulls. De tant en tant, un palès travessava el pati amb un paper a les mans. «Cal animar la gent, els pobles, per ràdio. Però, així i tot, estem perduts.» «On anem a parar?» — deien altres. La desanimació era completa.

A la matinalada es reprengué el foc, però sense gaire ànim. El fracàs s'accentuava, era evident. A les dependències interiors hom veia rostres llagrimosos, meitat horror, meitat tristesa. El foc revolucionari venia, sobretot, dels terrats propers. Per equivocació gairebé es disparava contra la Generalitat.

S'anava decandint, decandint... No hi havia res a fer.

A un quart de set es donà ordre de capítular. Tothom va respirar Era l'única sortida. En pocs moments els militars, correctament, ocuparen l'edifici i llurs dependències. No es deixà sortir ningú sota cap pretext. El Govern fou fet presoner. La plaça era solitària, només els soldats i l'armament i els trossos de pedra calcats durant l'atac. Escampats damunt les lloses de la plaça uns reguerots de sang.

II

El cel blau de diumenge no aparegué tranquil. Planava per les Rambles el pànic i també aquella mica de sang que ho explica tot. Les Rambles havien estat l'escenari d'una tragèdia que feia molts d'anys que no s'havia vist.

Els soldats de la caserna de Drassanes, havien tingut ordre de sortir a les dotze de la nit. La Rambla de Santa Mònica era negra, sense un llum, sense un cos. La bateria sortí de la caserna i s'enfilà Rambla amunt. En ésser més amunt del Centre de Dependents, una secció de policia de la Generalitat se'ls posà davant i obri foc, al mateix moment que, del C. A. D. C. I. sortien els primers disparos i

els primers atacs de la metralladora. Els soldats es trobaren entre dos focs i enfocaren els canons al C. A. D. C. I.

Els disparos de la gent que era als terrats continuaren. El soroll era enorme i esfereïdor. Els guàrdies de la Generalitat aguantaren encara. Però els soldats, a més a més de la seva força tenien la dels seus companys que disparaven i els protegien des de les finestres de la caserna. De boca d'un que hi era, hem escoltat paraules que revelen l'emoció d'aquells moments. Al començament, les bales que fregaven els cabells deixaven atut. Al cap d'una estona de fogueig, però, la mateixa serenitat i la mateixa força s'emparava de tots. I, quan el fogueig va cessar, els soldats, que feia tres nits que no dormien, s'ajacaren retuts, sense fer cas, beatíficament, dels trets que de tant en tant, encara, xiulaven i s'encastaven als murs i a les parets del dormitori.

III

I la ciutat es llevà solitària, adolorida. Presoners i barricades desertes. I encara, escampats per la ciutat, grups de revoltosos i «pacos» als terrats. Hi havia, en diferents llocs, gran nombre de presoners, molts d'ells policies de la Generalitat, que no tingueren temps de lluitar les armes. Als volts de les cinc de la tarda foren aconduïts a l'Uruguai. El port era més solitari que mai.

Pels passeigs del port, el grup nombrós, voltat de tropa i custodiat encara per guàrdia civil a cavall. Els presoners anaven silenciosos i la tropa preparada. En arribar al vaixell, des de Montjuïc foren disparats alguns trets per gent que volia alliberar els presoners. Aquests s'ajupiren espantats. Un torpediner disparà contra la muntanya i els trets cessaren. Del soroll que féu, els pocs que es mantenen drets caigueren o es llançaren a terra. Quan l'alarma passà, molts d'ells ploraven. D'altres demanaven als soldats que assabessin a llurs famílies que estaven bé i del lloc on eren. Pels passeigs del port, solitari, la tropa tornava sola i les seves petjades eren les úniques que trencaven el silenci.

IGNASI AGUSTI

A Vilafranca

ESGLÉSIES INCENDIADES. — ENTITATS ASSALTADES. — DETENCIÓ DE REGIDORS. — S'HA REESTABLERT LA NORMALTAT

VILAFRANCA, 9. (Per telèfon). — Durant el moviment revolucionari foren cremades la Basílica, la parròquia de la Santíssima Trinitat, tres esglésies més i un convent. Els temples quedaren completament destruïts.

Foren assaltats els locals del Centre Regionalista, Centre Radical i Acció Catòlica, dels quals n'han estat cremats els mobles.

També fou assaltat el Centre Agrícola, que els revoltats convertiren en caserna.

L'ordre ha quedat restablert. Ha estat armat l'antic Sometent, el qual coopera amb la guàrdia civil a mantenir la normalitat.

Han estat detinguts onze regidors esquerrans, però entre ells no hi ha el senyor Armendares, diputat al Parlament Català. També s'han efectuat altres detencions d'elements extremistes.

Han estat aparades les avaries en la línia fèrria, i ahir circulà el primer tren, a les onze del matí, procedent de Barcelona i en direcció a Sant Vicenç.

Forces a Ripoll

Així que arribà dilluns nit la bandera del Terc, quaranta legionaris, amb quaranta guàrdies d'assalt sortiren cap a Ripoll, on l'ordre estava pertorbat.

Altres forces a Granollers

Dilluns s'enviaren a Granollers una bateria d'artilleria i tropes de cavalleria i infanteria.

Així que arribaren, les forces atacaren a canonades la casa de l'Ajuntament i la destruïren.

Resultà ferit de bala en un braç el capità de la bateria que, assistit al peu de la bateria, continuà manant-la.

De les baixes que hagin pogut tenir els rebels, no se'ns ha manifestat res.

Normalitat a Sant Boi de Llobregat

Les forces que dilluns foren enviades a Sant Boi de Llobregat, sufocaren amb rapidesa la rebel·lia que hi havia en l'esmentada població. Foren detinguts els cabdills del moviment.

Restablerta la tranquil·litat, part de les esmentades forces anaren a Cornellà per a custodiar els dipòsits d'aigua.

A Manresa

El divendres, un grup de revoltosos assaltà el Circol Republicà. Van cremar el retrat del cap del Govern.

El dissabte, a un quart d'una del migdia, s'organitzà una manifestació amb banderes comunistes i pancartes al·lusives a la revolució social.

La manifestació es dirigí a l'Ajuntament, en els seus delegats s'entrevistaren amb l'alcalde.

El diumenge, després de la declaració de l'estat de guerra pel coronel Emeteri Sans, aquest es féu càrrec de l'Alcaldia. Detingué l'alcalde i els quatre tinentes d'alcalde i la majoria dels consellers, els quals foren conduïts a la caserna del Bonsuocés i d'allí a la presó.

També fou detingut el cap de la Guàrdia Municipal, senyor Masas, el cap de nit. Foren desarmats i detinguts tots els guàrdies d'assalt que es trobaven en aquesta població.

També foren detinguts Marià Oms, president de les Joventuts d'Estat Català, i molt elements coneguts per llurs idees extremistes.

Patrullen pels carrers forces del regiment de Metralladores número 24, que escolloren els transseïts i impedeixen la formació de grups. La ciutat està presa militarment.

El comerç ha obert les seves portes, i la població presenta un aspecte gairebé normal.

Hi ha tranquil·litat, passeja la tropa i s'han publicat diaris.

Fa d'alcalde el capità senyor Mercader.

Una salvatjada a Navàs

Comuniquen de Navàs que, la nit del dissabte, un grup de quaranta individus va calar foc a l'església. Després s'apoderaren del rector, el feren objecte de tota mena d'atropellaments i vexacions, i l'assassinaren engegant-li vuit o deu trets.

El cadàver del sacerdot fou arrossegat després pels carrers i llançat pels revoltats a través de la tàpia del cementiri.

A Sant Cugat del Vallès

En els primers moments de la revolta, els regidors de l'Esquerra, a Sant Cugat del Vallès, proclamaren la República Catalana.

Més tard, en saber-se que l'intent revolucionari havia fracassat a Barcelona, els esmentats elements abandonaren l'edifici municipal. Llavors, elements de la F. A. I. es feren amos de l'Ajuntament i fora i dintre d'aquest edifici varen adoptar posicions de resistència, així com en l'encreuament de la carretera coneguda per Quatre Camins. En aquest lloc foren distribuïdes als revoltats armes que transportava un camió procedent de Barcelona.

En aquells moments passà un camió que portava forces de la guàrdia civil, que foren hostilitzades.

La guàrdia civil aconseguí entrar en el poble i, en arribar davant de l'Ajuntament, s'entaulà un tiroteig.

Llavors els guàrdies iniciaren un moviment estratègic, i aconseguiren comunicar amb Barcelona demanant reforços que els foren tramesos immediatament. Els reforços consistien en una secció de guàrdies d'assalt, els quals aconseguiren que fugissin els refugiats a l'Ajuntament, si bé en fugir continuaren disparant pels carrers i per la carretera, fins que fugiren definitivament. Setze dels revoltats es lluraren, i la majoria llançaren les armes que portaven als pous de les cases.

Sembla que, a més del guàrdia civil mort, han resultat alguns ferits que han estat traslladats a Barcelona.

Les jornades de revolució de Badalona

EL DIJOUS

El moviment revolucionari a Badalona va començar dijous a vespre, amb l'arribada de gent esquerrana de Barcelona que propalava la notícia que a la Plaça de la República hi havia una concentració de mossos d'esquadra, feta per a defensar la República Catalana que s'havia de proclamar immediatament.

Aquestes notícies, que circulaven ràpidament per la ciutat, van provocar un fort pànic. Aquella mateixa nit ja no va circular gaire gent.

Al local de Lliga Catalana, algú els avisava que tanquessin davant de possibles esdeveniments.

També, aquella mateixa nit, al local de l'Esquerra es va fer alguna distribució d'armes.

EL DIVENDRES

El divendres al matí, tothom es va presentar al treball, però elements d'Esquerra, Estat Català i Aliança Obrera, armats amb pistoles i rifles, van exercir tota mena de coaccions per tal que s'iniciés la vaga. Ho van aconseguir en moltes fàbriques. Però no pas en totes. Aquest objectiu no el realitzaren fins a la tarda del divendres, en què a l'hora de començar el treball aquells elements feren altra vegada més coaccions.

Es tramies van parar al migdia.

Cap a la una de la tarda del divendres, els elements iniciadors del moviment van requisar tres camions i dos cotxes particulars, amb els quals transportaren cap a Barcelona gran quantitat d'armament, armament que era tret de l'Ajuntament, del qual aquells mateixos elements ja s'havien apropiat, i del centre d'Esquerra.

Aquests camions van fer almenys un parell de viatges.

Durant tota la tarda del divendres, ja es van passejar per Badalona sometenistes armats, amb altres elements, que deien que formaven la Guàrdia Cívica. S'hi va veure alguns regidors i molts.

Els qui pretenien, durant la tarda del divendres, aconseguir que la vaga fos absoluta, van arribar d'huc a entrar als cafès i societats per a prohibir que ningú hi romanés jugant a cartes.

A l'Ajuntament ja onejava la bandera barrada, amb l'estrella separatista, però l'alcalde va manifestar que tot el que havia ocorregut no tenia cap caràcter oficial i que esperava ordres del Govern per a actuar en conseqüència.

Mentrestant, però, a Badalona s'anaven repartint profusament aquestes proclames:

«Catalans!

Proclamada arreu de Catalunya la República Catalana, proclamació que serà ratificada aquesta tarda pel Parlament, genuïna representació de la voluntat popular, es crida a tots els ciutadans que aportin la seva col·laboració per a sostenir-la i solidificar-la.

En aquests moments decisius pels destins de la nostra Pàtria, és l'hora que tots els seus fills formin sota els plecs de la seva senyera.

Visca la llibertat! Visca la República Catalana!

El Comitè Patriòtic!»

EL DISSABTE

El dissabte la vaga va ésser absoluta des del començament.

De bon matí van arribar de Barcelona alguns camions amb més armament. Es repartia a tothom qui en demanava; era llurada una arma, curta o llarga, i quatre carregadors. Això va durar gairebé tota la tarda del dissabte. Aquesta quantitat enorme d'armament feia preveure que Badalona seria concentració de la gent de la Marçana.

Com que els trens, tant ascendents com descendents, van funcionar tot el matí, a la tarda, en aturar-se per complet el servei, molts dels ciutadans que havien de regressar de Barcelona ho van haver de fer a peu. N'hi hagué d'altres que pel mateix procediment anaren d'huc a pobles ja més allunyats de la costa.

El veïnatge va comentar tots aquells preparatius bèl·lics, però sense apassionaments. Ningú no acabava de creure que pogués passar res.

Els qui armats patrullaven per Badalona eren gent desconeguda, arribada de Barcelona, on se n'havien anat els de la ciutat, fent d'aquesta manera un intercanvi de personal.

Havien marxat cap a Barcelona uns cent cinquanta homes armats.

Uns elements d'Estat Català, el dissabte al vespre, van fer dimissió, pistola en mà, el secretari de l'Ajuntament.

L'alcalde de Badalona, un cop proclamat pel senyor Companys l'Estat Català, va dirigir una allocució al poble, invitant-lo a secundar el moviment.

El pànic s'escampà per tot el veïnatge, en veure que les coses anaven de veritat. Es pot dir que d'aleshores en avant no va circular pels carrers de Badalona ningú més que els militants d'Estat Català.

Immediatament, es començaren les realitzacions d'estratègia, aixecant barricades a tots els punts d'entrada de la ciutat i a diversos indrets de l'interior.

Però quan el senyor Dencàs, per ràdio, va demanar que anés gent cap a Barcelona, sortiren en camions unes tres-centes persones armades.

Restaren a Badalona unes seixanta persones armades que circulaven pels carrers o es mantenien per la Plaça de la República.

Tota la nit del dissabte es passà en l'angoixa de la lluita que hom suposava a Barcelona, a comptar per les canonades i foc de fusell que hom sentia.

EL DIUMENGE

L'endemà, o sigui, el diumenge, a un quart de set del matí, amb bombes es va pretendre volar el pont de la línia ferrada, anomenat d'en Botifarreta. El pont no va saltar, però la via fou trençada completament.

A fora, a causa de la capitulació efectuada a Barcelona, ja no hi havia ningú armat. La majoria havien desaparegut i alguns es mantenien a l'interior de l'Ajuntament.

La brigada de l'Ajuntament, el matí del diumenge, va desfer les barricades. Es passà el matí en relativa tranquil·litat. La gent va sortir pels carrers.

Hom tingué coneixement que a les quatre de la tarda es celebrava una reunió al Centre d'Esquerra, amb uns elements de la F. A. I. En acabar-se aquesta reunió, les dones sobretot, igual que el dia abans, es dedicaren a reconstruir les barricades. Algú havia anunciat que es dirigien forces de l'exèrcit cap a Badalona.

Aquestes forces eren un sergent i tres individus, els quals es mantingueren a la sortida de Badalona, vers Barcelona, i aturaven els pocs vehicles que arribaven allà.

Per l'altre costat de Badalona, procedents d'Arenys de Mar, a dos quarts de vuit del vespre va entrar una companyia de carabiners, comandats pel capità Jesús Torralva.

Van poder arribar fins al carrer del Carme, on hagueren de baixar a causa de les barricades.

En posar peu a terra, foren fortament hostilitzats. Contestaren ells el foc sense, però, que ho fessin amb intensitat, perquè no podien veure d'on els provenien els trets i perquè no disposaven de gaires municions.

Aquest tiroteig va durar fins les dotze de la nit.

Mentre duraven les hostilitats, un vigilant va anar a trobar el capità dels carabiners per a dir-li que els elements d'Estat Català el comminaven a la rendició, i que, si no ho feia, tots perdrien la vida.

El capità no volgué rendir-se i continuà el tiroteig a intermitències.

EL DILLUNS I EL DIA D'AHIR

A les set del matí del dilluns els carabiners entraven a l'Ajuntament.

El dilluns, a causa de les coaccions, ara ja realitzades per elements de la F. A. I., que d'huc es corollaven els vianants pel carrer, la vaga també va ésser absoluta.

A les tres de la tarda va arribar una companyia de cavalleria, amb un comandant, i la normalitat fou restablerta.

Ahí dimarts tothom anà a treballar.

Entre el dilluns i ahir es porten practicades unes 350 detencions. I ahir passada s'havia de cele-

ELS FETS REVOLUCIONARIS DE GRANOLLERS

DIVENDRES, 5 D'OCTUBRE

A prop de migdia uns comitès de vaga es presentaren per tallers, fàbriques i despatxos, per tal que secundessin l'atur, cosa que s'obtingué a la tarda, i d'huc s'hi ajuntà el comerç, ja que els mateixos comitès havien visitat els comerços en general. L'obertura dels cafès i establiments similars feu que la ciutat presentés un aspecte normal. La gent estava en expectativa per tal d'esperar esdeveniments, s'havien reunit diversos elements de diversos partits polítics. A la nit el batlle senyor Camillo feu ordenar un pregó donant ordres per tal que l'endemà els establiments obrissin durant unes hores.

DISSABTE, 6 D'OCTUBRE

De bon matí patrullava el sotmetent pels carrers i feu la protecció als Bancs, per tal que les fàbriques poguessin anar a cercar el setmanal; a mesura que la tarda anava creixent l'aire enrareït de manca de notícies, les notícies que hi havia s'anaven multiplicant i es donava crèdit a aquell aforisme popular que: «valen més les mentides a cèntim que les veritats o duros». A mitja tarda, elements de la F. A. I. i la C. N. T. escamparen unes fulles sense peu d'impremta demanant i senyalant als obrers la tasca a realitzar. A la tarda i a la nit, la plaça de la República, en especial a l'hora que es proclamà la República Federal, la gentada era gran en expectativa.

A aquella hora els centres polítics afins a la coalició d'esquerreres hissaren la bandera estel·lada.

Durant la nit, gent que no volem qualificar perquè cal tenir serenitat, assaltaren els centres polítics següents:

Centre de Joventut Tradicionalista. Hanganen els trastos al carrer i feren foc, amb el consegüent espial dels conserges.

Centre Catòlic, feren un registre i fou clausurat, amb una nota que deia: «Clausurat governativament. Hi havia un segell de l'Alcaldia.

Lliga Regionalista, l'assaltaren pel balcó, arrencaren el retol i el pal de la bandera, els llançaren al carrer i hi feren foc, cremant-ho tot.

Al Centre Radical d'Aliança Republicana l'assaltaren i després d'haver begut diverses begudes s'emportaren el que hi havia al mostrador i a diversos calaixos del conserge. També durant la nit es practicaren diversos registres a cases particulars sense resultats.

DIUMENGE, 7 D'OCTUBRE

La gent, en llevar-se, comentava desfavorablement els excessos comesos als centres polítics no afins. Les notícies rebudes a primera hora de la matinada feu que el sotmetent abandonava les seves tasques de patrulla pels carrers i places, i a mesura que creixia el dia portaven les armes a Casa la Ciutat.

Prop de migdia els elements de la C. N. T. i F. A. I. s'apoderaren de les armes i començaren la seva tasca pel seu cantó. Requisaren un camió i es feren portar a Les Franqueses, on sembla que s'emportaren d'un vagó que allí hi havia unes caixes de dinamita.

brar una reunió a l'Ajuntament, presidida per un delegat militar, la qual era esperada amb molta expectació, puix que, després dels fets, encara l'alcalde continuava al seu mateix lloc.

Aquests són els fets que ocorregueren a Badalona en les tristes jornades que ha passat Catalunya.

Sembla que durant el tiroteig ressenyat hi hagué algun ferit, si bé a hores d'ara es desconeix.

També es diu que d'ençà de diumenge manquen de Badalona unes vint-i-cinc persones que hom no sap on són.

El que passà a Mataró

La vaga revolucionària s'inicià de bon matí del divendres, en privar els propis regidors i diputats esquerrans l'entrada, a les respectives fàbriques, dels obrers dels torns i més tard els de treball normal. El Comitè de l'Aliança Obrera es possessonà de l'Ajuntament i, autoritzat per l'alcalde, publicà les disposicions de la

Els mateixos elements, més entrada la tarda, s'apoderaren de l'auto-bomba del servei de bombers i obligaren en diversos llocs de benzina, que l'omplissin, i el situaren davant l'església parroquial i el col·legi de Sant Josep. Sembla que l'intent seu era que, en cas que fossin atacats llançarien la benzina i calarien foc a l'església i el col·legi de Sant Josep.

Prop de les quatre arribaren forces de la guàrdia civil de la que hi ha concentrada a Molà, Caldes i Sant Celoni, i un cop junts iniciaren un atac a Casa la Ciutat, lloc on s'havien reunit els revoltosos, però degut a les ferides rebudes pels guàrdies i haver-se adonat que la seva caserna era atacada, tornaren a llur lloc de sortida.

Durant tota la nit ha mancat la il·luminació a la part central de la ciutat, cosa que ha fet que la ciutat presentés un estat paorós. Gent amagada a llocs propers a la caserna de la guàrdia civil els hostilitzava i aquesta contestava a l'atac. Això feia que la ciutat es sentís «paquetada».

DILLUNS, 8 D'OCTUBRE

Prop de dos quarts de nou foren trets els ferits que hi havia a la caserna, i ja havia corregut el rumor que la guàrdia civil anava a lluitar-se, però no fou confirmat. A dos quarts de deu s'inicià el rumor que del Coll de la Manya venia tropa; aquesta vegada el rumor era cert. A les deu en punt feu una salva de presentació la tropa que havia arribat, i tot seguit es feu un tancament general de les portes. La tropa havia entrat pel carrer Enric Prat de la Ribera, però havia deixat part dels seus elements al ramal de la carretera de Barcelona a Ribes i Estació del Nord. L'entrada de la tropa a la ciutat feu que el revolucionari es reduís a Casa la Ciutat. Un cop pogueren haver-se adonat que la gent era allí, de l'Estació del Nord fou llançada una descàrrega d'un canó d'artilleria que caigué damunt mateix de Casa la Ciutat.

Alguns revoltosos iniciaren l'escampada, però en veure que del carrer de Santa Esperança i altres llocs sortien canons d'artilleria, quedaren a Casa la Ciutat ben pocs elements. D'un balcó de Casa la Ciutat era continuament hostilitzada la força, fins que per últim pogueren entrar i sols hi trobaren un ferit. Els revoltosos havien deixat, però, diversos fusells; el foc continuà fins prop de les dues. La tropa era continuament tirotejada per terrats i teulades. Fins que foren ofegats aquells trets, dels quals en podríem dir «pacos», la gent no sortí de casa. Un cop al carrer, poguérem veure que Casa la Ciutat caldrà fer-la nova; el saló de l'Alcaldia, el saló de secretaria i oficines centrals eren completament un munt de runes. La sala de sessions, part baixa de la casa, hi havien fet blanc dues canonades. La façana era una cosa desconeguda, completament desfeta; el balcó central i de la part de la plaça de les Olles, són enderrocats. El rellotge públic que hi havia instal·lat en una de les torres, només queda, de l'esfera, el 6 i el 9. La part elevada de l'edifici, o sia el lloc on hi ha l'arxiu de la Ciu-

tat, és desfeta; les portes no cal dir com han quedat. A l'església parroquial hi veírem que les destrosses de les bombes o cartutxos que hi havien esclatat havien destroçat les portes, els vidres dels finestrals trencats; això és el que hom veia a la part de fora. També els vidres del Col·legi de Sant Josep i de les cases veïnes eren completament trencats. El que sembla pau, no durà, ja que a entrada de foc, a dos quarts de set, algun tret feu que la força tornés a disparar. La gent corregué per tal de posar-se a aixopluc dels trets i un cop va tornar la calma cadascú a casa seva.

Durant aquestes fets han estat ferits els següents guàrdies civils: Pere Llop Martorell, caporal del lloc de Molà; Adolf Hernández, guàrdia de primera de Granollers; Antoni Torregrossa, del lloc de Granollers, aquests tres greus; Felip Gómez, del lloc de Sant Celoni, lleu. Tots han estat curats al dispensari de la Creu Roja i traslladats a l'Hospital Asil.

La Creu Roja local des de la nit de divendres ha prestat serveis en el seu local, així com en diversos llocs de la ciutat, i ha acompanyat, en la prestació de diversos serveis particulars, metges, llevadors, etc.

Les bombes que han esclatat a l'església han destroçat la part de sota la portalada d'entrada del carrer de Rícona i han arrencat de soca i arrel la porta-cancelli, els finestrals de damunt la porta apareixen amb els vidres somoguts i trencats, la trona del costat de la porta d'entrada també ha quedat arrencada.

A conseqüència del bombardeig de què ha estat objecte la Casa la Ciutat, la instal·lació elèctrica que il·luminava la ciutat ha estat totalment destruïda. Cal dir que el dia 8 d'octubre de 1934 fou el darrer dia que s'encengué.

—Hi ha diversos particulars ferits i algun mort, la relació dels quals no ha estat feta pública, ja que alguns han estat atesos en cases particulars.

—Durant la revolta, i després, s'han practicat diversos registres i detencions. Els detinguts han estat posats a disposició del jutge especial nomenat a aquest efecte.

—Avui, a dos quarts de dotze s'ha fet un pregó de l'Alcaldia (en castellà i català) en el qual es diu que, havent-se restablert la normalitat a la ciutat, s'ha de retornar al treball i reintegrar-se a les oficines, despatxos, tallers i fàbriques tots els obrers i empleats.

—Les forces que vingueren amb motiu d'aquesta revolta són: Una companyia d'infanteria núm. 34; dos canons 8 de muntanya; tres seccions de cavalleria amb metralladores; tota la línia de la guàrdia civil de Badalona, que retorna tot seguit al seu lloc; la de Caldes i el lloc de Sant Celoni. Després una secció de guàrdies de seguretat.

—Fera molt de temps que no havíem sentit tocar a Sometent. La campana grossa del nostre cloquer hi tocà la nit del dissabte ordenat pel Sometent, i la tarda del diumenge ordenat pels falistes.

—Cal fer constar l'heroïcitat de la senyora Enriqueta Olbero que sortí de la caserna de la guàrdia civil per tal de telefonar i demanar ajut a Barcelona i llavors vingué la tropa.

forçada del senyor Rector i d'alguns sacerdots i seglars, incendiaren tots els altars, alguns dels quals no prengueren, malgrat haver-se cremat les tovalles. Es cremà, però, totalment l'altar de les Animes i altres tres sofriren bastants desperfectes. Els incendiàries, després de la seva gesta i ostentant les armes, feren sortir els seus detinguts per la porta del fossar petit i els passejaren escortats fins la Rectoria, mentre alguns cafrers curiosos els insultaven. Després, privaren la sortida dels bombers i del tanc-bomba del Municipi. A la poca estona, grups de ciutadans iniciaren l'extinció de l'incendi que, gràcies a Déu, no es propagà als altres altars.

Cap al vespre, foren detinguts elements de la F. A. I., que més tard, gràcies a les gestions del membre del comitè, foren alliberats. A la nit, després del discurs del senyor Companys, proclamant l'Estat Català dins la República Federal Espanyola, un auto circuit (Segueix a la pàgina 17).

ELS FETS REVOLUCIONARIS:

«Diario de Barcelona»

«Barcelona ha sufrido, otra vez, una durísima prueba. En sus calles se ha desarrollado una lucha civil, que podía y debía evitarse a toda costa. Después de los gravísimos sucesos ocurridos, hemos de celebrar que se haya restablecido la tranquilidad, deseando con toda el alma que se inicie de una vez una era continua de paz y serenidad, en bien de Cataluña y de España.»

«La Vanguardia»

«A no ser por la piedad debida a todos los vencidos, y muy en especial si son hermanos nuestros, no habría palabras para calificar a los autores de la abominación cometida entre la noche del día 6 y el día 7 de octubre. Ha sido un caso inaudito de demencia de un poder público. Estaba reservada a nuestro país, a esta desgraciada Cataluña, la triste suerte de ver a un gobierno legítimo organizar a viva fuerza un paro general, mantenerlo cuarenta y ocho horas y, finalmente, tratar de convertirlo en una intencional subversión revolucionaria, sin ples ni cabeza, en colaboración con toda clase de enemigos del orden social y entre verborreos radiados y discos de gramófono. ¡Ah, esos hombres! Cataluña bien puede gritarles, desde el fondo de su actual postración, tras la tremenda caída: ¿Qué habéis hecho del tesoro de confianza que un día mi pueblo depositó en vosotros? ¿Qué hicisteis de mi autonomía? ¿Qué habéis hecho de mí?...

No hay justificación posible a lo ocurrido, como no sea la de la más auténtica locura. No puede explicarse políticamente, porque para discrepar del Gobierno central y hasta para combatirlo, si lo estimaba necesario, no había ninguna necesidad de que el Gobierno autónomo se alzase en armas, pues donde precisamente los gobiernos se derriban con más facilidad es en el terreno parlamentario y con posiciones políticas, no en la calle y con barricadas anacrónicas. Tampoco la cosa tiene ni siquiera esa justificación relativa que podríamos llamar técnica revolucionaria, porque para intentar algo como lo que se pretendía hacer, es necesario contar de antemano con un mínimo de organización y con fuerzas que al menos vagamente se equilibren y puedan medirse con las que, sin duda alguna, habrá de oponer a ellas al Estado agredido. Y aquí se ha visto y demostrado que no había absolutamente nada, que faltaba todo, porque el «tot o res» era realmente «res»: nada. Pero, patrióticamente, desde el punto de vista catalán puro, eso, no tiene justificación alguna, sino que lo archijustificado es todo lo contrario, porque los ideales y la realidad de Cataluña, iluminados por los terribles reflectores de una monstruosa incapacidad semejante, sufren en toda España, en todo el mundo y —lo que es más sensible— en el corazón mismo de un inmenso número de catalanes, una depredación irreparable. Así como hay hombres que, en una noche de horror, encanecen súbitamente, Cataluña, con su ideal de autonomía, en la noche del 6 al 7 de octubre envejeció de manera espantosa.

Y ahora, ¿qué? La voz profunda, que brota de las entrañas de esta pobre y maltrecha tierra nuestra, está clamando en un ronco sollozo: «¡Hijos míos, ¿qué habéis hecho de mí?» Y en esta hora horrible la única reparación digna de nuestra madre sería besarla amorosamente en la frente, todos los que para nada la manchamos, todos los que no enloquecimos; levantarla del suelo donde yace, entre sangre de sus hijos y sangre de hermanos, y jurarle de verdad que nunca más la mayoría de los catalanes volverá a delegar su representación en débiles, en incapaces, en improvisados en simples demagogos frenéticos, en verdaderos vesánicos. Esto que ha ocurrido es el lógico, el previsto, el fatal, el desastroso epílogo a un cargo y profundo proceso de descomposición política, en la que los aventureros han terminado por arrinconar a los responsables, y los dementes a los cuerdos. Repetidas veces lo dijimos y anunciamos: esto acabará mal. «Consumatum est». Ya está probado. ¡Si al menos jurásemos que no volverá a ocurrir nunca más!

Si lo jurásemos y lo cumpliésemos, pues, ¿de qué serviría esta amarga, esta insostenible, esta humillante demostración, si no sirve de escarmiento para lo venidero?»

«La Humanitat»

«Es molt difícil, en aquests moments, d'escriure el nostre comentari de cada dia. Moments anginosos que hem d'afrontar amb la màxima serenitat. La història dels pobles està plena de jornades de joia i de dolor. Dos dies, ni tres, ni un mes, ni cinc anys no són res en la història d'un poble. No són més que un episodi. Mai no són l'episodi final. No hi ha cap poble que no tingui unes pàgines de la seva història escrites amb lletres de sang.

No és hora de fer literatura. No és hora tampoc de resignació. És hora de pensar amb el cap imposant-nos al dolor del cor. No és hora d'abatiment, sinó de serenitat. La història dels pobles és plena de jornades de joia i de dolor. Sovint, la història es repeteix. Els sofriments curteixen els homes, però curteixen també els pobles. No és hora de frases irades, ni de gesticulacions, ni de lamentacions, ni de desesperacions. Això només es concebeix en els febles o en els pobres d'esperit o en els mancats d'ideal. És hora de reflexionar i d'esperar. Darrera les més terribles tempestes, torna a sortir el sol. Ni desconsol ni indiferència. Dignitat.

I dignitat vol dir moltes coses que no podem escriure en aquests moments en els quals moltes famílies ploren la pèrdua d'éssers estimats; moltes coses que no podem dir-se perquè ens trobem en un moment de transició. Cal no oblidar-ho. Dos dies no són res en la vida d'un poble. Ni dos dies, ni dos anys. Els pagessos creuen els marges perquè surti millor pasturatge.

Ni resignació, ni desesperació. Dignitat.

I amb la màxima dignitat, hem de retre homenatge als que han caigut en compliment d'un deure i als que són lluny de nosaltres per la mateixa causa. Som allà on érem, amb l'experiència dolorosa i fructífera, de la sang vessada i de la ciutat desfeta per la metralla.»

«La Publicitat»

«La protesta iniciada a Catalunya, secundant el moviment suscitat per la solució donada a la darrera crisi ministerial, ha motivat trágics esdeveniments, la ressenya objectiva dels quals va a continuació.

Sigui el que sigui el criteri que es pugui formar en aquests moments de passió i de dolor, l'element ningú no podrà dubtar que la protesta obedia a la convicció de servir els interessos de la República i de Catalunya.

No és hora de judicar; esperem que els esperits hagin recobrat l'equanimitat indispensable per parlar dels fets transcendents esdevinguts, i evitem qualsevol comentari que avui podria semblar injuriós o perillós, donada la justificada tensió de les hores presents.»

«L'Opinió»

«Encara que no hi ha censura militar, tot i estar declarat l'estat de guerra pel Govern del senyor Lerroux, no ens sentim amb la llibertat suficient per fer un comentari adequat al que s'ha esdevingut.

Els homes que han mort per l'ideal s'incorporen a la Història, i Catalunya els recordarà eternament. El nostre respecte per als morts de l'altra banda — els que lluitaven per un ideal contrari i els que complien un deure de disciplina.

Els nostres lectors saben com pensem. No hem canviat pas. Som nacionalistes i republicans, i tenim un programa polític ben definit. Els nostres amics del Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, Lluhi, Casanelles, Terradellas, Xirau i Comies, que en diverses ocasions havien exposat ben explícitament llur disconformitat amb la política que seguia l'organització d'Estat Català, i sobretot amb la seva tàctica, en el moment en què el Govern de

Catalunya marcava una actitud, creïeren que llur deure era d'assistir-lo, i l'assistiren fins al darrer moment, i varen lliurar-se a les forces de l'exèrcit a l'hora de la capitulació, per tal de respondre de llurs actes. Avui es troben reclosos a bord de l'«Uruguay», disposats a comparèixer davant el Consell de Guerra que ha de jutjar-los. «L'Opinió» els acompanya en esperit, com acompanya tots els altres membres de l'ex-Govern de la Generalitat i tots aquells altres elements que avui són presos.

Els pobles que mereixen viure, viuen per damunt l'anècdota passatgera.»

«El Día Gráfico»

«Escribimos estas líneas llenas de dolor. La guerra civil ha sido dueña de nuestra ciudad durante unos días, culminando en una noche, la del sábado, de la que Barcelona salió con angustiado horror, como si hubiese vivido una pesadilla. Cuando nadie atacaba el Estatuto, se produjo una rebelión, que por una alucinación algunos creyeron potente, cuando bastaron unos centenares de soldados para dominarla fulminantemente.

Ancos cauces legales ofrecen las leyes republicanas para toda reivindicación democrática y a ellos todo buen republicano debe apelar siempre. Se ha faltado a este principio republicano y al daño de los vencidos se han sumado nuevos motivos para que la crisis económica se acreciente, sufra la vida nacional nuevas caídas y el nombre de España vaya por el mundo entre evocaciones trágicas y palabras conminativas.

Periódico neutral el nuestro, alejado de toda política y de todo partidismo, queremos hoy evitar todo comentario. Lamentemos por España y por Cataluña lo ocurrido y procuremos que penetre en los espíritus un afán de superar el drama que hemos vivido. Las facciones atementan a España y es hora de que España sea puesta por encima de todas las facciones. Una de ellas se ha levantado contra las leyes y tras la rebelión no queda más que sangre, llantos y angustias. Sea esto ejemplo para los que creen que puede ser pulsado violentamente el libre juego de los principios democráticos. Sea motivo para que a España la pongamos por encima de todos los partidismos, no pensando más que en su paz y en su grandeza.»

«El Diluvio»

«El 6 de octubre será para siempre otra fecha luctuosa más en el historial trágico de nuestras fratricidas discordias políticas. En lamentabilísimas pugnas se ha vertido abundantemente en Barcelona sangre de hermanos...»

No es esta para nosotros hora de recriminaciones ni de responsabilidades. Sobreponiéndonos al inmenso dolor que nos agobia debemos ante todo contribuir al apaciguamiento de los espíritus, a la pacificación de la ciudad.

El supremo ideal político de nuestra vida, al que todo se lo hemos sacrificado, ha sido la República. Republicanos y federalistas acérrimos, jamás hemos rendido ciego culto a ningún jefe de partido, pues nosotros colocamos a los principios muy por encima de todas las personalidades, por elevadas que estén.

Los hombres pasan muy fugazmente por el escenario de la vida. Las ideas son inmortales.

Por eso jamás nos sorprenden las equivocaciones, las faltas y los más grandes desatíos de los hombres. Y así, aunque en algunas ocasiones la pena oprima nuestro corazón, nunca nuestro ánimo se abate completamente por duros que sean los golpes de la adversidad.

Distamos muchísimo de estar satisfechos con la dirección que se imprime a la República. Al Gobierno presidido por el señor Lerroux lo consideramos calamitoso para la nación. Mas por ello, ni se entibia nuestra profunda fe republicana ni vacilan nuestras arraigadas convicciones federalistas.

En España, a pesar de todos los yerros y los dislates todos de sus dirigentes, se consolidará y perdu-

rá la República. Y, pese a todas las oposiciones, la nación española acabará por organizarse federalmente bajo el régimen republicano, porque la federación es la fórmula política que de consumo nos imponen indeclinables, fatales exigencias de carácter étnico, geográfico e histórico.

Y exactamente lo mismo que con la República española nos ha sucedido con la autonomía catalana. Nosotros la defendimos a falta de una República en la que pudiera figurar Cataluña con todos los atributos que a las regiones federales concede nuestro programa, que es el del insigne Pi y Margall.

Mas, ni primero nos satisfizo, por lo limitado y estrecho, el Estatuto, ni después estuvimos de conformidad con la orientación que le dieron sus implantadores en Cataluña. Quienes habitualmente nos leen pueden recordar los juicios adversos por nosotros emitidos acerca de los gobernantes de Cataluña bajo el régimen autonómico.

Tales hombres quedan ahora inutilizados como instrumentos de gobierno; mas, como el Estatuto sigue subsistente, la autonomía que por él se concedió a Cataluña se restablecerá en cuanto en toda su plenitud rijan de nuevo la Constitución.

En la normalidad nacional el Estatuto autonómico de Cataluña es intangible mientras no se modifique por los medios legales que determinaron las Cortes Constituyentes de la República.

El eclipse del régimen autonómico catalán es, por tanto, pasajero. El fracaso no es de la autonomía, sino de quienes la personificaban. Cataluña sigue con las mismas aptitudes e igual cordura para, en todo lo que le es propio, peculiar, característico seguir rigiendo sus destinos, pero eso sí, siempre fraternal e indisolublemente unida a toda España.»

«El Matí»

«Els perills que havíem assenyalat moltes vegades, en la política errada de la nostra terra, tingueren, la nit del dissabte al diumenge, dolorosíssima confirmació. En arribar el diari a les mans dels nostres lectors, pocs seran els que no estiguin ja assabentats dels principals fets, puix que per la ràdio — cas únic a la història, que nosaltres sapiguem — pogueren tenir la sensació d'ésser gairebé testimonis de la tragèdia primer, i escoltar després les ordres dimanades de l'autoritat militar. Els detalls de l'ocorregut a tot Catalunya no els tenim encara, ni de bon tros, ni ha estat possible aconseguir-los. De totes maneres, a l'hora d'escriure aquestes ratlles podem comprovar que el moviment està dominat, i que la normalitat a Barcelona es com qui diu absoluta, i més ho serà encara en el dia d'avui, si les previsions que hom ha fet es compleixen, com tot fa creure.

De tot temps hem propugnat nosaltres per la pau, hem predicat contra la violència, i a favor de l'acatament a l'autoritat constituïda. Això mateix repetim avui, l'endemà de la tragèdia que ha omplert de dol Catalunya. I en fer aquesta declaració, no la fem tan sols com a expressió de la nostra pròpia conducta, sinó també del desig que sigui la norma que els nostres lectors, cadascú en la seva esfera, segueixi.

Els moments són massa tristos per a assenyalar culpabilitats, i menys ho fariem nosaltres, que ja abans, com diem en començar, assenyàrem els perills de certes actituds. Un sentiment de noblesa ens obliga avui al recolliment més que a l'acusació. I encara més, els nostres sentiments cristians ens obliguen també a suplicar a aquelles mateixes autoritats que sincerament acatem, clemència per aquells que, a hores d'ara, estan pendents de la llei marcial, necessàriament dura, però no tancada. Tanmateix, a la misericòrdia. Sentim massa pregon la pena, perquè en els moments presents capiga en nosaltres cap altre sentiment. I per últim invitem tots els catalans a cooperar, cadascú en la seva esfera, perquè la normalitat es refermi i a posar tot el seu esforç en una actuació honrada, per tal que no hàgim de tornar a viure, ni tard ni d'hora, tan tràgiques hores.»

«La Noche»

«ANTE EL SACRIFICIO ESTÉRIL»

«Fueron desoidas las palabras de serenidad de algunos patriotas; se olvidó la tradición de sensatez de nuestro pueblo, y Cataluña vióse lanzada a una aventura alcadamente temeraria, no para defender derechos y libertades que nadie había amenazado, que están en la Constitución de la República y cuyo mantenimiento habría podido justificar en los ciudadanos una defensa decidida y heroica, sino para atender unos simples llamamientos de partido, que si bien venía representando el sentir de la mayoría de Cataluña, no era Cataluña entera. Este es el hecho real.

Desde la caída del Gobierno Azaña, se han ido intentando diversidad de movimientos encaminados a devolver a las izquierdas españolas el Poder perdido. Una vez ha sido con el pretexto del traslado de los cadáveres de Galán y García Hernández a Madrid; otra con la marejada socialista, que culminó recientemente con los alijos de armas, descubiertos por el Gobierno Samper. Así como en 1714 la política catalana servía intereses de un rey forastero, esta vez se iba a servir la conveniencia de un grupo político que, aun teniendo mucho arraigo en Cataluña, como ya hemos dicho, no era Cataluña entera.

Se ha obligado a Cataluña a un sacrificio, que por anticipado se sabía estéril, se ha hecho correr la sangre por las calles de Barcelona, han sufrido graves daños edificios particulares, han estado a punto de desaparecer edificios históricos, como la Generalidad y el Consejo de Ciento, exclusivamente par aver si se proporcionaba un triunfo a unos señores que en las urnas no acertaron a conseguirlo, sin pensar que se ponía en juego justamente lo que más amamos los catalanes: nuestras libertades.

Si hubiese hecho el Gobierno de la República manifestaciones declaradamente hostiles a Cataluña, el arrebatado suicida habría tenido una justificación patriótica. Pero no había tal. Precisamente el Gobierno Samper, reconocido por el propio Consejo de la Generalidad, es el que mayores facilidades venía otorgando al traspaso de servicios y no era lógico creer que en el actual Gobierno, con mayoría radical lo mismo que el anterior, no hubiese de seguir idéntico criterio.

Esta es la realidad viva. Para ofrecer el Poder a un partido, se han causado docenas de víctimas y se ha dañado gravemente la economía catalana, nervio de nuestro poderío y de nuestra fe en un mañana de prosperidad para Cataluña. Esta es la dramática verdad que presenta la liquidación de estas jornadas trágicas, que la Historia juzgará y aun nosotros mismos, cuando la pasión y el dolor del momento se hayan sosegado.»

«Las Noticias»

«Barcelona ha conocido unas horas inmensamente trágicas, unas horas llenas de inquietud y pesadumbre.

No vamos a enjuiciar los hechos. No son estos momentos oportunos para comentar lo ocurrido. A las pocas horas del gran drama, cuando todavía resuenan en nuestro espíritu los estampidos del cañón y el clamoreo de la revuelta, ni el ánimo es sereno ni el juicio claro.

Dejemos, pues, todo comentario. Limitémonos a la relación escueta y verídica de los hechos, pero expresando antes nuestro profundo dolor por las vidas inmoladas, por los momentos de angustia y de incertidumbre terrible por que ha atravesado nuestra amada Barcelona, y deseando que la serenidad y el buen juicio se impongan a todos y levanten los corazones en un común anhelo de paz, de orden y de trabajo esperanzado y fecundo.»

COMENTARIS DE LA PREMSA

«El Correo Catalán»

«Es hora de máxima serenidad. La exigen por contraste los hechos insólitos y excepcionales de máxima violencia a que hemos asistido durante tres días. La imponen la inquietud sembrada y el daño intenso causado a Barcelona y a la ciudadanía catalana por quienes más pretendían encarnarla y debieron protegerla en vez de agobiarla. La dicta el estado excepcional en que aquella situación ha desembocado, en el que lógica, fatalmente tenía que desembocar si habían de salvarse a tiempo Cataluña y aún España. La aconsejan, en fin, una elemental prudencia y la imposibilidad absoluta de enjuiciar en este momento y en un primer editorial los hechos más dispares y los absurdos más inconcebibles en que una locura partidista haya hecho incurrir jamás a colectividad política y masa ciudadana alguna.»

Sinceramente creemos interpretar un sentir unánime de Barcelona si afirmamos que nos parece despertar de una terrible pesadilla. En el resto de España habrán asistido a un intento revolucionario y a un fracaso más de impenitentes agitadores y contratistas de la pública tranquilidad con aviesos fines políticos. Pero en Cataluña, especialmente en Barcelona, hemos sido testigos y hasta protagonistas forzados de algo insólito y absurdo en los anales de la Historia. Es aberración que sólo a una «Esquerra», arrivista y dictatorial, había de incumbir.

En efecto. Una huelga general de protesta forzada contra la formación de un Gobierno, huelga que imponía abusivamente la autoridad a quienes la ejercían y que rechazaban casi unánimemente los obreros. Una concentración armada de catalanes contra catalanes y de ciudadanos de partido contra la guardia civil y el Ejército de España, ordenado y dirigido por quienes jamás debieron hacerlo. El reparto público de armas y municiones, incautación de edificios y automóviles, distribución y armamento de profesionales de la revuelta con barricadas en las calles y voceando la guerra sin cuartel. La insubordinación predicada impunemente, la subversión contra el Estado y el régimen proclamada desde la Generalidad, la constante excitación a la máxima violencia desde la Radio y apremiando la invasión de Barcelona por partidas armadas de «bassaires». El engaño pertinaz y calculado para hacinar carne de cañón en nuestras calles en lucha desigual y mortífera contra un Ejército disciplinado y aguerrido cuya imposición humanitaria era descontada y apremiaba Barcelona víctima. Todo esto, con infinidad de detalles y amenazas de odio y saña que horripilan, hemos estado presenciando atónitos y como víctimas de un delirio los barceloneses en mayoría inmensa y con una perspectiva terrorífica sin precedentes.

Todo esto ha vivido Barcelona durante 48 horas que parecían interminables y hasta que la autoridad militar declarando el estado de guerra y el Ejército con su disciplina batió en pocas horas la nube tormentosa. ¡Quiera Dios que miento del poder.

Así la Barcelona auténtica salió aulay a terrados y balcones y echó a la calle a aplaudir y vitorear a las fuerzas. Y ayer asedió poco menos que unánime al trabajo a reanudar su vida violentamente interrumpida y colaborar con la autoridad en el restablecimiento del orden.

No queremos ni debemos decir más por hoy. Hay hambre por conocer algo detalladamente esa tragedia en propósito de los días de huelga y vamos a satisfacerla con la extensión posible. Después y sucesivamente enjuiciaremos hechos y culpables.

Y terminaremos hoy esta impresión comentaria con la execración rotunda de hechos inefables que ha condenado ya toda Barcelona; con nuestro saludo y gratitud a la autoridad que ha sabido serlo en estos momentos y fuerzas a sus órdenes; lamentando como barceloneses las víctimas inevitables registradas y pidiendo como cristianos una oración por los caídos en el cumplimiento inflexible de su deber, sin olvidar a los inefables obsecados y engañados en la revuelta.

Y ¡Dios ayude a España! Pero

merezcamos ese favor del cielo cooperando con nuestro decisivo esfuerzo a libertaria de la revolución.»

«El Noticiero»

«Impresionados hondamente por el dolor de la tragedia desarrollada en varios sitios de España, culminada en nuestra ciudad querida por la memorable y espantosa noche del 6 de octubre, influida nuestra nuestra pluma sólo por los altos móviles del patriotismo, ajena a todo influjo partidista, y ansiosa de que al afirmarse rápidamente, como es de esperar, los momentos que puedan consolidar la paz espiritual del pueblo español, digno por su historia y por sus virtudes de vivir horas tranquilas, consagradas a afirmar su existencia y engrandecimiento, creemos que en estos instantes es contribuir a una obra de paz, fortalecer las esencias de un régimen que sólo puede desenvolverse dentro del mayor respeto al principio de autoridad y a las jerarquías, sin que sea lícito el empleo de la violencia y de la subversión, cuyas fatales consecuencias han tenido la triste resultante de colocarnos al borde de un abismo en que podía hundirse la nación y la sociedad española, de prevalecer la triste aventura que nos lanzaba al desbordamiento pasional de un cúmulo de coincidencias y obsecaciones, con olvido notorio de que por encima de todo afán personal o partidista se impone el supremo bien de la patria, a la que hemos de rendir todos el homenaje de nuestras abnegaciones y sacrificios. Vinculada ésta en el Poder público, investido de la máxima legalidad que le otorga el ser fruto del sufragio del pueblo que confirió su confianza a los partidos que lo integran y constitucionalmente fué designado por el Poder moderador, guiado por su sabiduría y patriotismo, toda tentativa subversiva o sediciosa tenía que producir fatales consecuencias que hemos presenciado y que, en defensa de la sociedad y de la nación, ha podido evitarse que tuvieran mayor alcance.»

Lo ocurrido en Cataluña, dentro de los términos de la razón, es inexplicable, y sería error, que no cabe suponer en el Gobierno ni en el Parlamento de la nación, achacar a un pueblo lo que sólo ha sido forzoso y dramático epílogo de la conducta y los desaciertos de unos hombres.

¿Cómo cabe cohonestar la rebelión y la lucha armada contra un Gobierno que en sus postulados afirma la Autonomía y por la conducta de muchos de sus integrantes se ha demostrado un leal proceder en la transmisión de servicios y de recursos para darle cuerpo y consistencia, y que tuvo la serenidad de proclamar su ilustre

jefe, ya en plena rebeldía, palabras de respeto para el Estatuto Catalán? ¿Qué explicación cabe dar al hecho insólito de ver confundidos en acción conjunta, en gravísimos momentos a las más contrapuestas ideologías, llevando coincidentes a una lucha los que obedados pudieran lanzarse a una revolución política con los que tenían como finalidad directa una revolución social, a la que hemos estado abocados y de la que ha habido dolorosos chispazos en nuestra región, que ha corrido el inmenso peligro de que pudieran, como ocurre con frecuencia, en casos tales, apoderarse del movimiento los extremistas, haciendo de él sus primeras víctimas a los iniciadores. La acción enérgica y rápida de los Poderes legales al frustrar los designios revolucionarios, ha evitado el caos en que podía hallarse sumida nuestra región, quedando, al despetar de la terrible pesadilla, el dolor por la sangre vertida estérilmente entre hermanos y alentando la esperanza de que la trágica lección puede ser augurio de anhelos de paz y humana convivencia en nuestro pueblo y en España entera.

Tenemos la confianza, y así lo deseamos con todo fervor, de que un Gobierno que ha demostrado en los momentos del máximo peligro ser fuerte y sereno, al cumplir los penosos deberes que la ley le confía, se contendrá dentro de los consejos de la máxima humanidad para los vencidos, no llegando a lo irreparable, con la patriótica esperanza de que las tristes lecciones de la realidad, puedan redimirlos del daño inferido a la patria por su obcecación y conducta.»

«Renovación»

«Las cabezas visibles de la política catalana han caído en el lazo tendido por los fracasados de la política española. Gentes sin corazón no podían sufrir su alejamiento del Poder. Políticos ineptos que en la República vieron la escalera de su ambición, el sillón dorado donde regodearse, que llevaban al fracaso a la República, no han cesado desde su alejamiento de comprar armas, tramitar conspiraciones, bucear minas bajo la República para deshacerla. Esos hombres no son la República. Esos hombres que fusilaban en masa a inermes detenidos después de desarmarlos, no pueden ser la República. Barcelona, la capital de la Cataluña luchadora, ha sido esta vez el escenario elegido por esos hombres. Un hombre trágico los preside. Es el hombre de los odios, de los denuestos, del desgoberno por ley. Hemos nombrado a Manuel Azaña. Manuel Azaña ha vivido unos días en Cataluña. Mirad Barcelona. No hace falta decirlo. Ha dejado huellas de su paso. Manuel Azaña y los suyos, y cuantos repiten sus palabras, mientan al decir que este movimiento revolucionario y sedicioso ha sido motivado por figurar en el Poder ministros pertenecientes a un partido tachado de monarquizante. En política se ha de tener memoria. Azaña y sus hordas coaligadas es la cuarta vez que se lanzan, o pretenden lanzarse con violencia al asalto del Poder. Presidia Martínez Barrio el Gobierno de la Nación, y también los amigos de Azaña lanzaron a los obreros a las calles, para hacer fracasar la obra del Partido Radical. Y no había entonces ningún político tachado de monarquizante en el Gabinete de Martínez Barrio. Dos veces más, bajo el Gobierno presidido por el señor Samper, ha sido encendida la mecha de la sublevación. Se han pagado armas a todos los precios, se han agitado los cadáveres de García Hernández y Galán, los héroes de la República, preparando una marcha facista sobre Madrid, para destruir la obra del Partido Radical. Y tampoco había entonces en el Gobierno ministros pertenecientes a un partido tachado de monarquizante. No era, pues, lucha de ideales, era solamente la ambición del Poder; era solamente el deseo de anular unas fuerzas gobernantes, de raigambre republicana histórica, alejadas para siempre del Gobierno de la Nación.

Siempre fracasaron los intentos de Azaña y de sus hombres trágicos. Siempre dejaron un reguero de sangre como en sus días lamentables de desgoberno. Cataluña era su último bahuarte. Cataluña es un pueblo puro y generoso que siente

vibrar en su corazón oprimido anhelos de libertad. Aquí era fácil enmarañar la lucha política. Aquí era fácil hacer creer a las gentes que los gobernantes iban contra la autonomía de Cataluña, contra las libertades de Cataluña...

¿Qué político, qué hombre de corazón, puede negar a Lerroux y al Partido Radical su colaboración desde la implantación de la República, de haber ayudado, de haber aprobado la Autonomía de Cataluña y haber concedido el traspaso de todos los servicios pedidos, al Gobierno de la Generalidad? Recordad las frases de los hombres de Cataluña al regresar, en estas últimas jornadas, de Madrid. Todo eran facilidades para lo que Cataluña pedía. Todos los consejeros del Consejo de Barcelona y de la Generalidad volvían de Madrid optimistas, sonrientes, habiendo dejado allí un reguero de amistades y trayendo en su cartera lo que Cataluña pedía. Últimamente, fué la ley del Timbre y los «derechos reales», como había sido el Orden Público y el traspaso de los demás servicios, actuamente usufructuados por la Generalidad y cedidos honrosamente por los hombres radicales que ocupaban el Gobierno de la nación.

¿Dónde están, pues, las amenazas a la autonomía de Cataluña? Alejandro Lerroux, actual jefe del Gobierno, en conversaciones particulares, en círculos políticos, en cartas amistosas y en artículos periodísticos, siempre ha aconsejado y ha ordenado el respeto a la autonomía de Cataluña y al Gobierno constituido de la Generalidad y su Parlamento. ¿Iba Lerroux a renegar de la Constitución votada por él? ¿Iba Lerroux a renegar de una Constitución que plasmaba los ideales de su vida de lucha?

Sólo la vileza de Azaña y sus compañeros, instalados regiamente en un céntrico Hotel barcelonés, podían preparar esas bombas de mano contra el gabinete Lerroux y ayudar al alzamiento de los mineros españoles con las armas compradas por millonarios amigos. Azaña y los suyos, huéspedes indeseables de Barcelona, han fracasado por cuarta vez en su propósito, pero han manchado sus manos con sangre española y catalana. Han abierto surcos terribles en el territorio nacional, que serán difíciles de borrar, por muy buena voluntad que pongamos todos los españoles.

La maniobra de estos hombres ha sido fementida hasta los últimos momentos. El Gabinete Lerroux había sido recibido, ya antes de su proclamación, con la hostilidad de todos los grupos socialistas. Pero el aire de revuelta empezaba a amainar. En Barcelona una huelga pacífica, provocada y lograda por los elementos adictos al Gobierno de la Generalidad, parecía que iba a morir placidamente. Lo truculento se les escapaba de las manos. El vecindario barcelonés, las gentes de buena fe, los obreros todos, se disponían a gozar de la festividad del domingo y a reintegrarse el lunes al trabajo, contra to-

«Diario del Comercio»

«La pasión ha cegado a unos hombres, cuya situación política prominente en Cataluña obligaba a una ecuanimidad máxima, puesto que sus actos habían de repercutir, como han repercutido, sobre la tranquilidad y la vida de todos los habitantes de una región entera.

Como muy bien dijo el general Batet en una alocución dirigida por radio al pueblo de Cataluña, todos los ideales son defendibles por la propaganda oral y escrita y por el voto en los comicios en un régimen de democracia como en el que vivimos.

Es, pues, doblemente censurable la actitud de violencia tomada por los consejeros de la Generalidad en la noche del sábado último.

Un sentido de responsabilidad debía pesar sobre los dirigentes del movimiento abortado y evitar el duelo de Barcelona por las víctimas caídas.

Y corresponde a «Diario del Comercio», defensor en primer término de la economía nacional, lamentar esas interrupciones endémicas en nuestra ciudad de la vida del trabajo, que atacan al corazón mismo de la riqueza general.

Desde estas páginas hacemos votos para que la paz de los espíritus renazca en Barcelona y en España entera y para que los hombres, dejando a un lado quimeras y utopismos inaccesibles, laboren por la riqueza nacional y por el bienestar social.»

das las órdenes que decretaran la huelga. Azaña y los suyos veían fracasar el movimiento. Fué entonces cuando surgió la idea de la República Federal. ¿Cuándo habrá sido Azaña federal? ¿Cuándo habrán sido federales los hombres de Azaña, que en un Hotel de Barcelona aconsejaban la República Federal? Olvidaban que fué la minoría radical la única que al discutirse la Constitución de la República española propusieron darle un carácter federativo.

Y se proclamó la República federal desde el balcón de la Generalidad de Cataluña. Y después de la proclamación no se oyeron los fragorosos aplausos que acompañaron las palabras del Presidente al manifestar que habían sido rotos todos los lazos con las Instituciones legales...

Y vino la tragedia... La espantosa tragedia... Y unos hombres dieron su vida por un ideal... Y otros hombres dieron su vida en el cumplimiento de su deber... Otros se entregaron.

...pero los viles enzarzadores, huyeron.

La autonomía de Cataluña no está en peligro. Al frente del Gobierno de la nación, hay un hombre que no ambiciona el Poder, que dice la verdad y que tiene por orgullo cumplir la fe jurada y respetar la Constitución de la República.»

FILMS - FRANCE - ESPAGNE
L'exit més gran de la temporada
ja està assegurat. Serà a Espanya,
com ho ha estat a França

MIREYA
L'encisadora i inoblidable obra
de
MISTRAL
Música de **GOUNOD**
Realitzada amb els artistes
de l'Òpera Còmica de París
per
CAMILLE SAINT-JACQUES

**EMPRESARIS
DISTRIBUIDORS
COMPRADORS**
Podeu des d'ara adquirir l'exclusiva
d'aquesta superproducció francesa

CHARLES POULET
CONSELL DE CENT, 296

**SECCIO D'ESPORTS
DE
LLIGA CATALANA**

Queden suspesos els Festivals esportius de Tardor, que havien de tenir lloc durant el present mes. Per a la seva celebració s'avisarà oportunament i s'anunciaran, com de costum, a LA VEU DE CATALUNYA.

**El Secretari
de la Secció d'Esports.**
Barcelona, 10 d'octubre de 1934.

NOTICIES DE LA PENINSULA

La sessió de Corts

La Cambra aprova el restabliment de la pena de mort

Així mateix ha aprovat l'ampliació del Cos de Seguretat i Vigilància

Mentre durin les circumstàncies actuals, no es celebrarà cap altra sessió

A les 4-0 s'obre la sessió sota la presidència del senyor Alba.

Els diputats omplen ràpidament els escons.

A les tribunes hi ha molta animació.

Els escons de les esquerres i socialistes són buits.

Després de llegir un projecte el ministre de Finances, puja a la presidència el cap del Govern.

Esclata una ovació com mai no s'havia sentit a la Cambra espanyola.

Els diputats de la majoria, d'empres, victorians amb gran entusiasme Espanya, la unitat nacional, el Govern i la República.

Entre els nacionalistes bascos i els de «Renovación» es produeix un incident. S'incorpen i tracten d'agredir-se.

Restablerta la calma, tornen a posar-se dempeus i a vitorejar i aplaudir el Govern. Aquest s'ha d'aixecar per a agrair aquestes manifestacions.

Hom presenta una proposició signada en primer terme pel senyor Gil Robles, que diu així:

«A las Cortes: Los diputados que suscriben tienen el honor de proponer a la Cámara la siguiente proposición incidental:

Las Cortes, oída la comunicación dirigida por el Gobierno, en cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 60 de la ley de Orden Público de 28 de julio de 1933 en relación con el artículo 42 de la Constitución y en consideración a las circunstancias actuales, acuerdan suspender sus sesiones por el tiempo necesario para completar la pacificación y el imperio de la Ley, interrumpida por la huelga revolucionaria, sin que en ningún caso la suspensión pueda rebasar los límites trazados por el artículo 58 de la ley fundamental de la República y quedando obligada la Comisión de Presupuestos a las demás interesadas a reunirse para preparar los dictámenes correspondientes.»

El senyor GIL ROBLES: Sobre raons per defensar la proposició. No és el moment de plantejar un vot de confiança. Jo pregaria a tots els diputats que deixin llurs qüestions polítiques per a un altre moment.

Tributa un record al senyor Oreja, vilment assassinat.

Aplaudixen, dempeus, tots els diputats, àdhuc els bascos.

El senyor Alba proposa una sessió especial a tal fi. Al·ludeix els

successos revolucionaris, d'especial intensitat a Astúries (Visques a Astúries i a Espanya).

Al Govern, que tan admirablement compleix amb el seu deure, tota l'Espanya honrada i nosaltres no li regatejarem l'ajut.

Entenc — acaba — que la representació de la República és la representació d'Espanya. (Gran ovació.)

El cap del Govern comença entre una ovació, i diu que, aconseguint la pau espiritual i material d'Espanya, serà temps de parlar.

Els absents ens han facilitat la tasca i els altres han vingut a encoratjar-nos.

Sabrem complir amb el nostre deure, a les lleis de la República, al seu compliment estricte ens hem d'atenir. Però en aquests moments necessitem l'assistència de la Cambra perquè està amenaçada la unitat de la pàtria i la pau social.

Ara hem d'atendre a l'autoritat, l'ordre públic i la unitat de la pàtria. (Ovació.)

No hem d'atemptar contra la situació jurídica de Catalunya, però hem d'aconseguir que els catalans compleixin les lleis de la República.

El senyor GOICOECHEA s'aixeca a parlar. (Hi ha visques a l'exèrcit i al Govern.)

Creu que no s'ha de sotstraure l'ajut al Govern en aquests moments crítics. Dirigeix un record a la memòria del senyor Oreja.

Dóna compte del seu oferiment al Govern. Diu que amb el que són i amb el que representen es posen al costat del Govern.

Crec, afegeix, que amb l'absència de determinats diputats ha perdut la Cambra l'extensió i ha guanyat en intensitat, en apropiament mutu al voltant del sentiment d'unitat nacional.

Elogia l'actuació de l'Exèrcit, Marina, Guàrdia Civil i Guàrdies d'Assalt, per als quals prega una recompensa.

Recomana al Govern que sigui enèrgic i implacable. Aquesta rebel·lia no s'assembla a cap de les del segle XIX, a cop de caràcter polític.

Diu que fa tres mesos si s'hagués endegat l'ordre públic a Catalunya, ens hauríem estalviat tot això.

Acaba expressant la seva confiança en el Govern.

El senyor LAMAMIE DE CLAIRAC, s'ofereix també al Govern, i demana una ovació per al senyor Oreja, diputat de la seva minoria.

ROYO VILLANOVA, es dirigeix als monàrquics i recorda que Cánovas de la pàtria, des-

prés la llibertat, i després la monarquia.

Diu que si amb motiu d'un banquet en honor seu es dirigiren frases molestes per al senyor Batet, ell vol ara dedicar-li un aplaudiment per la seva conducta com a general i com a català. (La Cambra aplaudeix.)

Acaba demanant l'enrobustiment de l'autoritat.

El comte de Romanones diu que ell, el més monàrquic de tots, s'aixeca per a pregar que tots, en els llavis i en el cor han d'estar al costat del Govern. Ha d'estar lluny l'hora de l'oblit, ha sonat—acabà—la de la justícia implacable.

Primo de Rivera recorda el seu aplaudiment al Govern a la Porta del Sol, i diu que hi ha burgesos despitats que no són obrers i especulen amb les necessitats d'aquests.

Prega al Govern que distingeixi entre els enganys i els líders. Aquests són els veritables a qui s'ha de castigar.

Formula una crítica contra cert general.

La Cambra i el ministre de la Guerra protesten.

Acaba dient que el senyor Lerroux ens ha tornat la fe en Espanya i ens ha evitat un lustre de pessimisme.

El cap del Govern diu que és cert que alguns partits han ofert llur concurs incondicional, i alludeix especialment el del senyor Goicoechea. Afegeix que moltes entitats, entre elles la noblesa, els mostraren llur adhesió.

Alludeix les joventuts de la Ceda i de tots els partits, els quals li han fet veure alguna cosa que no va veure en tota la seva vida: La unió de tots els cors.

Diu que no és suficient l'absència per a la declaració de culpabilitat. Ho faran els Tribunals.

El meu pensament va—afegeix— a certa figura excelsa; ja sabeu a qui em referixo, que s'ha vist complida en aquests successos pels seus propis correl·ligionaris.

Lloa el general Batet i l'exèrcit, i recorda que hi hagué catalans com els del Bruc, i els que lluitaren a l'Àfrica per Espanya.

Diu que si la Cambra creu que s'ha de reformar l'Estatut s'aniria a això; però pels procediments de la llei i de la Constitució, perquè faltaria a aquestes lleis serà fer el mateix que han fet ells (ovació).

El senyor VENTOSA diu que el moviment de Catalunya no ha estat un moviment del poble català. La prova és que al costat de certs catalans figuraven alguns espanyols que desitjaven la destrucció de tota l'organització estatal d'Espanya.

Explica que els representants de la Lliga anaren a l'Ajuntament de Barcelona a exposar llur vida i a votar en contra de l'Esquerra. (Aplaudiments.)

Elogia la proclama del senyor Lerroux, magnífica de serenitat, i li demana que procedeixi al compliment estricte de la llei per a la qual cosa ofereix l'ajut la seva minoria.

El CAP DEL GOVERN torna a parlar per a recordar la conducta de l'exèrcit i de la força pública. No és el moment de parlar d'home-natges, però demana a la Cambra

Crònica de Madrid

El moment actual

(Dia 10, a la una de la matina-da. Per teletyp).

Hem viscut, aquests últims dies, el moviment subversiu més extens i més profund, potser, de la nostra història contemporània. Jo, que he viscut hora per hora en aquesta ciutat el moviment, puc donar fe de la seva intensitat. Recordaran els lectors d'aquesta secció que, en parlar aquestes darreres setmanes de les incidències del descobriment del desembarcament d'armes, havia posat en guàrdia els lectors respecte a l'enorme gravetat de la qüestió, sobretot pels descobriments laterals que el jutge anava fent. Es trobaven tantes armes i municions i tan bones que hom tenia la impressió que hi jugaven quantitats fabuloses de diners i fatalment, es preveia que el moviment esclataria en termes d'un dramatisse ferotge. Així ha estat. Hi ha la impressió, que des-graciadament té aires de confirmarse, que el nombre de morts passa ja a hores d'ara del miler. Les escenes d'Astúries, l'assassinat del nostre inoblidable amic el diputat Oreja, les profanacions i els assassinats que s'han comès, ens tornen a èpoques de pura barbarie.

Els socialistes i els polítics d'esquerra, que són els organitzadors del pla general, cometen, però, l'error psicològic de fer el moviment en un instant desfavorable. No han volgut creure en l'existència a Espanya entera d'un gran moviment de reacció de dretes, tan sòlid, molt més sòlid, que el seu despit. Això ha fet que en lloc de trobar-se davant d'un país inert i fatigat s'han trobat amb el mur infranquejable de l'opinió pública que els ha barrat el pas. El moviment han hagut de localitzar-lo en determinades regions. Llevat d'Astúries, Bascònia, la ciutat de Madrid i Catalunya, no han mogut res. Al contrari, han topat amb una opinió galvanitzada per tres anys de desastres i de desordre, que ha respost com un sol home i s'ha posat al costat del Govern. Creien així mateix en la feblesa de Lerroux i en el desordre indubtable que regna en tots els sectors polítics. El fet és que Lerroux ha resistit, que el Govern ha trobat un instrument d'actuació magnífic, preparat per Salazar Alonso, i que els partits legalistes s'han posat al costat del Govern.

Els homes de l'Esquerra, que manaven a la Generalitat de Catalunya, malgrat la magnífica posició de privilegi que tenien en el règim, privilegi que no havia conegut mai cap partit polític català, han cregut que havien de lligar la seva sort a la política dels homes més

destructor, més impopulars i més odiats de la política general. S'han equivocat i ho han pagat car. Han compromès sobretot el que hauria d'haver estat sagrat per a tots els catalans de bona fe: la política de l'Autonomia; l'Estatut de Catalunya. El judici històric sobre aquesta oligarquia que desapareix no ens correspon pas a nosaltres de fer-lo. Ditem, només, que Catalunya segueix la seva història trágica, i que només eliminant la frivolitat política, que hem viscut darrerament, es podrà corregir el camí emprat.

El moviment, a hores d'ara, està gairebé totalment dominat. Hi ha encara algun petit nucli que resisteix, a Astúries i a Bascònia. Es qüestió simplement de temps per acabar la lluita sagnant. A Madrid la situació ha millorat enormement, i avui han sonat pocs trets. La tranquil·litat de la ciutat es nota progressivament. En general, les notícies periodístiques i les oficials coincideixen a afirmar que ens trobem davant de la liquidació del moviment.

Quan la sessió del Congrés ha començat, l'entusiasme era indescriptible. L'entrada del senyor Lerroux a l'hemicycle, ha estat saludada amb visques delirants i diversos. La Cambra ha aprovat fulminantment la llei restablint la pena de mort, i la concessió d'un suplement de crèdit per a l'Ordre Públic. S'ha llegit una proposició signada pel senyor Gil Robles. En un discurs curt, el cap de la C. E. D. A. ha fet un elogi inflammat del Govern i del senyor Lerroux, i ha dit que en aquesta hora no hi havia política possible.

Goicoechea, Lamamié i Romanones han parlat en el mateix sentit. Goicoechea més aviat impertinent. Romanones, dràstic i avinagrat. Lerroux ha recollit el pensament de tots i ha fet un discurs d'home de Govern, sense agror per ningú, i posant com a programa del seu Govern, restablir l'imperi de la llei i la pacificació espiritual.

La posició de la Lliga era, com és de consuetud, difícilíssima. I això ha fet que hagi pogut provar el senyor Joan Ventosa, una vegada més, la seva prodigiosa ductilitat de pensament i l'habilitat de la seva paraula. Deixant a part tota exageració de xim xim desplaçat, al senyor Ventosa li interessava, abans que tot, que quedés ben sentada i respectada la posició de Catalunya en aquest moment, no solament amb la consagració de l'Autonomia, sinó amb el manteniment integral de l'Estatut contra tota veïllat catastròfica. La posició era difícil, però el senyor Ventosa, a través d'una improvisació marcada per la gravetat i la convicció, ha aconseguit el seu objectiu, i ha obtingut quatre ovacions clamoroses de tots els sectors de la Cambra. El senyor Lerroux, recollint el seu discurs, ha posat les coses a lloc i ha assegurat el respecte integral de tot. El senyor Ventosa, en sortir, ha obtingut una nova ovació.

El senyor Alba ha tancat la sessió amb un elogi del règim parlamentari, fre de tota dictadura possible.

La revolució que acabem de viure marca la fi del primer cicle de la revolució espanyola. Entrem en una nova etapa, d'un enorme interès.

PLA

Todos los trabajos

sean manuales o intelectuales, si se desarrollan dentro de las casas o en pleno campo, todo puede ser perjudicial para nosotros si a ellos dedicamos excesivo esfuerzo. El bienestar está en el justo equilibrio del trabajo y descanso. Si usted se encuentra cansado y abatido, dos tabletas de "Cafiaspirina" le devolverán pleno bienestar.

Cafiaspirina

ES RESTABLERTA LA PENA DE MORT

MADRID, 9. — En la sessió de Corts d'aquesta tarda ha estat aprovat un dictamen de la comissió de Justícia restablint la pena de mort.

Llei ampliant el Cos de Seguretat i Vigilància

MADRID, 9. — En la sessió d'avui s'aprova, a més de la llei de restabliment de la pena de mort, la d'ampliació del Cos de Seguretat, Vigilància i mecànics conductors. Es concedeix un crèdit de 46.819.830'49 pessetes destinat a cobrir les expressades atencions. Els dos projectes foren aprovats per aclamació.

Després de la revolta

Sense dificultats notables es va restablir el servei normal ferroviari

MADRID, 9. — Hem parlat amb l'oficial de Correus de Reus, don Rafael Boy, qui ha arribat aquest matí, dimarts, a Madrid, amb la primera expedició de correu sortida de Catalunya.

Segons ens diu, a la una de la tarda de dilluns, 8, sortí de Reus en un tren especial format en substitució del correu de Barcelona. Vingué amb ell l'inspector de Correus senyor Orejuela en un cotxe de primera que s'havia com a cotxe correu, en el qual es carregà tota la correspondència detinguda a Reus des de divendres passat.

Tot el trajecte, de Reus a Mora la Nova, marxà el tren amb grans precaucions, puix que es deia que la via estava volada en diversos llocs del camí.

Sense el més petit obstacle arribaren a Saragossa pels volts de les nou del mateix dia. En aquesta capital fou substituït el cotxe de primera per no tenir llum, per un altre de segona, i també pujà un altre oficial de Correus, don Josep Orcajafa.

Es carregà tota la correspondència de Saragossa i la que a aquest lloc portà l'ambulant que surt de Barcelona cap a Saragossa per la línia del Nord i passa per Manresa, Lleida i Ossa.

Des de Saragossa el tren correu havia parat en totes les estacions del recorregut, lliurant i rebent correspondència. En gairebé totes, especialment en les de menys importància, els carteris i oficials es mostraven estranyats que el tren circulés, puix que se'ls havia creure que havien anat a la vana dels ferroviaris. Tots demanaven notícies dels successos d'Espanya, puix que la confusió que tenien era gran.

L'oficial de l'Administració de Reus ha contat alguns detalls de la repercussió del moviment en aquella població catalana. Estigueren incomunicats per ferrocarril des del dia 5, a les onze de la nit, hora en que passà, en direcció a Madrid, l'express de luxe de Barcelona. Aquest arribà a Reus amb una hora de retard. Els ambulants que venien de Barcelona no portaven llurs equipatges per no haver-los pogut recollir a causa de les dificultats creades amb la vaga a Barcelona. Tampoc no portaven la correspondència que hi havia a l'oficina de Correus de l'estació de França i del parador del Passeig de Gràcia a Barcelona. De la central no vingué ningú, per estar tancada l'oficina i en vaga tots els funcionaris de Correus i Telègrafs. Havien vingut per la línia de Martorell i Vilafraça, puix que la del litoral oferia molts perills pels nombrosos túnels i passos difícils.

A Reus, en conèixer's per la ràdio que a Barcelona s'havia proclamat la República Catalana Independent, l'alcalde es dirigí per l'estació local al veïnat, i li comunicà que també quedava proclamada a Reus. Acte seguit fou hissada la bandera de l'Estat Català Independent, i es toà l'himne nacional català.

En aquesta situació estigueren tot el diumenge sense que es produïssin desordres. Dilluns arribaren forces de l'exèrcit que prengue-

ren sense resistència els edificis públics i hissaren la bandera nacional. En cap moment no es produïren aldarulls.

Hem aconseguit una altra entrevista amb els ambulants Eugeni Amor i Recared Rubio que sortiren de Madrid en el ràpid de Barcelona el matí del diumenge, dia 7, i que no pogueren passar de Mora la Nova, on arribaren el mateix diumenge a les onze de la nit.

En sortir de Madrid foren tirotejats constantment fins passat Vallescas, i sense altra novetat arribaren a Mora la Nova. En aquest lloc estigueren detinguts en un cotxe de passatgers i sense llum tota la nit, custodiant ells dos sols la correspondència i valors per a Barcelona i altres estacions de parada.

A dos quarts de dotze del matí de dilluns es formà un tren al qual foren agregats per a sortir cap a Barcelona. Abans sortí una màquina exploradora per a reconèixer la via. Retornà amb la notícia que en alguns trajectes s'observaven desperfectes i es temia que la via, pels voltants de Falset estigués volada. Es desféu el tren i se'n formà un altre per a sortir cap a Madrid, al qual s'uniren els ambulants, i arribaren sense contratemps la nit de dilluns a Madrid, on en entrar, fins prou de l'estació, foren tirotejats intensament.

Ahir no es registraren incidents

MADRID, 9. — Durant aquest matí la normalitat ha estat completa. Des de primera hora el públic ha sortit al carrer, el qual ha adquirit l'animació de costum. A l'hora ordinària obrí el comerç i circularen tramvies, «metro» i autobusos que anaven plens de públic.

Els tramvies i el «metro» eren conduïts molts d'ells per nou personal vestit de paísà.

El proveïment de la ciutat s'ha fet sense entrebancs, i el públic s'ha proveït normalment.

Unicament hi ha cues davant les fleques.

Avui han entrat més obrers al treball, per la qual cosa gairebé no es noten ja els efectes de la vaga. Els cafès i bars han estat concorregutíssims.

Han sortit, com els altres dies, «El Debate» i «A B C», els quals han tingut encara millor acollida que dies passats, després del reglamentari descans dominical.

Persisteixen les precaucions, però la força pública gairebé no ha hagut d'intervenir en incidents. Els serveis de comunicacions es fan amb regularitat i els municipals són gairebé restablerts.

Són detinguts a Madrid alguns revolucionaris de terrat, entre els quals hi ha el fill d'En Prieto

MADRID, 9. — La policia tingué coneixement que des d'una casa del carrer de Carranza s'havien fet disparats contra la força pública. Els agents realitzaren un minuciós registre a les cases properes de l'es-

El ministre de Justícia visita el Tribunal Suprem i el Col·legi d'Advocats de Madrid

MADRID, 9. — El ministre de Justícia senyor Aizpún, estigué al Palau de Justícia per tal de saludar el president del Tribunal Suprem i els magistrats que formen l'esmentat Tribunal.

El senyor Aizpún fou rebut pel president i magistrats de la sala del Tribunal, i després passaren al saló, on el referit Tribunal en ple era reunit. El president del Suprem, senyor Didac Medina, pronuncià un breu discurs de salutació al ministre de Justícia. Es congratulà que per primera vegada es veiés honorat el Tribunal Suprem amb la visita del representant del poder executiu abans que la representació judicial hagués fet acte de presència al Ministeri de Justícia.

Això representa, digué, un alt honor per a nosaltres i, en general, per a tots els tribunals espanyols, i un exaltament dels principis constitucionals, que, a més d'establir sobre sòlides bases les funcions del Tribunal Suprem, del seu president, i de la seva sala de govern, regula la independència del poder judicial i les seves relacions amb l'executiu. Ja la llei orgànica de 1870, nascuda també en moments d'intensa inquietud espiritual per als espanyols, tingué l'indici de la funció que al poder judicial corresponia dintre de la total activitat de l'Estat.

El ministre de Justícia, en parafràsis emocionants, manifestà que el president del Tribunal Suprem havia recollit amb gran encert el seu pensament i el significat de la seva actitud. Porto, digué, vint anys actuant davant els Tribunals, i he pogut apreciar directament que l'administració de justícia espanyola està adornada de tots els prestigi a què s'ha referit el president, prestigi que jo, des del Ministeri que regento, penso exaltar i consolidar. Respectuós amb els principis constitucionals i amb la independència del poder judicial, he donat aquest primer pas com a mostra d'acatament i respecte a l'administració de justícia.

El president del Tribunal Suprem presentà al senyor Aizpún tots els magistrats de l'alt Tribunal.

L'acte fou cordialíssim i senzill, i el ministre de Justícia i president del Tribunal Suprem foren molt feliçats.

Abans d'acomiar-se del Palau de Justícia el ministre visità el Col·legi d'Advocats, on la inesperada visita fou rebuda per tots els membres de la Junta de Govern que hi havia.

mentat carrer i al n.º 20, on hi ha la redacció d'«El Socialista» i el domicili d'Indaleci Prieto, detingueren el fill d'aquest, Lluís Prieto Cerezo, de 30 anys, qui amb altres individus es dedicava a «paquetar» la força pública.

Els detinguts han estat posats a disposició de l'autoritat militar.

Els «pacos» madrilenys

MADRID, 9. — Aproximadament a dos quarts de cinc de la tarda, han estat fets alguns disparats, molt pocs, en alguns punts de Madrid. Diversos aparells militars volaren damunt Madrid per tal d'inspeccionar els terrats de les cases, des dels quals són tirotejades les forces d'ordre públic.

Un «paco» és mort d'un tret

MADRID, 9. — A les set de la tarda fou vist a un terrat del carrer d'Ibiza, un individu en disposició de disparar. Un guàrdia civil que el va veure des d'un altre terrat pròxim feu foc contra ell i quan anaren a prestar-li auxili hom veié que ja havia mort.

Carrilaires detinguts

MADRID, 9. — La guàrdia civil del catorzè terç ha detingut Joan Pulgarón Otero, qui pertany al comitè revolucionari dels ferroviaris. Agents de la Comissaria del districte de la Universitat han practicat la detenció de l'oficial de telègrafs, Pere Molran Bolaños.

La revolta a les províncies

Referències oficials del moviment a diversos indrets d'Espanya

La columna del general López Ochoa arriba a Oviedo

MADRID, 9. — Aquest migdia ha rebut els informadors el secretari del ministeri de la Governació qui ha manifestat que el ministre no els rebia perquè eren recents les seves declaracions d'aquesta matí i no tenia res de nou a afegir.

Parlarà novament a dos quarts de tres per ràdio per a donar noves notícies. Subsisteix la impressió francament optimista. El senyor Echeguren ha manifestat que podia avançar que a Pasajes, Guipúscoa, un grup de revoltosos es féu fort entre uns pilots d'herba i atacà la força pública. Aquesta refusa l'agressió adequadament. Els revoltosos tingueren sis morts, diversos ferits i 42 presoners.

La força pública no tingué cap baixa.

Per últim, el senyor Echeguren ha dit que per acabar d'una vegada amb els «pacos» s'han organitzat equips dels millors tiradors que han donat ja excel·lent resultat, puix en els «paquets» d'anit passada causaren alguna baixa. En acabar la conversa amb el senyor Echeguren, sortí el sots-secretari senyor Benzo, el qual ha manifestat als periodistes que acabava de comunicar amb Astúries, d'on li havien facilitat excel·lents notícies.

— La duena de Gijón — ha afegit — que ha arribat el «Jaime I» que ha desembarcat una columna de marineria. La columna del general López Ochoa ha pres Avilés i en aquests moments deu estar entrant a Oviedo. També s'ha comunicat al governador de Saragossa que es treballa normalment.

Com a detall simptomàtic de la normalitat regnant es pot dir que els mateixos elements de la U. G. T. han reprès el treball.

cionari en alguns pobles
Detalls del fracàs revolucionari de Saragossa

SARAGOSSA, 9. — Es coneixen més detalls dels successos esdevinguts a Tauste.

A la matíada es sentí a la Plaça una descàrrega. Immediatament sortiren els revolucionaris i prengueren els llocs estratègics. El nunci, seguit d'un grup d'homes armats, donà a conèixer el ban del Comitè revolucionari, en el qual es condemnava a mort tots els que

tinguessin armes a les mans. La bandera roja fou hissada a l'Ajuntament. A la plaça pública foren cremats els mobles i la documentació de l'Ajuntament i del Jutjat. Només es deixaren dues màquines d'escriure.

També foren tallades les comunicacions, volat un petit pont, i obstruïda la carretera.

Els revolucionaris intentaren assaltar la caserna de la guàrdia civil, però la força, malgrat ésser escassa, es féu forta heròicament.

Dues hores després arribaren al la benemèrita i d'assalt, que foren rebuts a trets. Malgrat això, les forces entraren al poble i emportaren dos camions amb força de plaçaren una metralladora; però, abans de fer-ne ús, els revolucionaris mataren el guàrdia civil que anava a manipular-la.

Poc després, les forces de l'exèrcit arribaren a l'Ajuntament, d'on traguieren la bandera roja i la substituïren per la nacional. Aleshores els revoltosos fugiren i es parapetaren a la part alta del poble.

Moments després arribava a Tauste una companyia d'infanteria del regiment número 5, amb vuit metralladores i un obús, que començà a funcionar immediatament.

A canonades foren enderrocades tres cases des de les quals es feia molta resistència a la força pública.

En aquest tiroteig van morir un xofer, l'amo d'un cafè, que es titulava «Berlín», i el pagès Antoni López.

Es suposa que hi hagué moltes baixes entre els revolucionaris.

A les sis de la tarda, després d'un nodrit foc de metralladores, els revoltosos es rendiren amb gran quantitat d'armes.

Forces de sapadors repararen les línies, ajudats per quatre empleats de la Telefónica.

Han estat destituïts els Ajuntaments d'Egea de los Caballeros, Pradilla del Ebro i Uncastillo.

Els detinguts a la barriada de Novera, dels quals ja donàrem compte en la conferència anterior, i que se suposa que portaven un salvoconduit fals, han estat traslladats al castell de la Aljaferia, a disposició de l'autoritat militar. Entre aquests detinguts es troba l'ex-diputat de les Constituents, radical, senyor Sarria.

TENTU SIGNADA UNA POLISSA D'ASSEGURANÇA?
PENSEU SIGNAR-LA? ABONEU-VOS A LA

UNIO INTERNACIONAL D'ASSEGURATS, S. A.

Plaça Urquinaona, 9, 1.ª, 2.ª - Tel. 25408. - BARCELONA

ASSEGUREU-VOS A LA PRÉSERVATRICE

ULTIMES NOVELTATS CATALANES

M. de Riquer. — L'HUMANISME CATALA 2'—
C. A. Jordana. — RESUM DE LITERATURA ANGLESA 2'50
J. M. Mir Mas de Xexàs. — REPUBLICA I AUTONOMIA 2'50
J. Estelrich. — AL SERVEI DELS IDEALS 3'50
Idelias. — DISCURSOS (vol. II) (Fund. Bernat Metge) 7'50

LLIBRERIA CATALONIA
3, Ronda Sant Pere, 3

Un «paco» és mort d'un tret

MADRID, 9. — A les set de la tarda fou vist a un terrat del carrer d'Ibiza, un individu en disposició de disparar. Un guàrdia civil que el va veure des d'un altre terrat pròxim feu foc contra ell i quan anaren a prestar-li auxili hom veié que ja havia mort.

Carrilaires detinguts

MADRID, 9. — La guàrdia civil del catorzè terç ha detingut Joan Pulgarón Otero, qui pertany al comitè revolucionari dels ferroviaris. Agents de la Comissaria del districte de la Universitat han practicat la detenció de l'oficial de telègrafs, Pere Molran Bolaños.

Fidelitat insuperable
caracteritza als receptors de la Radio Corporation of America. Tanqui els ulls i... res hi recordarà que l'orquestra està a centenars de quilòmetres...

S. I. C. E. li ofereix
Aparells de sobretaula.
Aparells de consola.
Aparells per a l'automòbil.
Ràdio Fonògraf.

Grans, petits, econòmics, de luxe.
Per a tota mena de "ondas".

Demani catàlegs i preus a

S. I. C. E.

PASSEIG DE GRACIA, 29

El restabliment de la pena de mort

Text del dictamen de la Comissió de Justícia que ha estat aprovat per les Corts

MADRID, 9. — En la sessió de Corts d'aquesta tarda, ha estat aprovat el següent dictamen de la Comissió de Justícia, que passa, per tant, a ésser llei des d'aquest moment.

Diu així:
 Article primer. — El que con propòsit de perturbar el orden públic aterroritzasse a los habitantes de una població, realitzare alguna venganza de caràcter social, utilitzare substàncies explosives e inflamables o empleare qualquier otro medio o artificio proporcionado y suficiente para realizar graves daños, originar accidentes ferroviarios o en otros medios de locomoción terrestre o aérea, será castigado:

1.º — Con la pena de reclusión mayor a muerte, cuando resultare alguna persona muerta o con lesiones de las que define y sanciona el artículo 423 del Código Penal en los números primero y segundo.

2.º — Con la de reclusión mayor si de resultados del hecho hubiere quedado alguna persona lesionada con las características definidas en el número 3 del preceptado artículo 423 o hubiere riesgo inminente de que sufrieren lesiones varias personas reunidas en el sitio en que el estrago se produjere.

3.º — Con la de presidio menor a presidio mayor cuando fuere otro el efecto producido por el delito.

Article segundo. — El que sin la debida autorización fabricare, tuviere o transportare materias explosivas o inflamables o aunque las poseyera de un modo legítimo las expendiere o facilitare sin suficiente previa garantía a los que luego las emplearan para cometer el delito que define el artículo anterior, serán castigados con las penas de arresto mayor en su grado máximo a presidio mayor.

Article tercero. — El que sin inducir directamente a otros a ejecutar el delito castigado en el artículo primero provocase públicamente a cometerle o hiciere la apología de estas infracciones o de su acto será castigado con la pena de arresto mayor en su grado máximo a prisión menor.

Article cuarto. — El que forzare parte de una asociación o colectividad organizada o interviniendo en una conspiración que tuviere por objeto cometer el delito previsto en el artículo primero,

será castigado con la pena de prisión mayor.

Article quinto. — El robo con violencia o intimidación en las personas ejecutado por dos o más malhechores, cuando alguno de las que se refiere el número 1 del Artículo primero de esta ley será castigado a la pena de reclusión mayor a muerte.

Cuando resultasen víctimas con lesiones graves comprendidas en los números tercero y segundo del Artículo 423 del Código Penal, los Tribunales teniendo en cuenta la alarma producida, el estado de alteración de orden público que pudiese existir cuando el hecho se realizare, los antecedentes de los delincuentes y las demás circunstancias que hubieran podido influir en el propósito criminal, podrán aplicar la pena de reclusión mayor a las que respectivamente establece el Artículo 494 del vigente Código penal.

Article sexto. — El conocimiento de las causas por los delitos a que esta ley se refiere corresponderá a los tribunales de derecho de la jurisdicción ordinaria, salvo el caso de la declaración del estado de guerra, en que se estará a lo dispuesto en la ley de orden público, siguiendo en su tramitación el procedimiento establecido en el Artículo 68 y siguientes de la referida ley, aun cuando no esté el estado de prevención o el de alarma. Será de aplicación en su caso lo prevenido en el artículo 145 de la ley de enjuiciamiento criminal.

Si este supuesto a que se refieren esos preceptos no designare abogado defensor o renunciare al designado y fuere preciso el nombramiento del de oficio, esto sólo podrá recaer en letrados que lleven más de diez años en el ejercicio de la profesión y que paguen cuota igual o superior a la fija.

En la aplicación de las penas establecidas en los artículos anteriores los tribunales procederán a su prudente arbitrio dentro de los límites legales sin perjuicio de la facultad de imponer penas en grado inferior al que conceden las disposiciones generales del Código penal.

Para la ejecución de las penas no reguladas en las leyes vigentes se considera que se hallan en vigor los Artículos 192 al 105 del Código penal de 1870 y reforma de 9 de Abril de 1900.

Article final. — La presente ley comenzará a regir al día siguiente de su publicación en la Gaceta de Madrid. Sólo estará en vigor durante un año, a contar desde esta fecha y será de aplicación ineludible a todos los hechos cometidos durante el plazo de su vigencia. La prórroga de ésta únicamente podrá decretarse por medio de esta ley. Quedan totalmente derogados cuantos preceptos se opongan a su exacta aplicación. Palacio de las Cortes, 9 de Octubre de 1934.

Prieto, Largo Caballero i altres, reben la força pública a trets

MADRID, 9. — Hom sap que la passada matinalada es trobaren reunits amb el senyor Prieto, al domicili d'aquest, el senyor Largo Caballero i d'altres caps del partit, quan la policia es persona a la casita casa, situada al carrer de Carranza.

Els reunits feren front a la força, i aquesta hagué de disparar. Matà un home que fins ara no ha estat identificat.

Els senyors Prieto i Largo Caballero aconseguiren fugir, però el fill del primer fou detingut.

Calvo Sotelo agredeix el diputat basc, senyor Aguirre, perquè no crida Visca Espanya

MADRID, 9. — En començar la sessió, i quan els diputats estaven vorejant Espanya, els representant la minoria basca romangueren asseguts.

El senyor Calvo Sotelo, que té el seu escó molt proper a aquells, els increpà i els digué:

— Cal cridar Visca Espanya.

En romandre el senyor Aguirre impassible, el senyor Calvo Sotelo l'agredí a bufetades i cops de punys. Foren separats pels diputats tradicionalistes, els escons dels quals astaven més pròxims.

Els nacionalistes bascos reconeixen l'error comès

MADRID, 9. — El diputat nacionalista basc senyor Aguirre ens digué aquesta tarda que reconeix que cometeren un error en unir-se als elements de l'Esquerra, puix que ells únicament sentien una autonomia sana, mai un separatisme suïcida.

Continuen els «paqueos» contra la força pública

MADRID, 9. — A tres quarts de set hom disparà contra la força pública, des d'una terrassa d'una sala d'espectacles, del carrer de Fuencarral.

La circulació de trens és molt satisfactòria

MADRID, 9. — El secretari del ministre d'Obres Públiques manifestà als periodistes que tenia notícies molt satisfactòries sobre la circulació de trens.

De tot arreu han sortit i entrat trens, d'acord amb els horaris previstos i sense cap incident. Preguntat sobre la comunicació amb Galícia, digué que s'efectua normalment.

Referent al decret sobre mobilització militar de ferroviaris, es compleix a totes les estacions, sense incidents.

Precaucions

MADRID, 9. — En fer-se fosc s'intensificaren els serveis de vigilància als llocs estratègics i foren col·locats reflectors per a evitar les agressions a la força pública.

El ràpid Madrid-Saragossa a punt de sortir

MADRID, 9. — A les tres i vint minuts la inspecció de l'estació d'Atocha comunicà a la direcció de seguretat que estava format i disposat a sortir el ràpid de Saragossa.

La situació política

El senyor Maura dissol la seva minoria parlamentària

MADRID, 9. — El senyor Miquel Maura ha facilitat, aquesta tarda, la nota següent:

«Ante las graves circunstancias por que atraviesa España, doblemente dolorosas para quienes las presentimos y anunciamos cuando aún era tiempo de evitar que sobrevinieran, me considero en el deber de hacer pública mi actitud.

Ratifico, letra por letra, mi nota de fecha 5 de este mes, y me afirmo en los pensamientos que contiene: Enemigo declarado de toda subversión social e irreconciliable con cuanto tienda a menoscabar la integridad del Estado Español, condeno, con la mayor energía, el empleo de la violencia para el logro de toda clase de aspiraciones, porque dentro de la Constitución de la República hay posibilidades suficientes para que deban reputarse innecesarias las rebeliones que tienen hoy a España al borde de la ruina y de la anarquía.

Explica esta actitud una tregua que por mi parte abro en la lucha política; pero faltaría a mi deber si no agregara que, desde el fondo de mi alma de español y de mi conciencia de republicano, cada día más fervoroso, sale en estos momentos un nuevo llamamiento a los bandos en lucha para que depongan las armas, los odios y las pasiones, y, mirando a España, busquen la convivencia entre todos, al amparo de una auténtica e inextinguible justicia social, que constituye el más sagrado de los compromisos contraídos por la República.

Para esta obra de concordia, de justicia, de unión de los españoles bajo la bandera de la República, amplia, generosa, liberal y democrática que España espera porque fue la que quiso darse, se contará,

a toda hora, en todo instante, conmigo, con mi concurso y con mi anuencia. A nadie quiero forzar a que me siga: disculpo, en estos momentos, todas las vacilaciones, pero yo no sé sentirias y espero no llegar jamás a conocerlas en el camino de mi deber.

Por eso doy por disuelta la minoria Republicana Conservadora. — 9 de octubre de 1934. — Miguel Maura.

La present nota ha estat facilitada pel senyor Maura, després d'haver rebut la carta en què els senyors Daza i Mondéjar es separen de la minoria conservadora.

Dos diputats més que se separen del senyor Maura

MADRID, 9. — El senyor Maura (don Miquel) ha rebut la següent carta, amb data d'ahir, dels diputats que pertanyien a la seva minoria, senyors Mondejar i Daza. La carta diu així:

«Dejando a un lado la cuestión política, de carácter muy secundario en estos momentos, y estimando que el Gobierno tiene un programa mínimo y urgente que realizar, en servicio y defensa de la República, que consiste en el restablecimiento del imperio de la ley y asegurar el mantenimiento del Orden Público, los diputados que suscriben, por republicanos y por conservadores, están incondicionalmente al lado del Gobierno para la realización de ese programa, sintiéndose a tales efectos tan ministeriales como quienes más lo seans.

Hom diu que hi ha tres diputats més de l'esmentada minoria que també s'han separat del partit del senyor Maura.

Més detalls de la situació a Astúries

MADRID, 9. — Segons notícies particulars, la situació actual de les operacions a Astúries és la següent:

La columna del General Poc, que al front de dos mil quatre-cents homes entrà pel Sud de la província, ha seguit avançant fins a Ujo. Aquesta població ha estat totalment ocupada. En el moment actual està detinguda davant de Mieres, en espera que les altres columnes cooperin amb ella a l'atac de la zona minaire. Els rebels s'han fet forts a la collada d'Olloniego. La columna desembarcada a Gijón, un com presa i pacificada aquesta ciutat, després de cartigar durament el rabal de Cimadevilla, empenygué el camí cap a Oviedo, per no ha pogut avançar sinó dos quilòmetres, degut a les innombrables dificultats trobades a la carretera.

La columna del General López Ochoa, que entrà des de Lugo per la carretera de Castropol, arribà ahir fins a Grado. Es disposà a avançar sobre Trubia, però degut a haver trobat dificultats en el camí, optà per canviar de trajectoria. Així, doncs, pujà a Sant Esteve de Pràvia, on embarcà les forces, i, per mar, s'adreçà cap a Avilés.

Els rebels estaven desprevinguts, car esperaven l'atac per la carretera. El General López Ochoa prengué Avilés per sorpresa, no sense que abans hagués d'entaular una batalla amb els rebels, que bombardejaren algunes cases. Un cop amo d'Avilés, marxà sobre Oviedo, i empenygué el camí per tal d'ajuntar-se a la columna que havia sortit de Gijón. El pla que existeix

és de pacificar el triangle Avilés-Oviedo-Gijón, i marxar juntes les dues columnes a atacar els rebels de Mieres i d'Olloniego. En aquesta operació intervinen les forces reunides, a les qual s'ajuntarà una bandera del Terc.

La impressió és que els rebels quedaran vençuts i que ràpidament podrà ésser dominada la zona minaire de Sama, Langreo, Laviana, etc. que encara aèst a poder dels rebels.

El ministre de la Governació confirma la detenció d'Azaña

MADRID, 9. — A les deu de la nit fou radiat pel ministre de la Governació, que la Direcció de Seguretat ha confirmat, que en una casa del carrer de Lúria, a Barcelona, ha estat detingut el senyor Azaña i també Pestana i Medrano.

Afegí que a Saragossa hi ha tranquil·litat absoluta. A Sestao, la guàrdia civil sostingué un tiroteig amb un grup de rebels i procedí a la detenció dels caps, germans Larrea. A Baracaldo, els extremitats intentaren assaltar els comerços. A San Sebastian i a Sevilla, la tranquil·litat és absoluta. A Sevilla, la policia ha descobert una ràdio clandestina.

A Madrid, la tarda ha estat de tranquil·litat absoluta. Els espectacles estigueren molt concorreguts. El Govern espera que demà recobrarà Madrid el seu aspecte normal. Al carer de Donos Cortes, la guàrdia civil ha recollit gran quantitat de municions que hi havia abandonades, així com molts fulls clandestins.

Senyores, senyors i nens!

aprofiteu les actuals

RÈBAIXES en GÈNERES DE PUNT d'EL BARATO

per a proveir-se de roba interior d'hivern i estalviareu més del 30 %

PALAU del CALÇAT

CONTINUA LA SENSACIONAL VENDA DE CALÇATS, AMB DESCOMPTES

del 5, 10, 15, 25, 50 per 100, i fins el total reintegrament de la compra per mitjà d'un Bombo de la sort, en el qual el mateix comprador treu un dels premis anunciats

VENIU A VEURE COM FUNCIONA aquest Bombo en un dels nostres aparadors

Aigua Vichy Català BALNEARI

a Caldes de Malevella (Girona) Tel. núm. 7

TEMPORADA FINS EL 31 D'OCTUBRE

EL MILLOR LAXANT GRAINS DE VALS

UN O DOS GRANS AL SOPAR NETEGEN FETGE-ESTÓMAC-INTESTINS

Assassinat del Rei de Iugoslàvia i de Barthou

L'assassinat del rei Alexandre

Marsella ahir fou l'escenari d'un fet de molta gravetat per a Iugoslàvia, i que també tindrà conseqüències, que per ara no es poden calcular, en la política internacional. En desembarcar a Marsella, el Rei Alexandre sucumbia víctima d'un atemptat. Louis Barthou, actual ministre francès d'Afers Estrangers i inspirador de la política actual de França, ha estat també una de les víctimes dels trets disparats per l'assassí del Rei Alexandre.

El lloc que actualment ocupava el Rei Alexandre en la vida política de Iugoslàvia, no podrà pas ésser exercit pel seu fill, el qual actualment té onze anys. El Rei de Iugoslàvia era, si és possible que n'hi hagi, el lligam que unia les diverses nacionalitats que es troben dintre de Iugoslàvia; un Estat sense fronteres naturals, creat en 1918. Les lluites interiors que han existit a Iugoslàvia des de la seva fundació, desapareguda la figura d'Alexandre, renixeran més violentes que mai.

El Rei Alexandre era ben jove. Va néixer el dia 17 de desembre de l'any 1888. Tenia, per tant, 45 cl. anys. Fill del famós Pere Karageorgievitch, fou proclamat rei de Iugoslàvia el dia 16 d'agost de 1921, a la mort del seu pare. Durant vuit anys, el Rei Alexandre complí tots els preceptes que li marcava la Constitució, que fou elaborada quan els eslovens pensaven haver realitzat llur samni, i que donava ben poques atribucions al Rei.

Fins el dia 6 de gener de l'any 1929—data del cop d'estat donat per Alexandre—Iugoslàvia conegué un període completament pacífic. A les lluites que sostenien dues dotzenes de partits que tenien representacions al Parlament, s'afegia l'agitació creixent portada a terme pels nacionalistes croats, que defensaven llurs drets contra l'unitarisme serbi. L'assassinat del líder croata Raditz, fet realitzat en ple Parlament el mes de juny de l'any 1923, féu augmentar encara més l'agitació que ja existia a Croàcia. Al cap de ben pocs mesos, el Rei instaurava la seva dictadura, que tenia per objecte principal acabar amb el nacionalisme croata i realitzar dintre Iugoslàvia l'unitarisme que demanaven els serbis.

Alexandre de Iugoslàvia, quan portà a terme el cop d'Estat, estava convençut que el seu esforç personal treuria el país de la situació caòtica i miserable en què es trobava. Gran treballador, dedicà totes les seves forces a cercar la manera de millorar la situació del país. Els fets han vingut a demostrar que la dictadura del Rei Alexandre no ha millorat gaire la situació del país ni ha acabat amb la corrupció que regnava a l'Estat.

El rei viatja a bord del creuer Iugoslau «Dubronich», el qual va escoltat per tres contratorpediners francesos.

A la boca del port espera el «Dubronich» la resta de l'esquadra francesa formada en doble filera. El «Dubronich» passarà entre les unitats franceses, entre les quals hi ha deu submarins i dos creuers.

La policia ha muntat un servei d'ordre molt important. En entrar el «Dubronich» l'esquadra francesa retrà honors. Quan el sobirà entrà a la ciutat li retrà honors militars a l'infanteria colonial i els tiradors senegalesos.

—Fabra.

El rei Alexandre de Iugoslàvia mor, en arribar a Marsella, víctima d'un atemptat. — També resulta mort el ministre francès d'A. E. Louis Barthou
L'assassí és un nacionalista croata

El rei Alexandre de Iugoslàvia

tan caòtica com sempre. La mort del Rei encara ve a empitjorar la situació del país.

Iugoslàvia, en política exterior, s'havia mostrat enemiga irreconciliable d'Itàlia. Al costat de l'entusiasme que Iugoslàvia sentia envers Itàlia, figurava l'amistat que lligava el país a França. Fins els esdeveniments d'Àustria del dia 25 de juliol d'enguany, Iugoslàvia era considerada com un dels Estats més adictes a França. L'actitud adoptada per Itàlia respecte a Àustria, i potser algunes negociacions especials, feren creure tothom que Iugoslàvia s'apartava de l'òrbita de França per a caure en la d'Alemanya. El viatge de Iugoslàvia a França tenia com a objectiu principal discutir i veure de trobar una solució a l'apartament que es registrava entre Iugoslàvia i França.

Els serbis, que són els que governen el país, sempre s'han distingit per llur violència. La desaparició del Rei Alexandre tindrà conseqüències greus. Triguem, segurament, ben poc temps a registrar els efectes que produirà la desaparició de l'antic lligam, potser, que existia a l'estat creat l'any 1918.

R. GARRIGA

Les primeres notícies

MARSELLA, 9. — A la matinal ha arribat l'esquadra francesa del Mediterrani, que ve a rebre el rei Alexandre de Iugoslàvia.

El rei viatja a bord del creuer Iugoslau «Dubronich», el qual va escoltat per tres contratorpediners francesos.

A la boca del port espera el «Dubronich» la resta de l'esquadra francesa formada en doble filera. El «Dubronich» passarà entre les unitats franceses, entre les quals hi ha deu submarins i dos creuers.

La policia ha muntat un servei d'ordre molt important. En entrar el «Dubronich» l'esquadra francesa retrà honors. Quan el sobirà entrà a la ciutat li retrà honors militars a l'infanteria colonial i els tiradors senegalesos.

—Fabra.

MARSELLA, 9, tarda, urgent. — En arribar aquesta tarda el rei Alexandre de Iugoslàvia a Marsella, ha estat víctima d'una agressió, de resultes de la qual el rei Alexandre està ferit. — Fabra.

MARSELLA, 9, tarda, urgent. — A conseqüència de les ferides rebudes en un atemptat, ha mort el rei Alexandre de Iugoslàvia. — Fabra.

MARSELLA, 9, tarda, urgent. — En l'atemptat que s'ha començat contra el rei de Iugoslàvia, també ha resultat ferit el ministre francès d'Afers estrangers.

Segons les primeres notícies, el

senyor Barthou ha sofert la fractura d'un braç. — Fabra.

REUNIO EXTRAORDINARIA DEL CONSELL DE MINISTRES

PARIS, 9. — De seguida que hom tingué coneixement en aquesta capital de la mort del rei Alexandre, el ministeri d'Afers estrangers comunicà oficialment al Govern Iugoslau el que havia ocorregut.

El Consell de Ministres s'ha reunit amb caràcter extraordinari, i hom suposa que decidirà declarar dol nacional amb motiu de la mort del rei. — Fabra.

EL PRESIDENT DE LA REPUBLICA VA A MARSELLA

PARIS, 9. — A les 21'50, marxarà cap a Marsella el President de la República, senyor Lebrun, amb l'objecte de saludar les despulles mortals del rei Alexandre de Iugoslàvia. — Fabra.

BARTHO, MORT

MARSELLA, 9 (Urgent). — A conseqüència de les lesions rebudes en l'atemptat de què ha estat víctima el rei de Iugoslàvia, ha mort el ministre d'Afers estrangers francès, senyor Barthou.

El senyor Barthou resultà ferit prop del cor per la mateixa bala que matà el rei Alexandre. — Fabra.

DETAILS DE L'AGRESSIO

PARIS, 9. — Es reben nous detalls sobre l'atemptat que ha costat la vida al Rei Alexandre de Iugoslàvia i al Ministre francès de Negocis Estrangers, senyor Barthou.

La policia hagué de fer grans esforços per a contenir la multitud que tractava de linxar l'agressor.

Aquest tractà de disparar-se un tret de revòlver a la boca, ço que impedí un agent de policia, però després fou mort a trets per la multitud.

Sembla que l'atemptat el cometé un sol individu, que en pujar a l'estrep de l'automòbil relal disparà a frec de roba diversos trets sobre el rei.

Pel passaport que se li ha trobat, resulta que l'assassí és un croata anomenat Petrus Kalemien, nascut a Zagreb, de 34 anys d'edat. El rei fou tocat per dues bales i va caure sense sentits. Treia sang per la boca i per la ferida que havia rebut al pit.

El xofer que portava l'automòbil ha manifestat que quan l'agressor pujà a l'estrep del cotxe disparà immediatament quatre o cinc trets de revòlver. Jo el vaig agafar pel coll, ha afegit el xofer, mentre un coronel que anava assegut al costat del rei el colpejà amb el sabre.

També ha resultat ferit el general francès Georges, membre del Consell Suprem de Guerra.

A més, i com a conseqüència de la gran confusió que es produí en cometre's l'atemptat, han resultat ferides lleument diverses persones, i a última hora hom ha sabut que ha resultat morta una dona. — Fabra.

UNA VERSIO DE L'ATEMPTAT

MARSELLA, 9. — L'atemptat començat contra el rei Alexandre de Iugoslàvia, ha tingut lloc quan la comitiva arribava a la Plaça de la Borsa, on, segons sembla, nombrosos individus que estaven esperant el pas de la comitiva,

Louis Barthou

barrejats entre la multitud que dispararen diverses vegades contra el cotxe.

El rei sobrevisqué molt poc temps a les seves ferides.

El príncep hereu de Iugoslàvia que actualment és a un col·legi d'Anglaterra, té 11 anys d'edat. — Fabra

LA NOTICIA DE L'ATEMPTAT CIRCULA RAPIDAMENT PER TOT IUGOSLAVIA

BELRAD, 9. — Amb tot i que les autoritats han intentat amagar la xarxa de Iugoslàvia, no ho han noticiat de l'assassinat del rei Alexandre, car la notícia ha circulat com un llamper per tot el país i ha causat gran sentiment.

Als passadissos dels ministeris hom veu homes, que havien estat íntimament lligats amb el rei, que no paren de plorar.

La vida del país sembla aturada davant aquesta catàstrofe.

Els amics de França també es mostren consternats.

Un d'ells ha dit:

—La bala que ha mort el rei Alexandre anava dirigida contra l'alemistat franco-Iugoslava.

Així que fou coneguda la notícia de la mort del Rei, els ministres es reuniren en Consell per a decidir les mesures que calgui adoptar.

El Rei deixa tres fills de poca edat: el príncep hereu, Pierre, va néixer el dia 6 de setembre de 1923, el príncep Toulav, qui va néixer en gener de 1928, i el príncep Andreu, qui va néixer en juny de 1929. Així, doncs, el príncep hereu, qui es troba actualment a Anglaterra, compta onze anys d'edat.

Ha estat proclamat Rei pel Consell de Ministres, amb el nom de Pere II.

Els seus germans es troben a Belgrad.

La mort del Rei, fa que hom recordi les disposicions constitucionals que regulen les modalitats de la successió al tron, en el cas que el príncep hereu sigui menor d'edat. En aquest cas hom preveu el nomenament d'un «Consell de regència» compost de tres persones, que poden ésser designades pel Rei, en el seu testament, o bé en casos especials.

Si el Rei difunt no els ha escollit, correspon a l'Assemblea Nacional el nomenament, segons un decret del Rei Alexandre.

A falta de testament, la Constitució preveu que la Cambra i el Senat es reunixin en sessió comuna i ellegeixin en votació secreta el Consell de Regència, que ha d'ésser compost de tres persones.

ELS SERVEIS DE VIGILANCIA QUE S'HAVIEN ESTABLERIT

PARIS, 9. — Heus ací les disposicions del servei de seguretat que havien estat adoptades amb motiu del pas per Marsella del rei Alexandre de Iugoslàvia: hi havia 1.200 guàrdies de la Pau; 191 inspectors de seguretat; 120 gendarmes i 48 guàrdies mòbils a cavall.

La consigna escrita que s'havia

donat a la policia, era la següent: arrejbrar-se amb la multitud i examinar totes llurs accions i moviments.

La consigna, escrita també, que havia estat llurada als guàrdies de la Pau, era: Cubrir la carrera al pas de la comitiva.

En aquestes condicions fou quan, en precipitar-se damunt el cotxe del sobirà, el gest de l'assassí fou observat per un guàrdia de la Pau, qui es llança immediatament al seu damunt, però l'assassí disparà damunt l'agent, que va caure a terra, i saltà per damunt del seu cos per tal d'aconseguir el cotxe real.

L'arma emprada per l'assassí és d'un model completament nou, que sembla una petita ametralladora.

LA FRONTERA ES OCUPADA MILITARMENT

VIENA, 9. — Comuniquen de Gres que la frontera ha estat tancada hermèticament a les set de la tarda.

Les comunicacions telefòniques amb Iugoslàvia són interrompudes, com també el tràfic per carretera.

Tota la frontera ha estat ocupada militarment per forces de Iugoslàvia.

ELS DARRERS MOMENTS DE VIDA DE BARTHO

MARSELLA, 9. — El cadàver del ministre francès, senyor Barthou, ha estat traslladat des de la sala d'operacions al despatx del director de l'Hospital, on romanirà, probablement, tota la nit.

Davant l'Hospital s'ha congregat una gran gernació.

El senyor Barthou quan arribà a l'hospital fou conduït a la sala d'operacions, on es procedí a la reducció de la fractura de l'avant braç esquerra.

La transfusió de sang que se li practicà resultà inútil. Morí a les 17'40.

Les últimes paraules que pronuncià abans de morir foren:

—Sofreixo molt. Tinc sed.

Durant operació, el ministre de Marina, Mr. Pierri, estava al costat del seu company.

Diverses persones han resultat ferides, a conseqüències dels trets que s'engegaren en el moment de l'atemptat.

Algunes estan hospitalitzades.

HOM DONA A LA REINA MARIA LA NOTICIA DE L'ATEMPTAT

PARIS, 9. — La reina de Iugoslàvia, que havia de reunir-se amb el seu marit demà al matí a La Roche, ha estat rebuda aquesta tarda a la seva arribada a Besancon, a les 18'36, pel prefecte de Doubs, el qual ha estat l'encarregat de prevenir-la, amb tota classe de miraments, sobre l'atemptat que ha costat la vida al seu marit.

L'ASSASSI DEL REI ALEXANDRE ES UN COMERCIANT CROATA

PARIS, 9. — Com ja s'ha dit, l'assassí del rei Alexandre, Petrus Kalemien, és un comerciant croata. Entrà a França el 28 de setembre darrer. No figurava en les llistes de sospitosos, comunicades per la policia Iugoslava a la policia francesa.

EL CADAVER DEL REI ALEXANDRE SERA TRASLLADAT A IUGOSLAVIA EN EL MATEIX VAIXELL EN QUE EFECTUA EL VIATGE A FRANÇA

PARIS, 9. — Segons notícies obtingudes en acabar el Consell de Gabinet, el cadàver del rei Alexandre de Iugoslàvia serà portat al seu país, a bord del mateix creuer en què efectuà el viatge de vinguda.

El rei havia expressat el seu desig que el primer punt del territori francès on desembarcava, fos Marsella, per tal d'anar al monum

A LLORET DE MAR (GIRONA)

Clinica Mental «Torre Campderà» per a malalts nerviosos, mentals i toxicòmans. Telèfon 10. Metge director-resident: Dr. M. Bernat i Carreres. Per a informes, adreçeu-vos a la mateixa Clínica o a BARCELONA, els divendres de quatre a set de la tarda, a la plaça de Lletamendi, 3, primer.

MAS & ROCA
CAMISERS
16 FONTANELLA 16
24 PORTAFERRISSA 26
Camises platja i camp en fil i seda, des de 4 P

PINTOI PRATS
CAMBRES DE BANY MODERNES
R. S. PERE 27

DARRERA HORA

ment als polius d'Orient, erigit a Marsella.

Serà escortat per navilis de guerra francesos fins a Iugoeslavia.

El President de la República, acompanyat dels senyors Tardieu i Herriot, han sortit aquesta nit cap a París a les 21'50, en tren especial, cap a Marsella.

El President saludarà la reina de Iugoeslavia, que ha d'arribar demà al matí.

HA ESTAT AMORTALLAT EL CADAVER DEL REI

PARIS, 9. — Els ajudants del rei de Iugoeslavia i els metges militars, han amortallat el cadàver del sobirà, el qual està estès en un gran canapè, de seda verda, vestell i uniforme militar i porta sobre el pit el Gran Cordó de la Legió d'honor. Apareix amb les mans creuades sobre el pit, té la faç tranquil·la, però exsangüe.

La bandera de Iugoeslavia cobreix els peus del cadàver, i forma catafalc fins a terra.

Li fan guàrdia d'honor, amb el sabre desembainat, dos guàrdies mòbils. Al costat del cadàver hi ha dos ciris petits.

En la cambra, se senten gemecs; es tracta del cambre del rei, qui l'havia vist néixer i li havia consagrat la seva vida.

Els periodistes, que havien saludat el rei una hora abans, es troben vertaderament aterritats.

NOUS DETALLS DE L'ATEMPTAT

MARSELLA, 9. — Heus ací alguns detalls sobre l'atemptat del qual ha estat víctima el rei Alexandre. El tinent coronel Piolet, del 141 regiment de línia, qui cavalcava a l'esquerra del carruatge reial, prop de la porta, s'ha expressat en els següents termes:

«El vehicle ocupat pel rei, junt amb els senyors Barthou i Georges, es trobava exactament a l'altura de la Borsa, a la cantonada del carrer de la Reina Isabel, quan un home sortí de la multitud, va empenyer un agent que es trobava de guàrdia a la voravila, i es llançà davant del meu cavall i es precipità sobre l'estrep de l'automòbil reial. Jo vaig fer un moviment, però per ràpid que fos, no puguí evitar que allargués la mà cap a la porta i fes foc dues o tres vegades sobre el rei. Immediatament vaig alçar el braç, i amb el sabre el vaig ferir, i l'agressor caigué a terra. La multitud es llançà sobre d'ell».

ELS FUNERALS DE BARTHOUD TINDRAN CARACTER NACIONAL

PARIS, 9. — El Govern ha decidit que els funerals del senyor Barthou tinguin caracter nacional.

El senyor Doumergue ha tramès sentit condol, en nom de França, al President del Consell de Iugoeslavia.—Fabra.

L'AGRESSOR NO HA POGUT DECLARAR

PARIS, 9. — Diuen de Marsella que, quan Petrus Malemen tractà de llançar-se damunt el carruatge que ocupava el rei Alexandre, fou advertit per un agent que intentà impedir-li; però l'assassí disparà sobre d'ell i, passant per damunt de l'agent, qui caigué a terra mort, es llançà a l'estrep portant un revòlver a cada mà.

A més, se li trobà una bomba amada al pit.

L'arma utilitzada per a l'atemptat, és del darrer model. Una verdadera metralladora petita.

A causa de la gravetat del seu estat l'agressor no ha pogut declarar ni una paraula.—Fabra.

SEMBLA QUE PETRUS KALEMEN, L'ASSASSÍ DEL REI ALEXANDRE, ES UN JUEU

BELGRAD, 9. — Segons informacions que es reben de Zagreb, l'assassí del rei de Iugoeslavia, Petrus Kalemen, pertany a una família jueva molt coneguda a aquella població.—Fabra.

EL PRÍNCIP PETRE HA ESTAT PROCLAMAT REI

BELGRAD, 9. — En reunió extraordinària del Consell de Ministres, s'ha acordat proclamar rei

Consell de guerra sumaríssim

Anit passada, el general Batet, en rebre els periodistes, els digué que a les dues o a les tres de la matinada es reuniria al Castell de Montjuïc el Consell de guerra sumaríssim que ha de veure i fallar la causa contra els comandants Pérez Farràs, Ricart i el capità Escofet, que es troben detinguts en aquell castell.

No hi ha consell sumaríssim contra el comandant Pérez Farràs

MADRID, 9. — Des del Congrés, el Cap del Govern es traslladà, abans de les set, a la Presidència del Consell, on estigué treballant fins a les nou. Celebrà una llarga conferència amb el general Franco i amb el cap dels serveis d'aviació.

En sortir, els periodistes li preguntaren si tenia noves notícies referents a l'ordre públic. El senyor Lerroux contestà:

—He volgut informar-me de com es troben l'assumpte dels judicis sumaríssims, sobretot per tal d'assabentar-me dels que hi ha.

A Madrid només hi ha un judici sumaríssim contra un «paco», el qual fou trobat amb les armes a

al príncep Pere, sota el nom de Pere II.

Ulteriorment es procedirà al nomenament d'un Consell de Regència.—Fabra.

LA IMPRESSIO A LONDRES. TELEGRAMES DE CONDOLE

LONDRES, 9. — Així que ha tingut notícies de l'atemptat començà a Marsella, el rei dirigí al senyor Lebrun un sentit condol i especialment diu:

«M'he assabentat amb horror del cobard assassinat del senyor Barthou i m'apresso a expressar-vos la meua profunda simpatia. Vos prego trameteu a la família del que fou Ministre, de part de la Reina i meua, el nostre més sincer condol.

El Ministre de Negocis Estrangers, sir John Simon, ha estat a la Legació de Iugoeslavia i a l'ambaixada de França, per tal de posar de manifest el sentiment que l'atemptat havia produït al Govern.

La notícia del succés ha estat motiu d'animats comentaris als Círcols polítics, si bé es considera que és encara molt aviat per a calcular els efectes que l'assassinat del Rei Alexandre pugui produir en la situació interior de Iugoeslavia o en el terreny internacional.—Fabra.

HOM SUPOSA FALS EL PASSAPORT TROBAT A KALEMEN

ZAGREB, 9. — Després d'una minuciosa recerca efectuada per la Legació de França, s'ha comprovat que no existeix cap indicatiu que en 30 de maig de 1934 fos visat cap passaport a nom de Kalemen, i per tant, el que ha estat trobat a l'assassí del Rei Alexandre és fals o deu tenir un visat fals.

Kalemen és desconegut per la policia de Zagreb, i el nom no és serviciable, puix que és molt estrany a les regions de la frontera magyar.—Fabra.

LEBRUN, TARDIEU I HERRIOT MARXEN A MARSELLA EN TREN ESPECIAL

PARIS, 9. — El President de la República, acompanyat dels senyors Tardieu i Herriot, ha marxat, a les 21'35, en tren especial, cap a Marsella.

A última hora ocupà un lloc en el tren el príncep Karageorgevitch, oncle del Rei d'Iugoeslavia.—Fabra.

les mans, i el que és pitjor, en el moment de fer víctimes.

A Barcelona no n'hi ha cap. Segons m'acava de comunicar el general Batet, amb qui he celebrat una conferència telefònica, està provat que el comandant Pérez Farràs, contra qui l'opinió acumulava major responsabilitat, no va disparar contra el capità, segons s'havia dit. De manera que Pérez Farràs està subjecte a sumari, que si bé no té la brevetat del sumaríssim, és també a curt termini, puix que dura uns cinc dies. Així, doncs, fins ara no hi ha més que un judici sumaríssim a Madrid i els que hi hagi a Astúries, on si suposo que n'hi haurà.

El Sr. Carreres Pons s'ha fet càrrec de la Conselleria de Governació

Ahir, a última hora de la tarda, es traslladà a la Conselleria de Governació, per a posseir-se d'aquell Departament, per encàrrec del general Batet, el senyor Ramon Carreres Pons, delegat del Govern de la República a Catalunya per als serveis de l'Estat.

S'encarregà de la secretaria el seu secretari particular, senyor Manuel Herrera. El servei d'informació de la Direcció General de Seguretat, afecte a la Delegació de Catalunya, també s'instal·là allí i ocupà el despatx adjunt a la secretaria particular.

Pels volts de dos quarts de nou, el senyor Carreres Pons va rebre els informadors i els manifestà que segurament els podria dir poques coses.

—No sé quines funcions seran les meves aquí—començà dient—. En principi, sembla que tindrè les mateixes que fins ara i a més les que el general Batet s'ha dignat confiar-me, que és el gabinet de premsa, sense que això signifiqui la implantació de la censura, i si solament per a revisar la premsa en els seus articles i comentaris periodístics, per a vigilar el que pugui representar menyspreu a les autoritats o que pugui ocasionar dificultats d'ordre públic.

No cal pas comentar la tolerància que tindrè en la crítica política, puix que no dubto ni un moment que aquesta es farà d'una manera de bona intenció.

També m'ha confiat el general Batet l'encàrrec d'expedir els permisos que ara són necessaris per a circular per les carreteres de Catalunya.

Per la seva part, la Direcció General de Seguretat m'ha indicat que puc estendre els permisos que també són necessaris per entrar, sortir i circular per l'estranger. Tots aquests documents seran facilitats en aquest Departament.

També és possible, però no ho asseguro, que em sigui confiada la direcció dels assumptes relacionats amb associacions i espectacles públics i d'altres funcions que tenia el comissari general d'Ordre Públic, sense comptar, és clar, les que són privatives del cap superior de Policia.

A més estic disposat a encarregar-me de totes les atribucions que tingui a bé indicar-me el general Batet.

Quant al problema fonamental, no us puc dir res, sinó que és el Govern qui ha de resoldre. Però jo tinc la seguretat que no es prendrà cap resolució en sentit vexatori per a Catalunya, sinó per a afirmar el sentit autonomista que sempre ha tingut el Cap del Govern i que figura en el postulat del seu partit polític.

En la meua actuació, tant si és de pocs com de molts dies, m'he de comportar en el sentit de l'amor a Catalunya i per a la defensa del règim i de l'amor a Espanya.

Finalment voldria significar el meu profund disgust pels últims esdeveniments, i espero que aviat es restablirà la normalitat a Catalunya, perquè tornin a venir dies de

glòria per a aquesta bella regió que amb els seus progressos i les virtuts ciutadanes contribuiran eficaçment a la seva esplendor i a la de la República Espanyola.

Detalls de la detenció del senyor Azaña

La policia, en virtut d'una confidència, ahir efectuà quatre registres, simultàniament, als domicilis de persones lligades pel parentiu. Aquests registres van tenir lloc al carrer de les Corts Catalanes, carrer de Mallorca, Passeig de Gràcia i carrer de Lúria, 120.

En aquest últim, domicili del senyor Josep Gubern, quan la policia pretengué entrar, trobà resistència, i això motivà que els agents insistissin més a voler-hi entrar.

Fou registrada detingudament la casa, i la policia no trobà res que li cridés l'atenció; però al damunt de la taula hi havia una tassa de cafè. Això infongué sospites a la policia. En preguntar a qui pertanyia, hi hagué un moment de confusió. Aleshores fou registrada novament tota la casa i els balcons. A un dels quals, amagat a un costat, per tal de no ésser vist, fou trobat l'ex-president del Consell de Ministres senyor Manuel Azaña.

Els agents, que el reconegueren tot seguit i a aquesta missió anaven encaminades les recerques, l'intimaren amb pistoles per tal que es lliurés. El senyor Azaña no oposà cap resistència, i solament preguntà quin era el motiu de la detenció; els agents li contestaren que el detenien per ordre de l'autoritat militar.

En l'auto, amb els agents, fou traslladat a la Direcció Superior de Policia, on quedà detingut, amb guàrdies de vista i atès com cal, a la brigada social.

Com que portava la mà a la butxaca, el cap de la brigada li digué que si duia alguna arma havia de lliurar-la tot seguit. El senyor Azaña li contestà que no en duia ni n'havia dut mai. Sota aquesta afirmació i promesa d'honor, no fou registrat.

El senyor Azaña quedà en aquell lloc, on esperava ordres superiors.

Són detinguts Pestaña i el director de «Ràdio Barcelona»

Complint ordres de la superioritat foren ahir detinguts el capità Medrano, l'ex-líder del sindicalisme Angel Pestaña i el director de «Ràdio Barcelona», senyor Joaquim Sánchez Cordobés.

Han estat destituïts els metges de la Direcció de Policia

Per ordre del nou cap superior de Policia han estat destituïts els metges numeraris i super-numeraris nomenats per tal d'atendre els serveis de la Direcció de Policia. En el seu lloc es nomenaren els qui hi havia abans del traspàs dels serveis a la Generalitat.

El senyor Azcàrraga desment una informació d'un diari de la nit

El senyor Azcàrraga ens prega que fem constar que no és cert que hagi celebrat cap interviu amb cap periodista i que, per tant, són absolutament falses les declaracions que li atribueix el «Noticiero Universal» d'ahir a la nit.

Els avions que llen-cen proclames

Segons notícies rebudes a la Comandància Militar, en els llocs on volaren els aeroplans ahir a la tarda, llançant proclames que invitaven a sotmetre's foren rebudes les tropes i el pas dels aeroplans amb mostres d'accentuat patriotisme.

A Olesa, Vic, Igualada, Sant Pol, Molà i altres pobles la tranquil·litat fou completa durant tot el dia.

Els permisos de circulació

A la Comandància Militar de

naren avis als periodistes que avui, des de les vuit del matí fins a les vuit de la nit, a la Conselleria de Governació s'expediran els permisos de circulació que fins ara es facilitaven a la Comandància Militar, des que s'implantà l'estat de guerra.

Un soldat deté el President de la República; però, tot seguit, presenta l'arma

MADRID, 9. — S'ha sabut un curiós incident ocorregut la tarda del dilluns, en el Palau Nacional. Mentre passejava pel Camp del Moro el President de la República, acompanyat de les seves dues filles, fou detingut per un soldat qui vigilava per aquells indrets. En adonar-se el soldat, per la presència d'un agent de policia, de qui es tractava, molt serenament presentà l'arma i demanà perdó al senyor Alcalá Zamora per la seva confusió.

El senyor Alcalá Zamora encarregà al capità de la guàrdia, quan es posà a les seves ordres, que felicités el soldat pel seu zel i aquest matí, abans d'efectuar-se el reemplaçament, i a presència del capità, feu lliurament al senyor Alcalá Zamora d'un record d'aquest curiós encontre al soldat, qui s'anomena Saturni Caro, natural de Tomelloso.

Greus successos a Ategorrieta i Pasajes. — Sis morts i diversos ferits

SAN SEBASTIAN, 9. — Durant la nit anterior hi ha hagut en intensos tiroteigs a Ategorrieta i Pasajes de San Pedro. Aquest últim començà a dos quarts de deu i durà fins les sis del matí d'avui. Es deia que els revolucionaris volien apoderar-se de Pasajes amb tots els vaixells pesquers del port. Es calculen en més de cinc mil els dispersats fets.

Els revolucionaris disparaven tota classe d'armes, des de l'ametralladora fins la pistola i en molts moments disparaven des de les cases sobre la força pública. Hi hagué, per part dels revoltosos, sis morts. Entre els ferits hi ha un home, al qual la bala li atravesà la barbeta i li sortí per una orella, mentre dormia al llit.

Detenció de l'alcalde i regidors d'Alacant

ALACANT, 9. — Continua la vaga sense que fins ara s'hagi alterat l'ordre. Els tramvies circulen conduïts per soldats. El comerç ha obert i estan assegurats els serveis de primera necessitat. Aquesta matinal ha estat detinguts l'alcalde i els regidors de l'Ajuntament. La tranquil·litat és completa.

Contra Vils de Pol, Durícies i Barragues
UNICAMENT JEIL
Preu: Pessetes 1'80 el tub.

Ibèria Musical
Canuda, 45 - Barcelona - Tel. 17898
Per al present curs 1934-1935, ens plau de poder-vos oferir magnífics pianos moderns, a lloguer, propis per a estudi
PREUS ECONOMICS
MUSICA EN TOTS ELS GENERS I EDICIONS

LLIBRES DE TEXT
Per a Seminaris, Instituts i Escoles de Primera i Segona ensenyança
Llibreria Casulleras
CLARIS, 15. - TELEFON 13634
BARCELONA

Mozarts Escofet
ROMA UNIVERSITAT 20

Per a preparar un AIGUA ALCALINA DIGESTIVA
empreu la **SAL VICHY-ETAT**

Després dels fets revolucionaris de Catalunya

(Ve de la pàgina 9).

Ja per la ciutat amb una bandera estelada escortada, i anunciava que a quarts de dues proclamaria l'Estat Català a l'Ajuntament. Fou hissada la bandera separatista i a continuació es pronunciaren discursos. L'Alcalde invità a defensar la bandera fins a vessar la sang; en Bagué, cap de les forces del districte, invità a allistar-se a l'exèrcit català i anuncià la repartició d'armes. Finalment, Peiró, digué que es trobaven en el moment decisiu de defensa de les llibertats del poble. Un grup de voluntaris, la major part sindicalistes, es concentraren al centre federal a recollir l'arma.

A dos quarts de dues, el Regiment d'Artilleria prengué militarment la ciutat i, en vista d'això, molt valents fugiren. Després, i en presència de l'Alcalde i del Comú, es baixà la bandera estelada i fou hissada la republicana. A la part superior de l'edifici es respectà la bandera catalana. Simultàniament, un altre grup de forces de l'exèrcit penetrà al Centre federal i detingué tots els presents. Al matí següent, fou registrada la Casa del Poble i alguns altres Centres. La guàrdia civil col·laborava a l'actuació de l'exèrcit.

Després de la proclamació de l'Estat de Guerra, va renèixer la tranquil·litat. Amb tot, el dilluns, malgrat el ban per a tornar al treball no s'hi reintegraren i s'intensificaren les precaucions. A la tarda, com a conseqüència de l'actitud d'alguns extremistes que celebraven reunions clandestines, la força militar prengué grans precaucions, féu algunes càrregues, disparà alguns trets i féu moltes detencions. Ahir, en veure que tampoc no es treballava, les mesures foren més enèrgiques. Les detencions han estat més nombroses i els trets en l'aire també han sovintejat més.

A Vilanova i Geltrú

Les forces de la guàrdia civil que estaven a Hospitalet es traslladaren el diumenge a la nit a Vilanova i Geltrú, on es feien forts els revoltosos, i tingueren la desgràcia, abans d'arribar a la susdita població, degut a una avaria, de no poder seguir endavant, per la qual cosa hagueren de traslladar-se en autos de turisme. El primer auto que arribà a Vilanova era ocupat pel sots-oficial senyor Ramos, un caporal i tres guàrdies. Foren rebuts, en baixar a la Rambla, amb una descàrrega per individus parapetats que ocasionaren dues ferides greus a la cama dreta al sots-oficial Ramos, i altres molt greus al caporal i un guàrdia. Els altres dos guàrdies hagueren d'auxiliar els ferits i defensar-se, mentre arribaven reforços. Quan aquests es presentaren quedà sufocat el moviment.

Les rebels es feren forts al Centre Federal que hagué d'ésser assetjat per la força pública. Resultà mort un tinent de Carabiners, dos carabiners i un caporal de la guàrdia civil.

La tranquil·litat és completa. S'ha efectuat l'enterrament de les víctimes.

A Girona

A la matinada foren posats dos petards a la via del tren de la línia de Madrid-Saragossa i Alacant que hi ha damunt del carrer de Figuerola. No resultaren gaires avaries, però els impactes quedaren marcats a les parets d'una casa.

Acudí la força i perseguí uns fugitius a trets per la Devesa, però aquests aconseguiren escapar.

Hi ha tranquil·litat. El comandant militar ha expressat el seu agraïment a l'Alcalde i al públic en general per l'acollida que s'ha fet a l'estat de guerra.

Una columna ha efectuat una excursió a Torroella de Montgrí per tal d'animar els pobles decaiguts per la coacció revolucionària.

Hom ha avisat el públic que no faci cas de les notícies que circulen i que són tendencioses.

Han començat les diligències per a la depuració dels fets. Han estat alliberats alguns innocents.

Han estat nomenats tres jutges. L'un és el senyor Paquellaime, qui té cura dels afers militars; l'altre el comandant Insa, qui està encar-

regat dels civils, i el tercer és el capità Ferran Morejón, pels delictes comesos després d'haver-se proclamat l'estat de guerra.

Ha sortit el «Diari de Girona».

Ocorregué un incident a Palamós. Un individu insultà uns guàrdies civils. En anar-lo a detenir, un grup el defensà; aleshores la guàrdia civil disparà i resultà ferit de gravetat Narcís Rovira Sureda, de 47 anys, taper d'ofici. Foren efectuades algunes detencions.

El comandant militar ha radiat una nota dient que en una reunió tinguda a la Comissaria ha estat convinguda la tornada al treball per avui dimecres, i els que no ho facin quedaran acomiadats.

A causa dels successos han estat suspeses algunes festes majors.

A Hospitalet

A les sis de la tarda del dissabte, s'incutaren de l'Ajuntament forces armades d'Estat Català i somatenistes, els quals ocuparen militarment els llocs estratègics.

Al mateix temps començaren a arribar autoòmnibus i autos que, de diversos pobles del pla del Llobregat, transportaven forces armades que es concentraven a la Plaça de la República i carrer de Francesc Macià.

A les vuit de la nit fou hissada la bandera d'Estat Català al balcó central de l'Ajuntament, i es proclamà la República Catalana dintre de la República Federal Espanyola.

Moments després, un grup armat, format d'uns trenta individus, anà a intimar es forces de la Remunta, perquè acatessin la República Federal i foren contestats amb descàrregues de la guàrdia de l'esmentat establiment militar, davant el qual es replegaren a l'Ajuntament els grups armats.

Després, els elements concentrats al carrer de Francesc Macià començaren a destacar-se en autoòmnibus en direcció cap a Barcelona, i fou un d'aquells grups el que en passar prop de la base d'Aeronàutica del Port de Barcelona motivà l'acció que hom ja sap.

Durant la concentració del carrer de Francesc Macià, a un dels sublevats se li disparà la carabina i ferí greument tres individus.

Durant tota la nit es temia un atac de la F.A.I. a les forces d'Estat Català i l'Ajuntament estava protegit amb uns reflectors que il·luminaven els contorns.

Prop de les sis del matí, forces de la guàrdia civil procediren a ocupar l'Ajuntament, i moments després arribà el capità cap de la Remunta, el qual es féu càrrec de l'esmentada corporació.

Durant tot el diumenge es produïren tiroteigs al barri de Collblanc i la Torrassa i grups armats de la F.A.I. procedien a assaltar l'Alcaldia en recerca d'armes que suposaven abandonades pels revoltosos.

Acudiren forces de l'Exèrcit per a protegir les conduccions d'aigües puix que els individus de la F.A.I. es dedicaven a rebentar les dels carrers de Collblanc i volien volar l'aqüeducte d'Esplugues.

Entre els tiroteigs entre els revoltosos i les forces de l'Exèrcit, resultaren greument ferits Josep Giral Agramunt, de 21 anys, domiciliat al carrer de Portbou, 22, i Joaquim Rubierol, de 50 anys, domiciliat al carrer de Collblanc, 44, els dos amb ferides mortals de necessitat.

A Tarragona

En iniciar-se el moviment subversiu, el comissari senyor Prunés proclamà l'Estat Català. Seguidament parlà l'Alcalde.

Després el comissari preferí lliurar-se, abans que ocasionar víctimes.

Els detinguts foren conduïts a bord del vaixell «Andalucía», i el comissari, el seu secretari i els diputats senyors Raurer, Cunillera i d'altres, foren traslladats al vaixell «Cabo Chullera».

La tropa es traslladà a diferents pobles, i aconseguí restablir l'ordre. En alguns pobles, foren cremades les esglésies.

Fou detingut l'Alcalde senyor Lloret, qui també fou traslladat al «Cabo Chullera».

El capità Ochando rebé els periodistes, i els manifestà que havia

destituït l'Ajuntament i nomenat una Comissió gestora. També digué que s'anava restablint la normalitat.

Manifestà que s'havien portat a cap detencions d'alguns patrons industrials que no havien complert les ordres donades pel cap de la guàrdia, que obrissin llurs establiments.

Als pobles — digué — han començat a funcionar els autoòmnibus, la qual cosa fa preveure que aviat restarà normalitzada la situació.

Segons les nostres referències, la Comissió gestora està formada per les minories i presidida per un militant del partit radical.

A Reus

El capità de la guàrdia civil que comana les forces de Reus està encarregat del manteniment de l'ordre públic.

Els elements revolucionaris deposaren llur actitud en assabentar-se del fracàs de la «intencion» a Barcelona.

Dilluns hi hagué alguns tiroteigs, sense conseqüències. S'ha restablert la tranquil·litat, i ha començat a reprendre's el treball a les fàbriques i tallers.

Una escena repugnant a Sant Pere de Ribes

A Sant Pere de Ribes ocorregueren alguns desmanes, el principal dels quals fou l'assassinat del senyor Josep Oriol Bruguera, fet que revestí caràcters de verdadera ferocitat.

En aquest succés també resultà ferit el fill polític del senyor Bruguera, senyor Rafael Bonet Garí.

El succés ocorregué de la següent manera: Els senyors Bruguera i Bonet Garí, passaven l'estiu amb llurs respectives famílies, a la finca que el primer posseïx a Sant Pere de Ribes.

Dissabte a la tarda marxaren a Sitges, i en victa dels successos revolucionaris que començaven a desenrotllar-se a tot Catalunya, algunes de llurs amistats els convençeren que era imprudent tornar a la nit a Sant Pere de Ribes, i decidiren passar la nit a Sitges.

Al matí següent, a les deu, marxaren a Sant Pere de Ribes i, en arribar a la masia de llur propietat, els sortiren a l'encontre els masovers de la finca, amb armes de foc, i els rebieren a trets.

El senyor Bruguera resultà amb una ferida d'alguna consideració.

Els agressors agafaren els senyors Bruguera i Bonet Garí, i els tancaren a dues habitacions diferents de la finca, sense tenir en compte que el primer dels susdits estava ferit, com ja hem dit.

Després els masovers marxaren al poble, per tal de sol·licitar l'ajut d'altres rabassaires, i tots junts tornaren a la finca, on obligaren a sortir al camp el senyor Bruguera, al qual engegaren dos trets al cap, i com que encara semblava que donava senyals de vida, els criminals el remataren a cops de pedra.

Mentrestant, el senyor Bonet Garí, qui, com ja hem dit, estava tancat a una de les habitacions altes de la casa, decidí fugir, saltant des d'una finestra, però a conseqüència d'ésser molt alta, sofí la fractura d'ambdues cames.

Els criminals hi acudiren de seguida, però en veure que estava ferit, es limitaren a deixar-lo allí abandonat.

A Sabadell

A primeres hores del divendres es declarà la vaga general i començà d'actuar el Comitè revolucionari, compost d'elements dels partits coaligats d'esquerra i elements dels sindicats locals.

Els revolucionaris, armats amb arma llarga, requisaren cotxes particulars i es feren amos de la ciutat; tot seguit establiren vigilància als llocs que ells cregueren estratègics.

A mesura que passaven les hores, s'envalentonaven, i al vespre començaren a fer escorcolls als domicilis que creien que havien de trobar armes; aquests foren molt nombrosos, i el dissabte s'accentuaren llurs excursions pels pobles dels voltants, per tal de preparar el moment solemne de la proclamació de l'Estat Català, que per a la majoria dels que havien sortit al carrer era la primera fase de la revolta social. El dissabte a la nit foren detinguts pels revoltosos i tancats al calabós de l'Alcaldia els senyors Picart, Fono-

lleda, Costa i Ruiz, Ricard Guasc, Tomàs Guasc, Antoni Campmajo, Pratginestós, Llobet i Espinós, els quals foren alliberats quan, donant el moviment per perdut i creient eminent l'arribada de tropes, els revoltosos que vigilaven es desplaçaren per tal d'anar a atacar les forces lleials. Durant aquesta nit, com deïem, s'intensificaren els escorcolls, i a les deu s'organitzà una manifestació per a celebrar el triomf, en la qual prengueren part, presidits per la bandera roja i l'estelada, uns sis cents homes armats i fins dones.

També posaren la bandera roja a l'Ajuntament i al campanar de la parròquia.

La ciutat estigué en mans dels revoltosos fins el diumenge al vespre, quan arribà una bateria d'artilleria al comandament del capità Francesc Llopis, el qual declarà l'estat de guerra i s'incutí de la Corporació municipal i la destituï, l'Ajuntament. Tot seguit reuní la però tingué les degudes atencions a la minoria de Lliga Catalana, la qual no havia secundat el moviment facciós.

Algunes caps del moviment fugiren i d'altres estan detinguts.

En procedir al registre del local dels Sindicats i a les detencions corresponents, per posar resistència, foren ferits Sebastià Wera, Josep Palau i Jordi Sanjuan.

Ahir, els comerços i establiments públics repringueren el treball. Les fàbriques no ho pogueren fer, per no haver-se presentat prou personal.

Sembla que aviat es restablirà la normalitat.

A Lleida

Es esperada a Lleida mitja bandera del Terc.

A Mollerussa hi hagué paqueigs. Hi hagué d'intervenir amb energia una Companyia del Regiment núm. 27, la qual recollí totes les armes i efectuà diverses detencions.

A Alcanar es registrà un fort tiroteig, fins que les tropes aconseguiren rendir els sediciosos.

Ha estat detingut el doctor Benavent, un dels caps revoltosos que s'havia amagat als soterranis de la Comissaria de la Generalitat, en la part que ocupa la Companyia Telefònica.

En el registre practicat per la policia de l'Estat a l'edifici de les Joventuts Republicanes, no fou trobada cap arma ni cap document.

A Torregrossa fou agredida a trets el vell rector Gabriel Gener, que resultà greument ferit. En intentar auxiliari-lo, foren agredides vuit persones més.

A la vila de Junceda, fou mort el senyor Ramon Rosinac.

A Pons fou detingut un auto que portava 25 fusells i que es dirigia a Seu d'Urgell. Ocupaven el vehicle el secretari de l'Ajuntament d'Hospitalet i dos funcionaris de la Generalitat.

Es a Andorra el diputat al Parlament Català senyor Enric Canuturi.

A aquesta ciutat hi ha absoluta tranquil·litat. Les tropes recorren els carrers.

A Tarrega, contra els rumors que circulaven, no ha ocorregut res d'anormal.

S'assegura que aviat tindrà lloc la celebració del Consell de guerra sumaríssim contra el capità Lluengo, que, considerat com a cap interior de la Generalitat d'aquesta ciutat, posà resistència a les tropes quan assaltaven aquell Palau, i abandonà el lloc en la Caixa de lleves.

Els elements extremistes s'apoderaren de l'Ajuntament de Torregrossa, i hi hagué d'intervenir la guàrdia civil. Es creuaren alguns trets. Els revoltosos es resistiren algunes hores a l'Ajuntament i per últim es rendiren. En la lluita resultaren set ferits.

En ésser portats els detinguts en un camió cap a Lleida, foren fetes dues descàrregues.

A Torres de Segre, els vagues s'apoderaren de l'Ajuntament, el qual fou recuperat per la força pública. Hom no sap el nombre de ferits que resultà de la topada.

A el poble d'Almenar, un camió de la guàrdia civil bolcà prop de Rosselló i resultaren sis ferits.

Al mateix poble, els comunists s'apoderaren del Municipi i fou recuperat per la força pública, la qual practicà diverses detencions i s'incutí de nombroses armes.

Continua la ciutat presa militarment i a la nit ja no hi ha hagut trets.

El secretari de l'Ajuntament senyor Corbella, ha estat encarre-

gat de les funcions principals del Municipi.

Els ferits milloren, però estan greus un corneta i un franciscà.

A la Casa del Poble i al Bloc Obrer i Camperol fan guàrdia els carabiners, per tal d'evitar que pugui sortir res.

Amb motiu de l'enterrament d'Isidre González Guardiola, els seus companys d'idees volien fer una manifestació, però s'avançà l'hora de l'enterrament i es veïeren frustrats.

Circula el rumor que la vídua Macià ha demanat l'indult pel comandant Pérez Farràs, en el cas que fos condemnat.

Ultra els pobles esmentats més amunt, hi hagué aldarulls a Bellvis, Alpicat, Balaguer, Pons, Alguairó i Seu d'Urgell, on els primers moments foren de gravetat.

Fou proclamada, a Vilanova d'Alpicat, la República Comunista. I a Pons s'incutaren d'un auto-mòbil.

La revolta a Sans

A la barriada de Sans, la revolta s'ha sentit amb molta intensitat. Dissabte a la tarda, parat tot el comerç, indústria i tràfic — si bé tota la gent estava a l'expectativa, no es notà res d'anormal — en fer-se fosc, la Plaça d'Espanya i carrers de la Creu Coberta i Sans, estaven presos, esquerranament, amb una demostració de forces inusitada.

A les nou passaven els camions i autocars plens de rabassaires, cap a llurs pobles; al seu pas eren rebuts amb picaments de mans i alegre cridòria.

A dos quarts de tres de la matinada (diumenge), se sent un fort tiroteig a la Plaça d'Espanya. Hom diu que són amb els de la F. A. I. Demanen reforços als estacionats a la carretera; al cap de poc, demanen, amb insistència, l'ambulància; després donen ordre de prou reforços, i que no desemparin els llocs.

Al matí, a les set, els de la F. A. I. es fan amos de la situació. Despreocupats, passen per tots els indrets, amb arma llarga, alzequen barricades, amb llambordes, als carrers d'Olinelles, Gallieu i Alcolea, totes al començament de la carretera, i una de molt extensa, al mig del carrer de Sans, davant del carrer de Cros, formada amb llambordes i multitud de material de les obres de la Caixa d'Estalvis, en construcció, feixos de canyes, i sacs de ciment i guix.

Algú indica als revoltats el local de la Lliga Regionalista, i això que, francament, res no hi ha que ho indiqui, com no sigui el pal nu de la bandera, i en un moment és envaït el local, i hom fa unes destroces impressionants.

Són tirades taules, cadires, mobles i documentació pel balcó al carrer. Hi calen foc; una màquina d'escriure és tirada al carrer i robada; una altra trossejada al local; trobada la bandera catalana, és feta a trossos i cremada; ha quedat algun tros, que l'entitat guarda amb amor, com a record de l'esquerranada del 7 d'octubre del 1934.

Amb el poc que quedava, anaven a calar foc al local. Sort d'un veí del pis de sobre que els va dir, que ell res no hi tenia a veure, que tenia malalts, i que no ho fessin; se'l van escoltar i van desistir.

Llavors, veus del carrer, diuen: «A cremar l'església!», i, en efecte, abandonen la Lliga, i amb eines que van trobar a propòsit d'una reparació d'una entrevista de tramvia, van arrencar les màmpares de la porta principal. Com no podien amb la porta, per la resistència deguda al seu gruix, rebentaren una lateral, i amb un bidó de benzina, pres d'un garatge veí, calaren foc a les del campanar i rectoria.

En presentar-se la tropa, temps va faltar perquè d'ells no en quedés ni rastre. D'un tret escadusser, que hom no sap d'on va sortir, va caure mort instantàniament un caporal de la guàrdia civil, que per cert estava donat de baixa de servei, per haver resultat ferit, fa poc, en compliment del seu deure, i que davant la necessitat, voluntàriament, es decidí a prestar servei. El fet succeí a l'encreuament dels carrers de Sans i Gallieu, que motivà un nodrit tiroteig per tota la carretera, durant tot el matí.

fer-se fosc, es deixaren sentir a diferents indrets de la barriada. A la tarda es passà en relativa tranquil·litat, quant a tiroteigs. En nit, res de particular.

El dimarts tothom treballava. Al matí sortiren els tramvies, els quals prestaren el servei normalment, sense el més petit contratemps.

ACTUALITAT ESPORTIVA

¿Un esdeveniment en porta?

Gironès boxarà pel campionat del món?

Olympia Ring ha iniciat gestions per tal d'oposar Freddie Miller amb Gironès

Freddie Miller, l'americà campió del món dels plomes, que fa una temporada que es troba a Europa, i que ha actuat diverses vegades a Anglaterra, una d'elles posant en joc el seu títol davant l'anglès Tarleton, a qui va vençer per punts, ha estat sol·licitat per l'empresa d'Olympia Ring per tal de veure si és possible un encontre a la nostra ciutat amb el nostre formidable Gironès.

Sembla que Miller demana una bossa molt important, però hom confia que, finalment, podrà arribar-se a un acord.

Miller oposa un altre entrebanc, i és que el combat possiblement no hauria d'ésser pel títol.

Això, però, en cas extrem, no seria inconvenient perquè Gironès pogués trobar-se amb ell, i en cas — molt possible — que l'admirable campió català pogués sortir vencedor als ulls del món sencer, Gironès fóra el veritable campió.

Les gestions ja hem dit que són molt avançades.

Hi ha optimisme entre els organitzadors de casa, i tot deixa creure que Gironès podrà, abans de donar per acabada la seva carrera pugilística, trobar-se amb el detentor de la màxima supremacia en el seu pes.

Gironès davant Torres, darrerament, va palesar una forma excepcional. El moment, doncs, de trobar-se amb Miller, no podria haver arribat amb més oportunitat.

No cal dir com desitgem que l'èxit més complet coroní les negociacions dels senyors Gasa i Taxonera, caps principals de l'organització d'Olympia Ring.

A darrera hora se'ns comunica que Freddie Miller persisteix a demanar una bossa exagerada, que gairebé fa impossible la celebració del matx.

Malgrat tot, les gestions segueixen amb activitat.

Miller, que porta efectuats a Anglaterra diversos encontres, no creiem que sempre percebi quantitats considerables, i encara que el nombre de combats que fa pot compensar-ho, valdria la pena que pel seu crèdit de campió del món es posés bon xic a to.

Nosaltres creiem que voldrà fer-ho.

No volem creure que hagi arribat fins a ell la classe excepcional del nostre home, i l'argument de la bossa excessiva no sigui sinó un pretext per a no posar en perill la seva anomenada de campió, davant Gironès.

Oroz segueix campió dels welters nacionals injustament

Darrerament, a Mallorca, en una important reunió pugilística celebrada, Martí Oroz va posar en joc el seu títol de campió d'Espanya del pes welter, que detenta fa temps, davant el duríssim base Isasti.

Hom esperava amb viu desig l'actuació d'Oroz, la forma del qual darrerament, no semblava la dels seus millors temps, de bon tros.

I Oroz ha confirmat que ha perdut força. El seu adversari, va fer joc igual i més dur i potent, i l'apallissà força. Sortosament, Oroz segueix encara demostrant la seva magnífica assimilació al càstig. Si no és així, l'hauria passat molt malament.

En acabar el combat, i quan la majoria dels espectadors creia que el títol canviaria de mans, Julián, únic àrbitre del matx, donà la decisió favorable a Oroz, la qual cosa produí un fort avalot.

Nosaltres celebràrem que Martí Oroz, que és un dels millors boxadors nacionals, donés una nova oportunitat al base Isasti, i demostrés que encara té condicions per a ostentar el títol dignament.

Si no ho fes així, donaria peu a què la injustícia comesa amb Isasti segons sembla, tingués més motius de realitat. I nosaltres creiem que si Oroz es prepara bé, encara es pot remarcar. Es jove i en sap força. El moment crític que passa creiem que es passarà.

MOTOR

Un concurs d'elegància per a automòbils

Els elements animadors del «Palacio del Turismo» — el nom no

fa la cosa — treballen per tal d'organitzar un concurs d'elegància per a automòbils, festa que anunciem per al pròxim dia 28, al Passeig de Gràcia.

No d'avui, sinó de fa ja anys, la nostra posició amb referència a aquesta mena de manifestacions és que havent-hi organismes del ram — la Cambra de l'Automòbil o bé la Cambra de Constructores de carrosseries per exemple, àdhuc un Automòbil Club, són ells qui, amb exclusivitat, hi han de concórrer amb la preparació de manifestacions col·lectives com la que motiva aquesta nota.

Així, doncs, tenint en compte encara la celebració del Concurs d'Elegància celebrat no fa pas gaires mesos als jardins del Polo Club, festa que hom parlà de fixar en el calendari automobilístic de la nostra ciutat, no podem recolzar els treballs dels susdits elements.

A més, segons se'ns ha manifestat, circula un document entre les cases interessades, en el qual es comprometen a no concórrer a l'esmentat festival assenyalat per al dia 28 del present octubre.

BASQUETBOL

Avis important

El C. D. de la Federació Catala-

na recorda novament a tot els seus clubs afiliats, el compliment dels articles nùms. 8 i 16 dels reglaments vigents, en ço que es refereix a la inscripció per al pròxim campionat, i a les relacions dels senyors que integren llurs juntes directives, per tal de facilitar el control de les delegacions per a la pròxima Assemblea.

Al mateix temps prega als clubs que encara no ho han fet, que es serveixin posar-se, com més aviat millor, al corrent de les quotes amb la Federació, per tal de poder atendre degudament, a l'Assemblea, l'article 24 del Reglament.

Fa avinent també a tots els clubs de Catalunya que practiquen el basquetbol i han demostrat interès de federar-se, que ho facin per escrit i es dirigeixin al president de la F. C. de B. B., Portaferriassa, nùms. 11, entresol, abans del dia 10 del corrent.

CICLISME

I Gran Premi Catalunya: Parc de Montjuïc, el 12 d'octubre, a la U. E. de Sans. — A. Magne i Vietto arribaran dimarts. — Nous inscrits

Han estat seleccionats i inscrits, per a la gran cursa internacional del dia 12, Festa de la Raça, els corredors que segueixen:

FOLRE DE FRE

BORRAS-SAULEDA

13. Vicenç Bachero, Prof., U. E. Sans, ciclo Sostal.

14. Francesc Paya, Ind. de primera categoria, U. E. Sans.

15. Joaquim Tudela, Ind. primera categoria, U. E. Sans.

... Fermí Trueba, Gimeno, Figueres, Nicolau, Bachero, tots ells corredors en gran forma, no pogueren alinear-se a la cursa del dia 4 d'agost, davant Vervaecke, per estar disputant-se la Volta a Mallorca, i s'espera, amb fonament, que tant els esmentats corredors com d'altres de nous que seran seleccionats, aconseguiran millorar l'actuació dels nacionals que participaren en l'anterior cursa.

Encara més al vostre abast

el V-8, que ha canviat el concepte pràctic del cotxe de vuit cilindres..., el popularíssim 8 HP., del qual no direu que és un cotxe petit, fins que veureu el que costa i el que despèn..., el nou camió de vuit cilindres, que ve a oferir al transport industrial els avantatges d'un «8» al preu i amb l'economia d'un «4», com en el cotxe de turisme...

EL COTXE I EL CAMIO PROTEGITS PEL SERVEI FORD

que vós heu de conduir, encara que només sigui mitja hora, abans de decidir la compra d'una unitat, per tal de comprovar que la nostra suggerència

“compteu els Fords que passen” té prou motius per a ésser quelcom més que una frase de publicitat

FORD MOTOR IBERICA
BARCELONA

Si ho desitgeu... el vostre cotxe o camió Ford poden adquirir-lo a terminis.

COTXE 8 CILINDRES 1934	COTXE 8 HP.	CAMIONS 8 CILINDRES 1934
Sedan, 2 portes	Sedan, 2 portes	Xassis corrent
Ptes. 10.750	Ptes. 7.150	Ptes. 9.450
(Paracops: Ptes. 200)		eix posterior completament flotant
Cotxes i camions amb motor 4 cilindres, a 500 pessetes menys que els V-8		

APARELL «JUNIOR»

PER A EXERCICIS GIMNASTICS

Us donarà salut i esveltesa

Preu: 25 pessetes

«Cautxú Català». :: Corts Catalanes, 615
«Madame X» :: Rambla de Catalunya, 24

Espectacles

TEATRES

TEATRE ROMEA

Tel. 19691. C. TEATRE LARA
ULTIMA SETMANA D'ACTUA-
CIO D'AQUESTA COMPA-
NYIA

Cada dia, a les 5'15 i 10'15,
la seva obra predilecta, «MA-
DRE ALEGRIA». Divendres,
12, FESTA DE LA RAÇA, a les
3'30, 6 i 10'15, «MADRE ALE-
GRIA».

Teatre Novetats

Companyia lirica de

LLUIS CALVO

Demà, tarda, 4'30. Butaques
des de 3 ptes. «LA CARA DEL
MINISTRE». Exit

SOL EN LA CUMBRE

per PAU HERTOGS. Nit, 10.
«NO FALTA NAIDE», «SOL
EN LA CUMBRE», per Her-
togs i altres interprets.

TEATRE NOU

Companyia lirica

MARCOS REDONDO

ANTONIO PALACIOS

Demà, dijous, tarda, 4'30. «EL
BARBERILLO DE LAVAPIES».
«LA DOLOROSA». Nit, a les
10'15. «COLON...! LA NI-
NA» i «EL CANTANTE EN-
MASCARADO», per

Marcos Redondo

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de vodevill i espec-
tacles moderns de

JOSEP SANTPERE

Demà, dijous, tarda, a les 5.
Divertit vodevill.

L'hostal de les dues oques
Nit, a les 10. L'exit ja de
temps.

L'hostal de les dues oques
Divendres, tarda, a les 5. «EL
BOC». Nit, «L'HOTEL DE LES
DUES OQUES».

Aviat. Estrena del nou vode-
vill, traduït a tots els idiomes,
UN CAS... INTERESSANT O
LA MEVA DONA. NO ES LA
MEVA DONA

Teatre Barcelona

Companyia

DIAZ DE ARTIGAS-COLLADO

Avui, dimecres, tarda, a les
5'15. Nit, a les 10'15. Extraor-
dinari exit de la comèdia dels
QUINTERO.

Cinco lobitos

Demà, dijous, tarda i nit,
«CINCO LOBITOS».

Teatre Victòria

Demà, tarda, a les 5. Nit, a
les 10'15. Grandios exit. Ultimes
funcions del formidable espec-
tacle

Mercedes Serós

genial cançonetista amb

Orquestra Dolz

els 10 magics del ritme. MARIA
ANTINEA, vedette coreogràfica
ELS 3 DIAMANTS NEGRES
magna atracció BALLETS CO-
LISEUM GIRLS.

Conjunts coreogràfics i al-
tres atraccions. Preus populars.
Tarda, Butaques, 2 ptes. Nit,
3 ptes.

CINEMES

Cinema Barcelona

Empresa Marcé

CINEMA SONOR

Avui i cada dia, tarda, a les qua-
tre, sessió continua

Revista i Dibuixos

Pescada en la calle
per Silvia Sidney.

CARNE

(El drama d'un tità)
per Wallace Beery.

Papá se casa

Teatre Goya

Empreses de cinemes

Avui i cada dia, tarda i nit:

REVISTA I DIBUIXOS

Rosa de media noche
en espanyol, per Loreta Young
i Ricard Torrez.

Madres del mundo

per Diana Waynard i Lewis
Stone.

Lucha de sexos

Fay Wray i Gene Raymond.

CINEMES MAJESTIC

i DIORAMA

Teléfono 35213

MAJESTIC

Arago 174 - 176

Avui, «A LA LUZ DEL CAN-
DELABRO», per Elisa Landi i
Paul Lukas. «SECUESTRO»,
per Miriam Hopkins. «PARIS
MONTECARLO». REVISTA
SONORA. Demà, colossal pro-
grama.

DIORAMA

Plaça del Bonsuccés, 3

Avui, «YO, TU Y ELLA»,
parlada en espanyol per Ca-
terina Barcena. «TE QUISE
AYER», en espanyol, per War-
nes Baxter i Elisa Landi. «FO-
RASTERS EN HONDURAS».
REVISTA. DIBUIXOS. Demà,
dijous, colossal programa.

COLISEUM

Avui, tarda, a les 3'45. Nit, 10.
REVISTA PARAMOUNT
«PAPA, AQUI ESTAMOS» (co-
mica musical) i

ESKIMO

(Direcció de W. S. Van Dyke).
Producció Metro Goldwyn

CINEMA IRIS-PARK

Carres de València

(entre Aribau i Montaner)

EMPRESA MARCÉ

Programa terrorífic

Avui i cada dia, tarda i nit,

La parada de los monstruos
per Leyla Hiams i Wallace Ford

La nave del terror

per Charles Ruggles i Neil Ha-
milton

La senda del crimen

per Lew Ayres i James Cagney.
Revista i Dibuixos

Preus: Preferència, 0'60; ge-
neral, 0'40.

XILE-CINEMA

Passeig de Sant Joan

cantonada a Roselló

Aparell Western Electric

Teléfono 33868

Avui i cada dia, Tarda, 4'30.
Nit, 9'30.

REVISTA I DIBUIXOS

El sentimental film, per Ca-
mila Horn.

Moral y amor

La máscara del otro

en espanyol, per Elisa Landi i
Roland Colman.

Dijous: NOTICIARI i DI-
BUIXOS. «ENTRE ESTAFI-
DORES DE FRAC» (per Marta
Eggert) i «LA CIUDAD DE
CARTON», per Caterina Bar-
cena, Antonio Moreno i Josep
Crespo, en espanyol.

CINEMA ASTORIA

París, 191-199.

Sistema sonor Western Electric

Teléfono 74662

El saló més modern i confor-
table de Barcelona

Avui i cada dia, Tarda, 4'30.
Nit, a les 10.

SONOR

Marqués del Duero

Ap. Western Electric

Teléfono 35708

Avui i cada dia,
tarda, de 4'30 i nit,
a les 9'45.

Un programa sen-
sacional M. G. M.

Vol nocturn

John Barrymore i Li-
onel, Robert Montgo-
mery, Clark Gable
i Helen Hayes

Tuya

para siempre

per Silvia Sidney amb
Fred. March.

El mateix programa a

L'ASTORIA

METROPOL

Llúria, 115 - Teléfono 81.222

Avui, tarda, de 4 a 8. Nit, a
les 10.

E Hombre del Hispano

per Jean Murat i Marie Belle.

Preus: dies feiners, tarda i
nit, 2 ptes. Dies festius, tarda,
sessió continua, 3 ptes. Nit, 2
pessetes

CINEMA PARIS

Av. Portal de l'Angel, 11 i 13.

Teléfono 14544

Tarda, 4'30. Nit, 9'45. EL MI-
LLOR PROGRAMA DE BAR-
CELONA. REVISTA PATHE
Frederic March, Miriam Hop-
kins i George Raft, en

Mi vida entera

REVISTA FEMENINA

Triomf de Lucien Baroux en

El 96 de caballeria

amb Roger Treville i Fernan-
del.

Es despatxa a guixeta per les
sessions numerades de diven-
dres i diumenge tarda a les 6.
Diumenge, matinal, 10'30.

PUBLI-CINEMA

de Gràcia, 57 - Teléfono 14544

Sessió continua de 3 tarda a

1 matinala. Seient 1 pta. CU-
RIOSITATS MUNDIALS. Inter-
essants reportatges U. F. A.

(exclusiu). PERILL de la fa-
mosa sèrie dels 3 minuts. NO-
TICIARI D'ACTUALITAT

MUNDIAL segons visió PARA-
MOUNT i ECLAIR - JOUR-
NAL La Gran Copa d'Amèrica.

Un formidable torneig d'avia-
ció. La caça d'ànecs als Estats

Units. Hauptman, el presumpte

assassí del fill de Lindbergh.

Campionat mundial de Dirt-
Track, a l'Estadi de Buffalo.

Una visita al celebre aquà-
rium de Nàpols. A Alsàcia es

celebra el tricentenari de l'en-
trada dels francesos i altres.

L'EXPRES AERI BERLIN -
ROMA, un documental U.F.A.

Un viatge de meravella.

SALO VICTORIA

València, 289-291

Teléfono 72936

Avui i cada dia, tarda, 4'15.
Nit, a les 9'30.

Viajando por Túnez

(Catifa mágica)

La hija del Regimiento

deliciosa opereta parlada i can-
tada en alemany, per la gen-
til Anny Ondra, i

Canción de Oriente

en espanyol, per Ramon No-
varro, Helen Hayes i Lewis
Stone.

VOLGA

Tarda, a les 3'45. Nit, 9'45.

«SALTO SOBRE SALTO»

(Dibuixos)

El film Paramount en tecni-
color

«EL REY VAGABUNDO»

(Tan sols tarda)

William Powell en la comè-
dia dramàtica

Un hombre de leyes

i el graciós film en espanyol

Las sorpresas del divorcio

Cinemes Teatre Triomf

Marina

Avui, formidable programa.

Sessió continua des de 4 tarda.

La magnífica opereta

Aves sin rumbo

en espanyol, per Irusta, Fuga-
zo i Demare. L'interessant dra-
ma. «50 DOLARES Y UNA VI-
DA», per Bill Boyd. L'opereta

vodevil·lesca, «SIMONE ES
ASÍ», per Henry Garat. RE-
VISTA PARAMOUNT.

Dijous, «FRA DIAVOLO», en

espanyol, pels colossos de la ri-
lla Stan Laurel i Oliver Har-
dy. «SAMARANG», «LA CASA

ES SERIA»

Colosio

Gran exit de William Powell, en
la fastuosa producció

El altar de la moda

amb Bette Davis

URQUINAONA

Avui, tarda i nit,

JUSTICIA

per Anita Page, Phillips Hol-
mes i Walter Huston.

Film Metro Goldwyn Mayer

CONCERTS

Pròxim dissabte, 10 nit.

PALAU MUSICA CATALANA

Exclusivament socis d'Associa-
ció de Cultura Musical. L'em-
inent pianista

HAROLD BAUER

Dia 26 octubre. La famosa

cantant

LOTTE SCHOENE

Acadèmia de Música

Alexandre Vilalta

Còrsega, 211. 1r. Tel. 71402

Piano: ALEXANDRE VI-
LALTA, violi: EDUARD BO-
QUET, violoncel i Solfeig, MA-
RIO VERGE, Contrabaix i Teo-
ria, SALVADOR ESCOFET.

Assoc. ació Música Camera

Repertiment de seients

reservats

El repertiment de seients re-
servats tindrà lloc el dilluns

vinent, dia 15, segons instruc-
cions que oportunament seran

curades als senyors socis que
hagin retornat la tarja de sol-
licitud.

Dimarts, 16 octubre, OR-
QUESTRA PAU CASALS i el

famós violoncellista rus PI-
TIGORSKY. Estrena de «La

Filla del Marxant», d'Eduard

Toldrà. Exclusivament socis.

Via Laietana, 46. Telèfon 17798.

DIVERSIONS

PARTICULARS

Frontó Novetats

Avui, dimecres, tarda, a les

4. Narru II - Elorrio contra

Fernández - Villaro. Nit, a les

10'15. Araquistain - Passay con-
tra Quintana IV - Jauregui.

Detalls per cartells.

FRONTO

PRINCIPAL PALACE

Avui, dimecres, tarda i nit,

partits i quíntols. Vegeu car-
tells.

Camiseria

SANS

Boqueria, 32

Gran baratura de preus

PER A EDIFICAR

trobareu portes, finestres, reixes, reixats i tot el necessari en fusta i en ferro, als

Grans Magatzems. — Tallers de fusteria «La Favorita» d'E. POMES CASAS

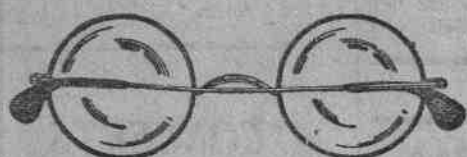
Visiteu aquesta casa, que us interessa

Liquidació total de Columnes, Bigues i Jàsseres de ferro

Urgell, del 47 al 51 i Sepúlveda, 135 i 137
Telèfon 34465

El seu amic

probablement necessita ulleres o lentes.
Segur que vostè ja és client nostre.

Faci el favor de recomanar-lo a aquesta casa, i li'n quedará agraït.
Més de 200 models de muntures.
Cristalls de totes menes, colors i combinacions lliurats a les poques hores.

Carles Tutusaus-Optic-Fabricant

Boqueria, 22 - Raurich, 2 - BARCELONA

Fàbrica de Flors, Corones i Plantes
Tot el que es necessita per a fer-les
Antiga Casa T. COSTAS. Palla, 11 - 15. pral.

NO OBLIDIN QUE SÓN

4

els volums de que es compon un exemplar del

ANUARIO GENERAL DE ESPAÑA

(Baillly-Baillière - Riera)

Bases del Comerç, Indústria, Professions, etc.
d'Espanya i Possessions

Unes 8.800 pàgines
Més de 3.500.000 de dades
Mapes Geogràfics - Índexs

Secció Extranjera
o petit Directori Universal

Preu d'un exemplar complet:
CENT PESSETES
(franc de port a tota Espanya)

Si vol anunciar eficaçment,
anunciï en aquest Anuari!

Anuaris Baillly-Baillière y Riera Reunidos, S. A.
Enric Granados, 86 y 88 - BARCELONA

Permanent
SOLRIZA sense màquina ni electricitat.
SOLRIZA no castiga els cabells delicats i evita molèsties i perills.
SOLRIZA és la PERMANENT adient als vostres cabells i que deu d'exigir.
SOLRIZA té moltes imitacions. Exigiu a cada paquet la marca SOLRIZA.
SOLRIZA s'aplica a la perruqueria LALLA I CARLOS (Pelayo, 50) i altres perruqueries especialitzades.
Producte de LABORATORIS FREIXINET
Pg. de Sant Joan, 129. Tel. 76643. Apartat, 2 (Sarrià), Barcelona

FITXES-FITXERS
AGUSTI BO

Callicida Wokeyer
L'ÚNIC QUE EXTIRPA L'ARREL
EL MILLOR DEL MON

PELLETERIA LA SIBERIA

Darreres creacions de la moda

DEMANEU CATALEG

RAMBLA CATALUNYA, 15 - CORTS, 624

Companyia Transatlàntica

Serveis del mes d'octubre de 1934

LINIA DEL CANTABRIC A CUBA I MEXIC
«CRISTOBAL COLON»

El vapor sortirà, si no hi ha variació, de Bilbao i Santander, el 25 d'octubre, de Gijón el 26 i de la Corunya el 27, cap a L'Havana i Veracruz. En tornar farà escala a Nova-York.

Propera sortida, si no hi ha variació, el 25 de novembre.

LINIA DEL MEDITERRANI A PUERTO RICO, VENEZUELA I COLOMBIA

El vapor «JUAN SEBASTIAN ELCANO» sortirà, si no hi ha variació, de Barcelona, el 20 d'octubre, de València (fva.) el 21, de Màlaga (fva.) el 22, de Cadiz el 24, cap a Las Palmas, San Juan de Puerto Rico, Santo Domingo (fva.), La Guayra, Puerto Cabello (fva.), Curaçao (fva.), Puerto Colòmbia (fva.) i Cristòbal.

Propera sortida, si no hi ha variació, el 20 de novembre.

EXTENSIO AL MEDITERRANI DE LA LINIA DEL CANTABRIC

El vapor «CRISTOBAL COLON» sortirà de Barcelona, si no hi ha variació, el 16 d'octubre, cap a Tarragona (fva.), València, Alacant (fva.), Màlaga, Cadiz i Bilbao, d'on sortirà el 25 del mateix mes, cap a L'Havana, Veracruz, i escales intermèdies.

LINIA DEL MEDITERRANI A NOVA-YORK, CUBA I CENTRE AMERICA

El vapor «MAGALLANES» sortirà, si no hi ha variació, de Barcelona i Tarragona (fva.), el dia 16 d'octubre, de Palma de Mallorca (fva.) el 17, de València i Alacant (fva.) el 18, de Màlaga el 19, de Cadiz el 20, de Lisboa (fva.) el 21, de Vigo (fva.) el 22, cap a Nova-York, Havana, Puerto Barrios (fva.), Puerto Limón (fva.) i Cristòbal.

Servei tipus Gran Hotel, T. S. F., Cinema sonor, Orquestra, etc.
Les comoditats i tracte de què gaudeix el passatge es mantenen a l'altura tradicional de la Companyia.

També té establerta aquesta Companyia una xarxa de serveis combinats per als principals ports del món, per línies regulars.

Per a informes i despatx de passatges: A. Ripol, Consignatari, Via Laletana, núm. 3, baixos.

La crema
per a afeitar

EN VINT SEGONS
SENSE AIGÜA
SENSE BROTXA
SENSE DOLOR
PER A AFEITAR-SE SENSE POR
A LA IRRITACIO
LA CREMA RAZVITE ES LA MILLOR
RAZVITE
DE VENDA A TOT ARREU

DETECTIUS
TRESOLS. Vigilàncies, Recerques, Investigacions privades.
CASA FUNDADA L'ANY 1914. Tallers, 13, i Sitges, 11, pral.
Tel. 15682.

INDUSTRIALS

En poble proper a València, amb estació ferroviària i jornals acceptables, es ven finca pròpia per a indústria. Escriure n.º 5036 Roldós, Lúria, 7, València.

AVICOLA SELECE
Polls de diferents edats. Especialitat en els de Vilafranca.
Madrado, 31. Tel. 79746

Dr. CAPELL Especialista hospital París

Malalties Ano Recte

MORENES

Fistules - Pèrdues de sang

VARICES - LLAGUES

Tractament modern
No operatori. No dolorós

Passeig de Gràcia, 110. De 3 a 6

VI DE VALDEPEÑAS

A CINC PESSETES GARRAFO DE 8 LITRES

Quan no estigueu satisfet del vi que consumeu, demaneu per telèfon un garrafó de vi de Valdepeñas i tingueu la completa seguretat que us servirem el més deliciós dels vins

BODEGAS DE VALDEPEÑAS

Fundades en 1900
LA INTERNACIONAL, 90

Telèfons: Despatx, 54617 - Particular, 53977

Clinica GALLEGO - Vies Urinàries - Pell - Sífilis

Dr. J. Rtu. e. Nou de la Rambla, 15. Con. 11 - 114-9.

Lloguers

JOIES

Paperetes Montepio

Màquines Automòbils

Paguem alts preus

Unió, 22, principal

Mercat d'ocasions

Compra - Venda - Canvi de mobles

tota classe d'objectes

TOT D'OCCASIO

Corta #14 - Telèfon 30422

Vendes

Ferros i Maquinària

FILL DE MIQUEL MATEU

Angels, 2

MOBLES

A. Navarro, Taller i mag.

Idat. n. 1892, Balma, 70.

Telèf. 71664

Diversos

Dr. FOSAR

Metge Frense

Medicina general

CERVELL

Neurastènia - Histerisme.

De 6 a 7, Rambla Cata-

unya, 31 (x. Diputació).

TENDES

Estatge i aparador mer-

ceria, farmàcia, estanc,

falta barri Pere IV, 77.

Joies d'ocasió

Compren or, plata

plati, brillants, pape-

retes Mont. Paguem

tot el valor.

Rambla Flora, 8.

Joieria Núñez

Préstecs

Venc. compro

i canvi

Joies d'ocasió

aparells fotogràfics

SANT PAU, 30

Telèfon 15425